

Viata, bunul cel mai de pret

De câte ori nu vi se întâmpla sa va irositi viata alergând sa adunati sau sa obtineti bunuri mult mai putin importante decât viata însasi! V-ati gândit, vreodata, la aceasta? Daca ati sti cum sa-i dati Vieții întâietate, daca v-ati preocupa sa o pastrati, sa o protejati, sa-i conservati integritatea, puritatea, posibilitatile dv. de a obtine ceea ce doriti ar creste implicit. Caci tocmai o astfel de Viata luminoasa, iluminata, intensa, este ceea ce va poate oferi totul.

Voi credeti, însa, ca, din moment ce sunteti în viata, totul va este permis. Ei bine, nu! Dupa ce vor fi trecut anii în care veti fi muncit pentru a va satisface ambitile, într-o buna zi va veti simti atât de epuizati, atât de blazati, încât, punând în balanta ceea ce ati obtinut si ceea ce ati pierdut, veti realiza ca ati pierdut aproape totul pentru a câstiga foarte putin.

Câti oameni nu își spun: "O viata am! Vreau sa o traiesc din plin pentru ca sa obtin tot ceea ce îmi doresc: bani, placeri, cunoastere, glorie..."

Si atunci trag tare, muncesc, muncesc si când nu mai au resurse, sunt obligati sa-si opreasca toate activitatile. O viata traita în felul acesta nu are nici un sens, caci, daca îti pierzi Viata, pierzi totul. Esentialul este Viata, si, în consecinta, ea trebuie protejata, purificata, consolidata, trebuie eliminat din ea tot ceea ce o împiedica sau o blocheaza, caci numai datorita Vietii puteti obtine sanatatea, frumusetea, puritatea, puterea, inteligenta, dragostea si adevarata bogatie.

Deci, de acum înainte, lucrati la înfrumusetarea vietii, la intensificarea ei, la sacralizarea ei. Rezultatul îl veti simti imediat: aceasta viata purificata, armonioasa, va contacta alte regiuni intrând în relatii cu o multime de alte Entitati care vor veni apoi sa va ajute si sa va inspire.

Sa împacam viata materiala cu Viata spirituala

Nu va cere nimeni sa neglijati total viata materiala si sa va consacrați numai meditatiei si rugaciunii, asa cum au facut-o unii mistici si asceti care au vrut sa fuga de lume, de greutatile si de tentatiile ei. Dar nici nu este bine sa va lasati acaparati total de preocuparile materiale, asa cum fac din ce în ce mai multi oameni. Toti trebuie sa fiti în stare sa lucrati, sa câstigati bani, sa va casatoriti, sa va întemeiati o familie, dar, în tot acest timp, sa aveti o Lumina, metode de lucru care sa va permita sa progresati pe calea evolutiei.

Problema este, deci, de a perfectiona atât aspectul spiritual, cât si cel material: sa fiti implicati în lume, dar sa traiti, în acelasi timp, o Viata cereasca. Acesta trebuie sa fie telul vostru. Bineînțeles ca nu este usor, caci va aflati înca în stadiul în care, daca începeti o Viata spirituala, va periclitati situatia materiala, dar daca va preocupati de afaceri, neglijati Viata spirituala. Ei bine, nu: ambele sunt necesare si este posibil sa le împacati. Cum?... Procedând în felul urmator: orice veti întreprinde, începeti prin a va spune: "Eu caut Lumina, eu caut iubirea, eu caut Puterea adevarata; oare făcând acestea, sau altceva, le voi obtine?"

Reflectati bine si, daca ajungeti la concluzia ca respectiva preocupare sau activitate va îndeparteaza de ideal, renuntati la ea.

Consacrați-va viata unui tel superior

Este foarte important sa fiti constienti de telul pentru care lucrati si în folosul cui lucrati, caci, în functie de acestea, energiile voastre iau o directie sau alta. Daca va consacrați viata unui tel superior, ea se va îmbogati, va

câștiga în forta și în intensitate. Este situația unui capital pe care îl fructificați: va plasați capitalul într-o bancă cerească și, în loc să fie cheltuit, risipit, el va crește și va îmbogăți. Și astfel, mai bogat, aveți posibilitatea să vă instruiți și să lucrați mai bine. Cel care cedează plăcerilor, emoțiilor, pasiunilor, își risipește capitalul, viața, căci tot ceea ce obține trebuie plătit și mijlocul de plată este viața. În timp ce plasându-vă capitalul într-o bancă aflată sus, cu cât lucrați mai mult, cu atât va înțăriți, căci elemente noi, mai pure, mai luminoase, vin să completeze permanent în voi ceea ce ați cheltuit.

Viata zilnica: o materie pe care Spiritul trebuie sa o transforme

În orice act al vieții, chiar în cel mai simplu, trebuie să învățați să puneți în acțiune forțe și elemente care să vă permită să transpuneți acest act într-un plan spiritual și să atingeți astfel un grad superior de viață.

Să luăm, ca exemplu o zi obișnuită: dimineața ne trezim, și imediat se declanșează o multitudine de procese, de gânduri, de sentimente și gesturi: ne ridicăm, aprindem lampa, deschidem geamurile, ne spalăm, pregătim gustarea de dimineață, plecam la lucru, întâlnim oameni etc... Câte lucruri sunt de făcut, și toată lumea este obligată să le facă. Diferența constă în aceea că, în timp ce unii le fac din obișnuită, mecanic, alții - cei care posedă o Filosofie spirituală - caută să introducă în fiecare din aceste acte o viață mai intensă, mai pură, și atunci totul se transformă, totul capătă un sens nou, sunt tot timpul inspirați.

Bineînțeles, vedem în jurul nostru o multitudine de oameni dinamici, întreprinzători, dar toată activitatea lor se limitează pentru obținerea succesului, a bunăstării materiale, a gloriei; ei nu fac nimic pentru a-și face existența mai senină, mai echilibrată, mai armonioasă. Și această atitudine nu este inteligentă, căci această viață debordantă îi epuizează și îi îmbolnăvesc.

Deci, obișnuiți-vă să priviți viața cotidiană cu toate actele pe care trebuie să le îndepliniți, cu evenimentele care vi se întâmplă, cu oameni cu care sunteți în contact, permanent sau întâmplător, ca pe un material asupra căruia trebuie să lucrați pentru a-l transforma. Nu vă mulțumiți să acceptați ceea ce vi se oferă și să vă supuneți pasiv încercărilor la care sunteți expuși: preocupați-vă permanent să adăugați un element care să însufletească, să dea viață, să spiritualizeze acest material. Căci în această constă adevărata Viață spirituală: să fii capabil să introduci în fiecare activitate un element, un ferment capabil să proiecteze această activitate pe un plan superior. Veți replica: "Și atunci meditația... și rugăciunea?..." Da, într-adevăr, rugăciunea și meditația sunt acelea care vă ajută să captați acele elemente mai subtile, mai pure și care vă permit să dați actelor voastre o nouă dimensiune.

Pot apărea în viața voastră evenimente care să vă împiedice să efectuați exercițiile spirituale pe care v-ați impus să le practicați zilnic. Dar acest lucru nu trebuie să vă împiedice să fiți în contact cu Spiritul. Căci Spiritul este mai presus de formă, mai presus de practici. În orice situație, în orice împrejurare, puteți intra în contact cu Spiritul pentru ca să vă însufletească și să vă înfrumusețeze viața.

Nutritia, privita ca o activitate yoga

Câți oameni dezechilibrați, din cauza unei vieți trepidante, caută mijloace pentru a se reechilibra! Ei practica yoga, zen, meditația transcendentă sau încearcă să învețe să se relaxeze. Toate acestea sunt foarte bune, dar eu consider că există un exercițiu mult mai simplu și mai eficient: să învățăm să mâncăm. Va mira? De ce? În loc să mâncăm oricum, în zgomot, cu nervi, cu grabă chiar - și apoi să mergeti să faceți yoga! - nu este mai bine să înțelegeți că în fiecare zi, de 2 - 3 ori pe zi, aveți ocazia să faceți un exercițiu de destindere, de concentrare, de armonizare a tuturor celulelor?

În clipa când vă așezați la masă, începeți prin a alunga din mintea voastră tot ce vă poate împiedica să mâncați în pace și armonie. Și, dacă nu reușiți imediat, așteptați, pentru a începe să mâncați în momentul când ați reușit să vă calmați. Dacă mâncați într-o stare de agitație, de nervi sau de nemulțumire, introduceți în voi o

agitatie, vibratii dezordonate, care se vor transmite în tot ceea ce veti face ulterior. Chiar daca va veti stradui sa creati o aparenta de calm, de stapânire de sine, va emana totusi din voi o anumita agitatie, o tensiune si veti comite erori, va veti izbi de oameni sau de obiecte, veti rosti cuvinte nepotrivite prin care veti risca sa pierdeti prieteni sau sa vi se închida porti. În timp ce daca mâncati într-o stare de armonie, veti rezolva mai bine problemele ce vi se vor prezenta ulterior si, chiar daca în cursul zilei veti fi obligat sa alergati în dreapta si în stânga, veti simți în voi o liniste pe care activitatea voastra nu o va putea tulbura. Œncepând cu începutul, cu lucrurile marunte, vom putea ajunge foarte departe.

Sa nu credeti ca oboseala provine întotdeauna din prea multa activitate. Nu: ea survine , deseori, ca urmare a unei risipe de forte. Si, iata, atunci când înghitim mâncarea fara sa o mestecam suficient si fara sa o impregnăm suficient cu gândurile si sentimentele noastre, ea devine mai greu digerabila, iar organismul nu va putea beneficia din plin, datorita efortului pentru asimilarea ei.

Atunci când mâncati fara sa constientizati importanta acestui act, chiar daca organismul se întăreste prin hrana, el nu primește din ea decât partea grosiera, materiala, si care nu este comparabila cu energiile de care ati putea beneficia daca ati sti cum sa mâncati în liniste si sa va concentrati asupra hranei, pentru a prelua elementele eterice si subtile. Deci, în timp ce mâncati, concentrati-va asupra hranei si proiectati asupra ei toata iubirea voastra; în acel moment se produce separarea între materie si energie: materia se dezagrega, în timp ce energia patrunde în voi, putând dispune astfel de ea.

Œn alimentatie, importante nu sunt alimentele propriu-zise, ci energiile pe care aceste alimente le contin prin chintesenta din ele, caci în aceasta chintesenta este viata. Partea materiala a alimentului constituie doar suportul, iar chintesenta, atât de subtila, atât de pura, nu trebuie sa alimenteze doar planurile inferioare, corpul fizic, corpul astral, corpul mental; ea trebuie sa alimenteze, de asemenea, sufletul si Spiritul.

Respiratia

“Sa mestecam” aerul pentru a-i extrage energiile

Obisnuiti-va sa faceti, în timpul zilei, câteva exercitii de respiratie. Dar, pentru a fi într-adevar folositoare, respiratiile trebuie sa fie lente si profunde. Aerul curat trebuie sa aiba timp pentru a coborâ în plamâni, pentru a-i umple si pentru a elimina aerul viciat. Si nu numai ca trebuie sa respiram profund, dar este bine, din când în când, sa retinem aerul în plamâni înainte de a-l expulza. De ce? Pentru a fi “mestecat”; caci plamânii mesteca aerul la fel cum gura mesteca alimentele. Aerul pe care îl inspiram este ca un “dumicat”, plin cu energii revitalizatoare. Pentru a profita din plin de aceste energii, trebuie sa le dam plamânilor timp pentru a-l mesteca si digera. Când respirati astfel, fiti constienti ca, prin aer, primiti în corpul vostru o Viata divina.

Dimensiunea psihica si spirituala

Exercitiile de respiratie au, bineînțeles, o actiune benefica asupra sanatatii, dar si asupra vointei si a gândului. Puteti experimenta: daca aveti de ridicat o mare greutate, veti reusi mai usor dupa o respiratie profunda. Œn toate amanuntele vietii zilnice, în relatiile cu ceilalti, amintiti-va sa respirati constient, si aceasta va va permite sa aveti controlul asupra voastra. Œnaintea unei întâlniri, de pilda, pentru ca discutia sa nu degenereze într-o disputa, luati-va obiceiul de a respira corect. Si atunci, când sunteti tulburat, de ce nu cereti ajutorul plamânilor? Ei sunt acolo pentru a va ajuta. Timp de doua-trei minute, inspirati si expirati profund: gândurile voastre se vor usura si se vor limpezi. Aveti mereu nevoie de ajutor, si este normal, dar de ce îl cautati mereu în exterior atâta timp cât el exista în voi?

Daca ajungeti sa sesizati sensul profund al respiratiei, veti simti, putin câte putin, cum propria voastra respiratie se contopeste cu Respiratia cosmica. Œn timpul expiratiei, gânditi-va ca reusiti sa va dilatati, sa va

extindeti pâna la marginea Universului, apoi la inspiratie, reveniti catre voi, catre egoul vostru, care este asemenea unui punct imperceptibil, centrul unui cerc infinit. Din nou va dilatati si din nou va contractati...Veti descoperi astfel aceasta miscare de flux si reflux care constituie cheia tuturor ritmurilor Universului. Prin efortul de al constientiza în voi însiva, intrati astfel în Armonia cosmica si apare un schimb între Univers si voi, caci inspirând, primiti elemente din spatiu, si expirând, trimiteti în schimb ceva din inima si sufletul vostru.

Cel ce stie sa se armonizeze cu Respiratia cosmica intra în Constiinta divina. Din ziua în care veti simti aceasta dimensiune, veti dori ca toata viata sa inspirati din Forta si Lumina Domnului, pentru ca apoi sa o daruiti lumii întregi. Caci expiratia înseamna si a distribui Lumina pe care ati reusit sa o absorbiti de la Dumnezeu.

Respiratia constienta aduce binefaceri nemasurate vietii fizice, emotionale, intelectuale si spirituale. Va trebui sa constientizati efectele ei benefice pentru creier, pentru suflet, pentru toate facultatile voastre; este un factor deosebit de puternic în toate domeniile vietii. Nu neglijati niciodata acest aspect.

Cum sa recuperam energiile

Prea des va lasati antrenati de aceasta agitatie, care de acum a devenit o stare obisnuita a oamenilor si care este foarte daunatoare echilibrului lor fizic si psihic. Trebuie sa dati mai multa atentie sistemului vostru nervos si sa-i acordati, din timp în timp, câte o destindere. Ati putea, de exemplu, sa va retrageti într-o încăpere linistita, sa va întindeti culcati pe burta, pe un pat sau pe jos, pe un covor, cu bratele si picioarele destinse; sa va lasati ca si scufundati într-un Ocean de Lumina, fara sa va miscati, fara sa gânditi... Dupa unul sau doua minute va veti ridica reîncarcati. Aceasta este tot; e foarte putin, dar foarte important.

Bineînțeles ca veti replica ca nu exista întotdeauna posibilitatea de a va întinde astfel. Ei bine, atunci ramâneti pe scaun; principalul este sa rupeti tensiunea în care trairi. Este nevoie sa stiti sa va opriti, si nu numai odata sau de doua ori pe zi, ci de zece, cincisprezece, douazeci de ori. Aceasta poate sa nu dureze decât unul sau doua minute, important este sa va obisnuiti sa o faceti cât mai des. Ori de câte ori aveti un moment liber, indiferent unde va aflati, în loc sa pierdeti timpul sau sa va enervati ca trebuie sa asteptati, profitati de ocazia ivita pentru a va linisti si a va regasi echilibrul; va veti relua apoi activitatea cu forte sporite.

Iubirea ne face neobosiți

Cel mai mare secret, pentru a ne desfasura activitatea în cele mai bune conditii, este sa învatam sa lucram întotdeauna numai cu iubire. Caci iubirea este cea care da puteri, viata, care renaste. Când aceasta iubire nu exista si când munca este considerata doar ca un mijloc de subzistenta, aceasta atitudine nu conduce la rezultate bune. Bineînțeles, banii se câstiga, dar dispare bucuria, entuziasmul, omul devine iritabil si sanatatea sa se altereaza cu timpul. Lucrati pret de mai multe ore cu iubire si nu veti simti oboseala; lucrati un timp mai scurt, fara iubire, cu suparare sau revolta, si totul se va bloca în interiorul vostru, va veti simti slabiti si fara forta.

Trebuie sa înțelegeti eficacitatea, puterea iubirii. En tot ce faceti puneti iubire sau, daca nu, mai bine renuntati la a face acel lucru. Tot ceea ce faceti fara iubire va oboseste, ba chiar va otraveste, asa încât sa nu va mire daca dupa, aceea sunteti epuizati sau bolnavi. Câta lume se întreaba cum sa combata oboseala! Secretul este sa pui iubire în tot ceea ce faci, caci iubirea este ceea ce trezeste toate energiile.

Progresul tehnic ofera omului timp liber pentru o activitate spirituala

Daca stiinta si tehnica va pun zilnic la dispozitie produse noi care va usureaza viata, aceasta nu înseamna ca trebuie sa lănceziti. Toate aceste facilitati trebuie sa le considerati ca pe niste posibilitati create pentru a va

dedica activitatii spirituale. Iata adevarata semnificatie a progresului tehnic: sa-i ofere omului timp liber, cu scopul de a-l folosi în alte lucrari. Ramâne mai putin sa trudit pe materia exterioara? Aceasta va este dat ca sa aveti mai mult timp, pentru ca sa lucrati cu materia voastra interioara, sa o stapâniti, sa o spiritualizati si sa deveniti astfel o prezenta benefica pentru lumea întreaga. Dupa fiecare efort, dupa fiecare exercitiu, viata capata o alta culoare, un alt gust. Câti oameni nu sunt copleșiti de bunastare, si totusi sunt atât de blazati încât nu mai simt nici o bucurie! Aceasta pentru ca în interiorul lor nu mai exista nici o activitate, nici o viata intensa. Daca ar fi fost luminati, ar fi continuat sa se bucure de tot, dar fara a se opri din eforturile interioare, caci aceasta activitate este cea care da gust fiecarui lucru.

Aranjati-va locuinta interioara

Trebuie sa va obisnuiti sa puneti accentul pe posibilitatile Lumii interioare, acolo, în interiorul vostru, unde va aflati scufundati în permanenta. Nu întotdeauna sunteti în situatia de a privi, de a asculta, de a atinge, sau de a gusta ceva din exteriorul vostru, în schimb va aflati mereu în prezenta voastra, în aceasta Lume interioara, ale carei bogatii nu stiti înca sa le folositi. Aceasta Lume va apartine: Oriunde mergeti o luati cu voi si va puteti baza pe ea, în timp ce lumea exterioara va poate rezerva, în orice moment, o deceptie. Poate ca, pentru un moment, va puteti închipui ca detineti ceva, dar, dupa un scurt timp, nu mai detineti nimic: fie ca vi s-a luat, fie ca l-ati pierdut. Daca sunteti în cautarea abundentei, a plenitudinii, aflati ca numai în interiorul vostru le puteti gasi. Nu cunoasteti, nu stiti tot ceea ce detineti, cu ce cunostinte si cu ce puteri, adevarate comori, v-a înzestrat Dumnezeu. Va trebui acum sa faceti un efort pentru a simti si pentru a folosi toate aceste resurse.

Va voi da o imagine. Unii oameni au stiut sa-si aranjeze atât de bine locuinta încât nu ies din casa cu prea mare placere pentru a merge în alt loc unde întâmpina zgomote, praf, înghesuiala. În timp ce alti, care traiesc prost, într-o locuinta mizera, fara nici un confort, folosesc orice prilej pentru a pleca de acasa (ceea ce de fapt nu este adevarata solutie, dar ma rog...). Si acum, sa interpretam. Spiritualistul este cel care si-a aranjat atât de bine forul sau interior, încât nimic nu-i lipseste: poezia, culorile, muzica, toate se gasesc în el si el sufera când este obligat sa "iasa din casa", sa-si paraseasca toata aceasta frumusete. În timp ce oamenii obisnuiti, care nu sau preocupat niciodata sa-si creeze un interior placut, se gândesc mereu sa plece si sa se distreze în alta parte. Cum ramân singuri cu ei însisi, se plictisesc, apare saracia.

Deci acum stati putin si analizati care este situatia cea mai avantajoasa. Din moment ce sunteti zi si noapte cu voi însiva, nu este mult mai indicat sa va ameliorati acel loc pe care nu-l veti parasi niciodata? De ce sa lasati în paragina interiorul vostru ca pe o locuinta cu geamurile sparte si pline de pânze de paijen? De acum înainte, preocupati-va mai intens sa înfrumusetati, sa îmbogatiti si sa armonizati totul în voi; nu numai ca va veti simti foarte bine la voi acasa, dar, în aceasta locuinta minunata, veti putea primi si invitati. Da, Spiritele luminate se vor bucura sa va viziteze; poate unele se vor hotărâ chiar sa locuiasca definitiv, iar voi veti fi cei care veti beneficia de prezenta lor.

Lumea exterioara este o reflectare a Lumii voastre interioare

Fiti convinsi de faptul ca nu veti putea gasi nimic în exteriorul vostru, daca nu ati gasit mai întâi în voi însiva. Caci, chiar daca gasiti ceva în exteriorul vostru, daca nu l-ati gasit în interiorul vostru, veti trece pe lângă el fara sa-l observati. Cu cât descoperiti mai intens în voi iubirea, Înțelepciunea, Frumusetea interioara, cu atât le veti întâlni mai des în jurul vostru. Va închipuiti ca, daca nu vedeti anumite lucruri, ele nu exista. Ba da, ele exista si, daca nu le vedeti, aceasta înseamna ca nu le-ati cultivat suficient în voi însiva. Lumea exterioara este constituita numai din reflectarea Lumii interioare, deci nu va mai amagiti, caci nu veti afla niciodata bogatia, pacea, bucuria exterioara, daca nu ati depus eforturi sa le descoperiti în voi însiva.

Pregatiti-va viitorul, traind corect prezentul

Nu o data, v-ati facut griji cu privire la viitor, gândindu-va ca nu sunteti protejati împotriva accidentelor, a bolilor, a saraciei... Dar de ce sa va otraviti existenta imaginându-va tot felul de lucruri rele ce vi s-ar putea întâmpla?

Este adevarat ca nu stim ce ne rezerva viitorul, dar, cel mai bun mijloc de a evita posibilele neazuri din viitor, este de a te stradui sa traiesti chibzuit în prezent. Viitorul va fi asa cum îl construiesti în prezent. Deci, fiecare clipa de "acum" este importanta. Asa cum prezentul este o consecinta a trecutului, tot asa viitorul este o prelungire a prezentului. Totul este înlantuit; trecutul, prezentul si viitorul nu sunt rupte între ele. Viitorul se construiese pe fundatia care i-o faceti acum. Daca aceasta fundatie este proasta, este evident ca nu trebuie sa va asteptati la un viitor stralucit; dar, daca ea este buna, nu aveti nici un motiv de îngrijorare: asa cum sunt radacinile, tot asa vor fi si tulpina, ramurile si fructele.

Trecutul este consumat; dar el a generat prezentul, care, la rândul lui, poarta în el radacinile viitorului. Trebuie, deci, sa începeti sa va construiti de pe acum viitorul, îmbunatatindu-va prezentul.

Pentru aceasta, trebuie ca în fiecare zi sa va puneti întrebarea: "la sa vad ce am spus astazi? Care au fost sentimentele si gândurile mele?" Si daca ati actionat prost, daca ati avut sentimente negative, gânduri rele, sa stiti ca v-ati aliniat de partea Fortelor întunecate si ca ele va vor distruge viitorul.

Daca ati trait o zi într-un mod care sa va nemultumeasca, încercati, cel putin la culcare, sa-i anihilati efectele, cu cele mai bune gânduri, luând cele mai bune decizii pentru a doua zi. Aceste gânduri, ca niste albine harnice, vor spala si vor repara totul în timpul noptii si veti începe ziua urmatoare în conditii mai bune.

Traiti prezentul în plenitudine

Unii oameni traiesc numai în trecut, în trecutul lor, parca ar fi prizonierii unor evenimente petrecute în viata lor si nu pot merge mai departe. Altii, dimpotriva, se arunca în viitor, dar într-un viitor fantasmagoric, creat de imaginatia lor si care nu se va îndeplini niciodata. Este bine sa privim, din când în când, în trecut, dar numai pentru a analiza când si unde am gresit, sau când si unde am actionat corect, pentru a trage învătaminte. Trecutul constituie un tezaur de experiente pe care le putem utiliza pentru a trai prezentul cât mai bine.

Dar în acelas timp, analizând trecutul, este bine sa ne lansam si în viitorul îndepartat, pentru a ne întreba cum își imagineaza Dumnezeu viitorul umanitatii, în ce splendoare, în ce Lumina va ajunge ea sa traiasca. Bineînțeles, sunt multi cei care se gândesc la viitor, dar la ce fel de viitor? (En general ei își spun: "Peste câtiva ani ne vom casatori, vom avea copii, o ograda, o casuta în fata careia vom putea sta si vom putea sa ne fumam linistiti pipa privind la vacile care trec... sau la trenuri! O sa respiram si putin praf, apoi o sa intram în casa, o sa mâncam, o sa bem si un paharel, apoi o sa ne culcam." Doamne ce viitor frumos! Vetii spune: "Dar nu asa, noi..." Stiu, voi va gânditi ca veti câstiga bani, ca veti face afaceri, ca veti obtine o oarecare glorie - profesor universitar, om de afaceri, ministru sau sef de stat - ca veti avea alaturi, zi si noapte, o fata frumoasa pe care sa o puteti îmbratasa... Dar ce reprezinta toate acestea? Este de plâns!

Acum trebuie sa învățati sa priviti mai departe, dincolo de acest viitor îndoielnic, si sa cautati orizonturi noi, sa deschideti ferestrele catre infinit pentru a vedea care este adevaratul viitor al omenirii, cum îl imagineaza Dumnezeu, si sa anticipati, deja, prin modul vostru de viata, acest viitor. Sa nu va împiedicati de notiunea de timp, sa nu spuneti niciodata: "Da, dar atunci eu nu voi mai fi în viata, nu va mai fi epoca mea", caci, spunând acestea, va interziceti adevarata frumusetate, va interziceti înțelegerea adevaratului sens al vietii.

Prezentul trebuie sa fie timpul actiunii constiente, luminate, care își trage înțelepciunea din experientele trecutului, dar care este, în acelas timp, stimulata de toate posibilitatile viitorului. Iata perfectiunea: lectiile pe care vi le-a dat trecutul (si numai Dumnezeu stie câte lectii ne-a dat trecutul umanitatii!) si viitorul cu promisiunile sale

nelimitate. Dacă știți cum să trăiți în prezent, exprimând experiența trecutului și frumusețea viitorului, vă apropiați de Divinitate. Care sunt acele versuri pe care Serafimi le cântă în fața Tronului Domnului? “Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic, acum și pururea și în vecii vecilor.” Iată cum conștiința voastră poate crește la dimensiunile Conștiinței divine.

Importanța începutului. Fiti conștienți de Fortele pe care le declanșați

Nu trebuie să întreprindem niciodată ceva fără să cunoaștem Fortele pe care astfel le punem în acțiune. Căci începutul este esențial. Aici, la început, se declanșează Fortele, care, odată pornite, nu se mai opresc în drum, ci acționează până la capăt. Vă aflați pe un munte, aveți deasupra voastră o stâncă enormă, gata să se prabusească la cea mai mică mișcare; depinde de voi dacă ea va rămâne la locul ei sau dacă îi veți provoca caderea. Dacă din cauza voastră ea începe să se clatine, nu mai aveți posibilitatea de a o opri: va va strivi, atât pe voi, cât și pe alți împreună cu voi. Iar dacă veți deschide portile unei ecluze, va fi inutil să încercați apoi să opriți apa!...Este întotdeauna ușor să provocați forte sau evenimente, dar este foarte greu să le dirijați, să le orientați, pe scurt să le dominați.

Expresia “ucenicul vrăjitor” desemnează tocmai pe acel nechibzuit care a dezlantuit niște curenti, pe care apoi este incapabil să-i mai stăpânească sau să-i mai dirijați. Când agitatorii declanșează o revoltă, nu mai există mijloace pentru a o stăpâni: ea le scapă de sub control.

Înainte de a pronunța un cuvânt, de a arunca o privire, de a scrie o scrisoare, de a da curs unei acțiuni, voi dețineți toată puterea; odată declanșată acțiunea, s-a terminat, nu mai sunteți decât spectatori, dacă nu chiar victime. În plan fizic, în plan astral sau în plan mental, Legea este una și aceeași. Când simțiți furia că se naște în voi, dacă vă hotărâți să o stăpâniți pe loc, ea nu se va declanșa, dar, dacă o lăsați să izbucnească, nu-i veți mai putea opri cursul. Și același lucru este valabil și pentru idei: dacă le lăsați să-și facă cuib în voi, vor sfârși prin a se înrădăcina. Deci fiți vigilenți și nu uitați niciodată că numai la început dețineți, cu adevărat, puterea.

Căutați Lumina înainte de a acționa

Înainte de a vă lansa într-o acțiune mai importantă, primul lucru de făcut este să vă reculeți, să vă conectați la Lumea invizibilă pentru a vă crea cele mai bune condiții pentru a acționa. În stare de agitație, de dezorientare, comitem erori, încurcam sau distrugem lucrurile. Și aceasta se întâmplă destul de des: acționăm în grabă, orbite, iar rezultatele nu sunt grozave.

Pentru a acționa corect trebuie, mai întâi, să căutați Lumina. Acest lucru îl faceți deja în planul fizic: sunteți trezit noaptea de un zgomot, ceva care s-a spart în cadere sau cineva care a intrat... Și atunci ce faceți, dați buzna, așa, în întuneric? Nu, căci este riscant. Întâi aprindeți o lumină ca să vedeți, și abia apoi acționați. Ei bine, în orice situație din viață trebuie mai întâi să aprindeți lumina, adică să vă concentrați, să vă reculeți pentru ca să știți cum să acționați. Dacă nu aveți lumină, o veți lua la stânga, la dreapta, veți bate la mai multe porți, veți încerca tot felul de mijloace care se vor dovedi nepotrivite.

Deci, înainte de a întreprinde ceva mai important, este necesar să vă concentrați câteva minute gândurile asupra Lumii inteligente, din Lumina, și să cereți să aflați cum este cel mai bine să acționați. Răspunsul va veni sub forma unei idei, a unui sentiment precis sau a unei imagini simbolice. Dacă răspunsul este foarte clar, puteți trece la acțiune. Dar dacă simțiți o nehotărâre, un resentiment, o tulburare sau o contradicție, aceasta înseamnă că obstacolele sau dușmanii vă bătăie calea. Atunci, amânați totul pentru a doua zi, puneți din nou întrebarea și așteptați înainte de a acționa, până când drumul va fi clar și liber.

Supravegheați întotdeauna prima mișcare

Când sunteți pe punctul de a întreprinde ceva pentru prima dată, aveți grijă să fiți calmi, concentrați-vă întreaga atenție asupra primului gest, a primei mișcări și executați-o corect, fără nici o greșeală. Repetați-l puțin mai repede, și apoi din ce în ce mai mult, până când veți atinge ritmul și viteza dorite: veți observa că execuția va fi din ce în ce mai ușoară, rămânând în același timp, impecabilă. Indiferent de gestul sau de actul pe care îl aveți de executat, dacă de la început v-ați creat un tipar corect îl veți repeta întotdeauna cu corectitudine.

Dacă astăzi comiteți erori într-un anumit domeniu, aceasta se datorează faptului că în trecut, fără să vă dați seama, i-ați creat un tipar defectuos. Dacă la prima mișcare, la primul gest, cu un obiect sau cu o persoană nu ați fost atenți și ați comis o eroare, acum suportați consecințele: greșelile se acumulează și se agravează cu trecerea timpului. Este foarte greu să reparam în prezent greșelile comise în trecut și înscrise în noi, dar este ușor să învățați să creem corect tiparele noi.

Constientizați-vă obisnuitele mentale

Oamenii sunt rareori conștienți de obisnuitele lor mentale. Unul, când trebuie să întreprindă un lucru, se crispează imediat, se enervează; altul, în fața oricărei situații noi, are ca primă reacție pesimismul, devine critic sau se îngrijorează; un altul se revoltă, un altul se descurajează... Dar cum toate acestea sunt atitudini pe care, nefiind conștienți, ei nu le pot remedia, și astfel, în orice situație, ei găsesc un pretext pentru a fi negativi. Primul lucru pe care îl aveți de făcut este să vă studiați, pentru a vă cunoaște modul în care reacționați. Din momentul în care vedeți clar în voi, dețineți deja mijloacele de a face față situației: imediat veți primi un elan pentru a mobiliza toate posibilitățile pe care Dumnezeu le-a creat în subconștientul, conștientul și supraconștientul vostru: astfel, în fiecare zi veți progresa, datorită obisnuitei pe care v-ați creat-o de a vă observa și de a fi lucid față de voi înșiva.

Atenție și vigilență

Atenția îmbracă mai multe aspecte. Aspectul ei cel mai cunoscut este acea atitudine susținută, necesară, pentru a-ți îndeplini corect sarcinile, pentru a audia o conferință sau a citi o carte. Dar există și o altă atenție, care se numește observarea de sine, introspectia. Ea constă în a conștientiza, în fiecare moment al zilei, ceea ce se petrece în interiorul nostru pentru a discerne curentii, dorințele și gândurile care ne strabat. Această atenție este însă insuficient dezvoltată. De aceea, când vine momentul să rezolvăm ceva, să înțelegem o problemă importantă, creierul ne este obosește, întunecat și nu ajungem să ducem un lucru la bun sfârșit.

Pentru ca creierul vostru să fie mereu disponibil, trebuie să fiți atenți, prudenți și cumpătați în toate activitățile, căci altfel, chiar dacă Adevărul în persoană ar apărea în fața voastră, voi tot nu l-ați înțelege. Pentru a fi capabili să faceți față în mod înțelept, inteligent, tuturor situațiilor, trebuie să vă pastrați în permanentă gândirea trează și vigilență. Cel ce nu este vigilent, cel ce nu deschide ochii, este expus tuturor pericolelor. Nu există nimic mai rău decât să trăiești cu ochii închiși. Trebuie să ținem ochii mereu deschiși pentru a aprecia în permanentă stările de conștiință în care ne aflăm. Numai cel ce-și ține ochii deschiși posedă inteligența vieții interioare, el nu se mai lasă înlantuit de orice forță, de orice entitate. (En timp ce pe un om adormit... este clar că oricine îl poate surprinde!

Deci, în concluzie, vegheați asupra atenției interioare, atenție de fiecare clipă, pentru că să știți în fiecare moment ce se petrece în voi.

Exersați. Nu este suficient să vă faceți numai seara un examen de conștiință, ci, în orice moment al zilei, trebuie să fiți capabili să spuneți care sunt dorințele, gândurile și sentimentele care vă strabat, să le cunoașteți originea, natura, să fiți capabili, la nevoie, să luați precauțiuni sau chiar să reparați daunele.

(En viața de toate zilele, de îndată ce se produce un accident, vedem pompierii sau armata ieșind imediat și intervenind pentru stingerea unui incendiu, repararea unui pod, degajarea unui drum, salvarea ranitilor etc. (En plan fizic ni se pare normal să se repare imediat toate stricaciunile. Dar, în plan intern, nu știm cum să procedăm,

lasam distrugerile sa se produca, fara sa reactionam. Ei bine, nu: de cinci ori, de zece ori, de douazeci de ori pe zi, trebuie sa privim în noi însine pentru a vedea ce trebuie reparat si sa nu întârziem a o face. Altfel, lasând pentru mai târziu, devine prea târziu, suntem distrusi, dizlocati.

Urmati o singura directie spirituala

Pentru a face, cu adevarat, o munca spirituala trebuie sa ne aliniam uneii filosofii, unui sistem si sa-l aprofundam; altfel, ceea ce se întâmpla cu organismul psihic se întâmpla exact si cu cel fizic. Daca absorbiti tot felul de alimente heteroclitice, va îmbolnaviti; similar, stomacul psihic poate fi supus unei indigestii în functie de ceea ce ati îngurgitat. Ce vreti sa faceti cu un amestec de traditii egiptene, hinduse, tibetane, africane, aztece, ebraice? Macar de ati avea o structura mentala suficient de solida pentru a va descurca prin ele! Dar multi de abia sunt capabili sa-si faca o idee clara despre un sistem filosofic; si atunci, la ce le foloseste sa citeasca totul, sa cunoasca totul? Ca sa-si piarda capul atâta tot. Si apoi, evident, urmeaza sa acuzam spiritualitatea ca dezaxeaza lumea. Nu este vina spiritualitatii daca lumea si-o imagineaza ca pe un târg unde poti gasi toate atractiile, chiar pe cele mai periculoase, cum ar fi drogul, magia neagra sau sexualitatea desfrânata. Este timpul sa înțelegeti ca adevarata spiritualitate înseamna sa ajungeti sa fiti voi însiva expresia vie a Cenvataturii divine pe care o urmati.

Insistati mai mult asupra practicii, decât asupra teoriei

Cercati sa înțelegeti mai bine diferenta între activitatea spirituala si activitatea intelectuala. De exemplu, aveti o portocala; din punct de vedere intelectual puteti afla o multime de lucruri despre ea: originea ei, povestea ei, greutatea ei, forma ei, proprietatile ei, elementele chimice care o compun, diferitele moduri în care poate fi folosita, poate chiar si simbolismul ei... CEntr-o Scoala initiatica nu veti afla poate nimic din toate acestea, dar veti învata esentialul: sa gustati portocala! Aceasta este activitatea spirituala. Nu atât sa acumulati cunostinte teoretice, cât sa "mâncati" portocala, adica sa aplicati, sa practicati. Este mai greu, cere eforturi, dar numai astfel va puteti transforma.

Bineînțeles, nu se poate nega ca este interesant si poate chiar util sa cunosti tentativele pe care omenirea le-a facut timp de milenii si secole pentru a strapunge misterele Universului si a se apropia de Divinitate, dar aceasta nu este de ajuns. Din moment ce toate aceste religii si sisteme filosofice vorbesc numai despre divinizarea noastra, despre splendoarea noastra, despre perfectiunea noastra, trebuie sa depunem eforturi pentru realizarea acestui ideal. Nu va grabiti sa-i imitati pe aceia care se îngramadesc sa asiste la toate conferintele erudite despre Centelepciunea si Stiinta Initiatorilor din trecut, dar incapabili de a-si conduce viata cu Centelepciune. Este ridicol, si nu aceasta este spiritualitatea.

Puneti calitatile morale înaintea talentului

Atunci când un barbat sau o femeie dovedesc aptitudini deosebite pentru arte, stiinta sau sport, toata lumea îi priveste cu admiratie si nimeni nu își pune întrebarea daca respectivul este drept, bun, cinstit, generos. Nu, talentul este ceea ce toti admira si încearca sa cultive. De aceea, Pamântul este acum plin de oameni talentati, dotati, este formidabil, sunt o multime. Si totusi, de ce toate aceste însusiri, aceste capacitati, aceste talente nu pot salva lumea? Tocmai pentru ca ele nu sunt suficiente. Este minunat sa primești de la Providenta darul de a fi poet, muzician, fizician, economist sau înotator etc., sa-l dezvolti, dar mai important este sa traiesti în acord cu Legile divine, adica sa lucrezi în fiecare zi pentru a deveni mai înțelept, mai cinstit, mai generos, mai stapân pe tine. Lumea are nevoie mai mult de fiinte capabile sa manifeste calitati morale, deci de artisti, oameni de stiinta, sportivi, etc. Deci, fiti atenti, nu va lasati si voi atât de impresionati de persoanele dotate si talentate, nu va

propuneti niciodata ca ideal sa ajungeti ca ei. Idealul vostru trebuie sa fie cel mai înalt ideal: de a va apropia în fiecare zi de perfectiune. Iar perfectiunea înseamna a deveni mai luminos, plin de caldura, datator de viata, ca si Soarele, pentru a trezi, a lumina, a stimula, si a fertiliza toate fapturile.

Fiti multumiti de soarta voastra si nemultumiti de voi

Exista mai multe feluri de a fi multumit. Primul este cel al animalelor: ele sunt multumite de soarta lor, si nu vad limitele si, deci, nu cauta sa le depaseasca, nici sa progreseze. Dar aceasta mentalitate, normala pentru animale, nu e benefica oamenilor... cu toate ca sunt multi care o adopta. Al doilea fel, de a fi multumit cu propria soarta, o numim mai degraba acceptare. Omul înțelege ca încercările prin care trece sunt rezultatul greselilor sale din trecut, si le suporta. Dar el nu se multumeste numai cu atât: el stie ca are de facut eforturi pentru a repara aceste greseli, pentru a umple golurile, si aceasta este înțelepciunea. Trebuie sa ne acceptam soarta ca pe o consecinta a greselilor pe care le-am comis în experientele noastre anterioare, dar sa nu ne multumim niciodata cu gradul de evolutie la care am ajuns si sa cautam sa progresam tot timpul.

Nemulțumirea de sine este, deci, un sentiment stimulat, care poate sa va ajute ca sa va ameliorati. Dar, pentru ca ea sa nu devina o obsesie distructiva, trebuie stabilit un echilibru. În ce fel? Fiind multumit de ceilalti. Aceasta atitudine interioara va va ajuta sa nu cadeti într-o stare prea negativa, care sa va conduca la descurajare. Descoperiti Frumosul si Binele în ceilalti si, mai ales, în cei care, prin geniul si virtutile lor, au contribuit la evolutia omenirii.

Activitatea spirituala nu ramâne niciodata fara rezultate

Nimic nu este mai important, mai salvator, decât a prinde gustul activitatii spirituale, de a o îndrăgi si de a nu lasa sa treaca nici o zi fara a se lega de Cer, a medita, a se ruga... Opriti-va, de mai multe ori pe zi, timp de câteva minute, si cautati sa aflati în voi însiva, punctul vostru de echilibru, centrul vostru divin. Treptat, veti începe sa simtiti ca, în toate situatiile vietii, aveti în interiorul vostru un element nemuritor, etern, indestructibil... Chiar daca aceasta nu se observa, chiar daca nimeni nu va apreciaza eforturile, chiar daca pe plan material nu aveti nici un beneficiu, nu va opriti niciodata sa acumulati bogatii spirituale, caci veti deveni, înăuntrul vostru, mai liberi, mai puternici si veti plana deasupra evenimentelor. Aceasta activitate spirituala este unica bogatie, singurul bun care va apartine cu adevarat. De tot restul puteti fi deposedat oricând; singura, activitatea voastra va apartine pentru totdeauna.

Regenerarea corpurilor noastre: fizic, astral si mental

Fiecare gând, fiecare sentiment, fiecare dorinta, fiecare act are proprietatea de a atrage din spatiu elementele materiale care îi corespund. Gândurile, sentimentele, dorintele si actiunile luminoase, dezinteresate, sustinute de o vointa ferma, atrag particulele unei materii pure incoruptibile. Daca prin calitatea vietii voastre psihice lucrati zilnic pentru a atrage aceasta materie, ea patrunde si se instaleaza în întregul vostru organism, își gaseste locul si goneste toate particulele vechi, prafuite, îmbâcsite, mucegaite. În acest fel, putin câte putin, veti reusi sa va reînnoiti corpul fizic, corpul astral si corpul mental.

Contemplând Lumea divina sub toate formele ei de Lumina, de Frumusete, de Muzica, de Armonie, culegeti particulele noi; si, din moment ce fiecare din ele are viata, ea nu vine singura, ci aduce cu ea forte si spirite de aceeasi natura. Sarcina voastra este, deci, de a lucra zilnic pentru a înlocui în voi particulele deja învechite cu noi particule ceresti, stralucitoare.

Cineva ma va întreba poate: "Dar de ce sa ne straduim atât pentru niste rezultate care nu vor dura decât o singura existenta? Merita oare osteneala?" Da, pentru ca, în realitate, este singura activitate ale carei rezultate sunt

definitive. Când veti parasii Pamântul, singurele bogatii pe care le veti lua cu voi vor fi bogatiile interioare pe care le-ati dobândit gratie eforturilor pe care le-ati depus. Si când veti reveni pentru urmatoarea Reîncarnare, le veti readuce cu voi: din momentul conceptiei, din momentul gestatiei, materia corpurilor voastre - fizic, astral si mental - va fi modelata, formata exact conform calitatilor si virtutilor pe care le-ati dezvoltat în aceasta întrupare.

Cautati-va în fiecare zi Hrana spirituala.

Dimineata, când priviti Soarele, gânditi-va ca razele sale care ajung pâna la voi sunt fiinte vii, care va pot ajuta sa va rezolvati problemele zilei; dar numai cele din ziua respectiva, nu si cele de a doua zi. A doua zi trebuie sa mergeti sa le consultati din nou, dar tot numai pentru ziua respectiva. Nu vor raspunde niciodata pentru doua-trei zile în avans. Ele va vor spune: "Nu-ti face griji. Vino si mâine, iar noi îti vom da raspunsul". În fiecare zi, atunci când mâncati, nu faceti în stomacul vostru provizii pentru o saptamâna, ci doar pentru o zi: mâncati pentru astazi, iar mâine reîncepeti, din nou. Ei bine, cu lumina trebuie sa procedati la fel, caci lumina este o hrana pe care trebuie sa o absorbiti si sa o digerati zilnic, pentru ca ea sa se transforme în voi în sentimente, gânduri, inspiratie...

De ce sa nu aplicam, si în cazul luminii, aceiasi logica precum în cazul hranei? Noi spunem: "Este adevarat ca am mâncat ieri, dar asta nu mai conteaza, vreau sa manânc si azi". Acelasi lucru se întâmpla si cu lumina: aveti nevoie de ea în fiecare zi pentru a va hrani.

Revizuiti-va periodic viata

Este benefic pentru buna voastra dezvoltare, sa va revizuiti periodic viata. De ce? Pentru ca adesea, din cauza activitatilor si a preocuparilor cu care sunteti confruntati, viata voastra tinde sa ia o orientare care va îndeparteaza, din ce în ce mai mult, de Idealul vostru spiritual. Uitati ca ramâneti pe pamânt numai un timp scurt, ca va trebui sa lasati aici toate bunurile materiale pe care le-ati achizitionat, ca si titlurile si pozitia sociala pentru obtinerea carora depuneti acum atâtea stradanii. Vetii spune ca toata lumea stie asta. Da, toata lumea o stie, dar toata lumea o si uita, chiar si voi, lasându-va antrenati de exemplele pe care le vedeti în jurul vostru. De aceea, este nevoie sa faceti, din timp în timp, o pauza pentru a privi înapoi si a analiza directia pe care o urmati, activitatile în care sunteti în curs de a va angrena, pentru a face o triere în urma careia sa nu pastrati decât esentialul.

Puneti în acord scopul si mijloacele

Unul din motivele pentru care nu progresati în activitatea spirituala este si acela ca va lasati angrenati într-o multitudine de munci care nu au nici o legatura cu activitatea spirituala, amagindu-va cu gândul ca aceste actiuni nu va vor îndeparta de culmile pe care doriti sa le atingeti. Nu, realitatea este ca daca va apucati sa experimentati, si una si alta, sa gustati si de colo si de colo, fara a va preocupa de calitatea si de natura acestor experiente, în momentul în care, în interior, veti vrea sa va ridicati, nu va veti mai putea desprinde. Din moment ce aspirati la un nivel înalt de elevare spirituala, sunteti obligat, pentru a-l putea realiza, sa renuntati câte putin la unele lucruri. Când v-ati petrecut noaptea în tot felul de distractii si de agitatie, credeti ca dimineata veti mai fi în stare sa meditati?

Daca unele persoane nu reusesc sa progreseze, în pofida explicatiilor si metodelor care le sunt permanent prezentate, aceasta se datoreaza faptului ca ele au înca prea multe preocupari si activitati straine Vietii spirituale: banii, confortul, satisfacerea placerilor, pozitia sociala... Eu nu spun ca trebuie suprimate toate aceste preocupari: ele nu sunt total incompatibile cu Viata spirituala, dar este necesara mai întâi rezolvarea unei probleme; aceea de a pune în acord scopul si mijloacele. Gânditi-va la toate însusirile pe care le poseda fiinta umana si la modul în care sunt ele utilizate? În slujba cui sunt ele puse? A sexului, a burtii si a pasiunilor. Ei bine, de acum înainte, trebuie

sa faceti tocmai contrariul: sa puneti toate talentele si calitatile voastre în slujba unui Ideal înalt, în slujba Spiritului si a Luminii.

Analizati-va, si veti vedea câte daruri divine posedati, daruri pe care le sacrificati capriciilor naturii inferioare, si apoi va plângeti: "Nici nu mai stiu ce este cu mine!" Este normal: când ti-ai dorit si ai adunat prea multe lucruri de tot felul, te trezesti scufundat pâna în gât în contradictii.

Luati exemplul diamantului: daca diamantul este atât de pur, aceasta se datoreaza faptului ca în el nu exista si alte elemente, el este doar carbon pur. Adaugatii un alt element si el nu va mai fi diamant. La fel discipolii, care vor sa guste din toate, sa pipaie totul, sa experimenteze totul, sa cunoasca totul, își pierd valoarea de diamant si ramân doar niste pietre opace. Adevaratul discipol trebuie sa se îndrepte catre un tel unic, un unic Ideal, o singura dorinta, o singura hrana. Si, din acel moment, el va trai cu adevarat în Lumina.

Corectati-va cât mai grabnic greselile

Nu lasati niciodata un rau interior sa se amplifice pâna acolo încât sa nu-l mai puteti remedia. Sa presupunem ca, din greseala, v-ati bagat picioarele în ciment lichid, dar sunteti cu gândul în alta parte si neglijati sa le scoateti: ce se va întâmpla atunci? Cimentul se va întari, va deveni atât de compact încât, pentru a va elibera picioarele, va fi nevoie de unelte pentru a sparge cimentul, si se poate întâmpla chiar sa va raniti. Ei bine, tot astfel se petrec lucrurile si în Viata interioara: daca nu ne gândim sa corectam rapid anumite greseli, anumite deficiente, dupa aceea este deja prea târziu, reparatia costa prea scump si se pot produce si alte stricaciuni.

Închideti usa Entitatilor inferioare

Slabiciunile voastre sunt ca niste usi prin care Entitatile care vor sa ne dauneze încearca sa se strecoare. Când cedam anumitor slabiciuni, le dam dreptul de a se introduce în noi pentru a ne chinui. Daca le rezistam, daca nu cedam, ele nu au nici o putere asupra noastra. Entitatile negative nu au decât puterea pe care le-o acordam noi. Daca nu vrem sa aveti de a face cu ele, nu le deschideti usa. Ele nu va forteaza, ele va fac doar sugestii, voi sunteti cei care le accepta. Majoritatea oamenilor își imagineaza ca necazurile lor vin asa, din senin, deodata. Nu, ei sunt cei care le-au pregatit, care le-au chemat, care le-au deschis usa. Cum? Lasându-se prada poftelor, slabiciunilor, încalcarilor: În chiar acele momente Diavolii gasesc usa deschisa si intra. Deci, atentie, tineti usa bine închisa pentru ei.

Ideile determina actiunile

Spuneti ca depuneti eforturi pentru a va transforma si ca nu reusiti, ca toate bunele voastre hotarâri nu servesc la nimic? Nu va descurajati, transformarile profunde nu se produc instantaneu, ele cer timp. Daca va mentineti permanent bunele hotarâri luate, mai devreme sau mai târziu, veti ajunge sa actionati dupa cum doriti.

Priviti un sarpe: când vrea sa se strecoare într-o gaura, el începe prin a-si introduce capul si, indiferent cât de lung îi este corpul, coada este silita sa-l urmeze. Cum el înainteaza printr-o miscare ce descrie o sinusoida, coada poate crea impresia ca se deplaseaza în sens invers deplasarii capului, dar, în realitate, ea sfârseste prin a trece tot pe acolo, pe unde a trecut si capul, caci ele nu sunt separate, iar coada urmeaza întotdeauna capul. În mod simbolic, capul reprezinta facultatea de a rationa, de a cântari, de a lua o orientare sau alta si, în mod obligatoriu, restul corpului, adica executia, punerea în fapt îi urmeaza. Iata avantajul de a gândi mereu corect; chiar daca, pentru moment, nu actionati conform ideilor pe care le aveti, insistând, pastrând cel puțin o atitudine mentala corecta, veti sfârsi prin a antrena toate fortele care opun rezistenta în voi prin a actiona dupa cum dicteaza Spiritul. Înca nu sunteti constienti de importanta unei filosofii corecte. Multi își imagineaza ca pot lasa sa intre în mintea lor orice fel de idei, fara ca acestea sa împietzeze asupra comportamentului lor. Nu, ei înca n-au înteles ca,

întotdeauna, coada urmeaza capul. Deci, atentie, fiecare este dator sa-si supravegheze zilnic gândurile pe care le lasa sa-i treaca prin minte: daca sunt anarhice, imorale, într-o buna zi, comportamentul lui va fi tot anarhic si imoral. Legea actioneaza atât în bine,cât si în rau.

Eforturile noastre conteaza mai mult decât rezultatele

Ceea ce conteaza pentru Cer nu sunt succesele pe care le reputati, ci eforturile pe care le faceti, caci numai ele va mentin pe drumul cel bun, în timp ce succesul va poate tenta sa renuntati la vigilentia. Chiar daca nu ati reusit, chiar daca nu ati ajuns la un rezultat, nu face nimic: cel putin ati lucrat.

Deci nu cereti succesul, el nu depinde de voi, ci de Cer, care vi-l va da atunci când va socoti de cuviinta. Ceea ce depinde de voi este efortul, caci Cerul nu-l poate face în locul vostru. Tot asa cum nimeni nu poate mânca în locul vostru, Cerul nu poate mânca în locul vostru, adica sa faca eforturi pentru voi; voi sunteti cei care trebuie sa le faceti. Iar succesul, Cerul este cel care îl determina, atunci când îl vrea si asa cum îl vrea, dupa cum considera el ca este preferabil pentru evolutia voastra.

Dealtfel, eforturile poarta în ele însele recompensa. Dupa fiecare efort, dupa fiecare exercitiu, de gândire, viata ne apare în alta culoare, cu un alt gust. Deci lucrati asta este important, fara sa va fixati termene pentru realizarea aspiratiilor spirituale. Daca va fixati un termen pentru obtinerea unui anumit rezultat interior, sau a victoriei asupra unui anumit defect, nu veti reusi decât sa va crispati, iar dezvoltarea voastra nu va mai fi la fel de armonioasa. Trebuie sa lucrati sa va perfectionati fara sa fixati un termen, gândindu-va ca, de fapt, aveti în fata eternitatea si ca, într-o zi sau alta, veti ajunge sa atingeti perfectiunea pe care o cautati. Fixati-va doar asupra frumusetii lucrului pe care l-ati întreprins si spuneti-va: "Din moment ce este atât de frumos, nu ma intereseaza câte secole sau milenii îmi vor trebui pentru a ajunge acolo!"

Sa acceptam esecurile

Cel care simte ca nu reuseste sa manifeste calitatile asupra carora lucreaza, nu trebuie sa se descurajeze sau sa se revolte. În fata esecurilor trebuie sa fim umili, o alta atitudine dovedind ca rationamentul nostru nu este cel corect. Cauza este întotdeauna natura inferioara, care a reusit sa se strecoare într-un moment când a gasit conditii prielnice. Un esec este ca si cum Cerul ar fi spus unor persoane sau unor circumstante: "Ia duceti-va si muscati-l putin, spuneti-i câteva vorbe sa vedem cum reactioneaza". Si, ceea ce se întâmpla, este o harababura care dovedeste ca nu erati înca pregatit pentru a înfrunta încercarea. Esecurile nu trebuie nici sa va întristeze, nici sa va descurajeze, altfel înseamna ca nu sunteti decât un pretentios care doreste lucruri înca nerealizabile; daca nu sunteti capabili sa va depasiti deceptia, veti sfârsi prin a va distruge. Aveti voie sa va întristati, dar numai pentru insuccesele sau necazurile celorlalti, nu pentru propriile voastre dorinte, ambitii sau pretentii neîndeplinite.

Daca vedeti ca nu reusiti înca sa manifestati o calitate, sa învingeti un defect, sa înlaturati un obicei prost, în loc sa va revoltati sau sa va descurajati, spuneti-va: "Asta provine din faptul ca în trecut nu mi-am îndeplinit sarcinile asa cum trebuia si acum totul îmi este mai dificil". Iata ce trebuie sa va spuneti si sa va puneti imediat din nou pe lucru. Da, si chiar daca nu mai aveti decât un an de trait, un singur an, trebuie sa continuati, sa continuati... veti remarca toate schimbarile care vor urma. Caci purtam cu noi toate achizitiile spirituale pe care le-am facut, daca am cautat sincer sa ne perfectionam.

Imaginatia, metoda de lucru asupra ta

Deseori, vazând cât este de greu sa-ti corectezi defectele, te simti nefericit, descurajat. În realitate, în loc sa ne împotmolim în slabiciunile noastre, care sunt rezultatul dezordinilor în voia carora ne-am lasat în trecut, este de preferat sa ne preocupam de ceea ce putem face pentru viitor si sa ne spunem: "Acum, voi repara totul, voi

reconstrui totul” și, în fiecare zi, cu o credință de nestramutat, o convingere absolută, să lucrăm în acest sens, adică să folosim toate elementele pe care ni le-a daruit Dumnezeu: Imaginația, gândirea, sentimentele și să ne recreăm, să ne remodelăm așa cum dorim să fim. Imaginați-vă înconjurați de Lumina, susținând cu iubirea și generozitatea voastră pe toți cei care au nevoie, rezistând tuturor dificultăților și tentațiilor... Putin câte puțin, imaginile pe care le formați despre aceste calități prind viață, ele lucrează asupra voastră, vă transformă și, în același timp, atrag din Univers elemente corespunzătoare pentru a le introduce în voi.

Bineînțeles, este necesar foarte mult timp și foarte multă muncă pentru a ajunge la un rezultat, dar, în ziua în care îl veți obține, nu veți mai avea nici un fel de îndoială. Veți simți deasupra voastră o Entitate care vă protejează, vă instruește, vă purifică, vă luminează, iar în cazurile dificile vă aduce sprijinul de care aveți nevoie. După ce ați format în plan mental, multă vreme, această imagine a perfecțiunii, încetul cu încetul ea va coborâ în planul fizic pentru a se concretiza.

Muzica, suport al activității spirituale

Învățați să utilizați muzica pentru a face o activitate spirituală: ea vă va ajuta în realizarea celor mai bune dorințe. De obicei, aveți foarte multe dorințe bune, dar nu știți ce trebuie să faceți pentru a le aduce la îndeplinire. Ori, muzica constituie un ajutor foarte puternic pentru realizarea lor. Ascultând muzica, în loc să vă lăsați gândurile să vagabondeze, concentrați-vă asupra ceea ce vă doriți mai mult. Dacă vă doriți sănătate, imaginați-vă într-o formă foarte bună: indiferent de ce faceți, vă plimbați, vorbiți sau mâncați vă imaginați într-o stare de sănătate înfloritoare, pe care o transmiteți tuturor celor din jurul vostru. Dacă ceea ce vă doriți este Lumina, Inteligența, utilizați muzica pentru a vă imagina că învățați, înțelegeți că Lumina patrunde în voi, și chiar o propagați, o dați altora. Dacă vă doriți frumusețe, forță, voință sau stabilitate, procedați în mod similar. Lucrați astfel în toate domeniile în care simțiți că aveți lacune.

Influența benefică a unei colectivități spirituale

Câți nu sunt aceia care simt că nu sunt pe drumul cel bun: sufletul lor, conștiința lor se revoltă și se hotărăsc să-și schimbe modul de a trăi. Ei reușesc câte puțin, dar apoi se ratacesc din nou. Atunci regretă, se roagă, iau din nou decizii, dar nici de data aceasta nu durează. Bineînțeles că este deja un pas în a recunoaște că nu ești pe drumul cel bun, dar nu este suficient, trebuie să ajungi să perseverezi în deciziile bune. De aceea, o colectivitate spirituală, o Fraternitate spirituală este atât de necesară, indispensabilă, pentru binele nostru, ea creează condițiile optime pentru a ne menține pe drumul cel bun. Astfel, când se întâmplă să ne simțim obosiți și avem chef să lăsăm totul baltă, văzându-i pe ceilalți cum perseverează suntem încurajați și antrenați.

Cu excepția unor foarte rare situații, oamenii au în general nevoie să fie susținuți, stimulați, ca și cum apare, întotdeauna, un moment în care elanul lor spiritual slabeste. Veți replica, poate, că nu doriți să fiți influențați în nici un fel, că vreți să fiți liberi să faceți ceea ce vă place și, de aceea, nu doriți să intrați într-o colectivitate în care vă simțiți limitați. Ei bine, în acest caz nu sunteți inteligenți. Cine da dovadă de inteligență înțelege că are nevoie de protecție și se va pune în situația în care va fi împiedicat de a face nebunii, ba, din contra, unde va fi liber de a se lansa în acțiuni benefice, luminoase.

Nu vă bazați decât pe activitatea voastră

Din moment ce activitatea voastră este benefică și dezinteresată, trebuie să aveți încredere în Legile divine: eforturile voastre vor fi într-o zi recompensate. Spuneți un cuvânt, faceți un gest, aveți o dorință, un gând: ele sunt imediat înregistrate și, într-o zi, ele vor da rezultate. Pe aceste Legi trebuie să vă bazați: totul în jurul vostru poate să se schimbe, mai puțin aceste Legi. Prietenii vă pot trada, familia voastră poate fi preocupată de cu

totul altceva și să uite de voi, dar aceste Legi vor fi întotdeauna prezente pentru a vă trimite exact ceea ce meritati, după modul în care ati lucrat. Deci, nu contactati pe nimic altceva decât pe activitatea voastra.

Veti spune: "Dar Domnul, Œngerii, Sfantii, nu putem conta pe ei?" Ba da, desigur, dar numai cu conditia să fi lucrat. Dacă nu ati plantat nici o samânta, chiar dacă îl chemati pe Domnul în ajutor, tot nu va crește nimic. Domnul a făcut Legi pe care oamenii trebuie să le cunoască și dacă ei le ignora, El nu va răsturna ordinea Universului pentru a face pe placul ignorantilor. Plantati o samânta, și toate Legile Naturii vor contribui pentru ca planta să crească. Aceasta însemnează că, mai întâi, trebuie să ne bazăm pe activitatea noastră proprie și apoi pe Dumnezeu, adică pe Legile pe care El le-a stabilit în Univers.

Traiti în poezie

Când mergem pe strazi sau intrăm în magazine, când călătorim cu trenul, autobuzul sau metroul, în general nu vedem decât fete întunecate, triste, crispate, închise, revoltate. Ei bine, nu este un spectacol prea plăcut. Și, chiar dacă n-ai nici un motiv să fii trist sau să te simți nefericit, trecând prin acest mediu, ești influențat în rău: revii acasă cu o stare de nemulțumire pe care o transmiți întregii familii. Iată modul deplorabil de viață pe care oamenii și-l creează permanent unii altora. De ce nu fac un efort pentru a arăta peste tot o față deschisă, zâmbitoare, luminoasă? Ei nu știu cum să trăiască această viață poetică datorită careia ar fi uimiți unii de ceilalți. Adevărata poezie nu rezidă în literatură, adevărata poezie este o calitate a Vieții interioare. Toată lumea iubeste muzica, dansul, pictura, sculptura, artele: atunci de ce să nu punem Viața interioară în armonie cu aceste culori, ritmuri, forme, melodii?

Poezia este ceea ce iubim și căutăm la oameni: ceva ușor, luminos, ceva ce avem nevoie să privim, să simțim, să respirăm, ceva ce ne liniștește, ne armonizează, ne inspiră. Dar câți sunt aceia care încă n-au înțeles această și trăiesc fără să le pese de impresia neplăcută pe care o produc asupra celorlalți. Ei sunt mereu dezagreabili, bosumflați, cu buzele strânse, încruntați, privirea banuitoare și, chiar dacă încearcă, prin diferite artificii, să-și îmbunătățească aspectul, viața lor interioară prozaică, obișnuită, sfârșeste prin a transpare. Așa încât lasați poezia poetilor care o scriu. Viața pe care o duceți trebuie să fie poetică. Da, noua artă însemnează a învăța să crezi și să răspândești poezia în jurul tău, să fii plin de căldură, expresiv, luminos, viu!

Cunoasteti-va bine pentru a actiona corect

Dacă nu vă cunoașteți foarte bine, dacă nu aveți o imagine clară asupra calitatilor și defectelor voastre, a capacităților și a slăbiciunilor voastre, nu puteți reuși în ceea ce întreprindeți, nici, mai ales, să trăiți în armonie cu celelalte fapte, și de aici decurg complicații, ciocniri, certuri. Se poate face chiar această constatare: că majoritatea dificultăților din viața zilnică vin din aceea că oamenii nu se cunosc pe ei înșiși. Cine suntem, ce reprezentăm, de ce anume suntem capabili; tocmai în aceste aprecieri ne înșelăm adesea, și aceasta este foarte grav, pentru că aici sunt pericolele cele mai mari. Tot ceea ce întreprindeți în viața voastră personală, ca și în viața socială, risca să eșueze dacă, la bază, nu ati pus o foarte clară cunoaștere a caracterului și a facultăților voastre.

Porniti cu dreptul

De felul în care faceți primul pas într-o acțiune, de starea în care vă aflați, de intenția pe care o aveți, de toate acestea depinde calitatea muncii voastre, succesul pe care îl veți obține, sau, din contra, insuccesul la care veți fi obligat să faceți față. Vi se pare ciudat că de un detaliu atât de mic depinde o întreaga înlăturare de circumstanțe; vă recomand: studiați-va bine. Dacă plecați de acasă într-o stare de agitație, veți declanșa forte

haotice, iar daca, în aceasta stare, veti merge la cineva pentru rezolvarea unei afaceri delicate, ce poate sa se întâmple? În tot timpul actiunii, aceste Forte se vor agita în voi; cu cât va veti apropia de tel, cu atât veti fi mai agitati si mai prost dispusi. Si atunci, în ce mod veti rezolva acea problema? Din contra, daca ati depus o activitate interioara ca sa fiti calmi, senini, plini de iubire, daca faceti primul pas în aceasta stare de spirit, cu cât veti avansa, cu atât va veti afla într-o stare tot mai favorabila pentru a încheia afacerea în conditiile cele mai avantajoase cu acea persoana. Este ceea ce numim “a porni cu dreptul”.

Evitati sa va exprimati nemulțumirea

Putini sunt cei care au cumpanit nocivitatea obiceiului de a-si manifesta nemulțumirea fata de tot si de toata lumea, tulburând astfel Armonia peste tot pe unde trec. Nemulțumirea nu este de acceptat decât daca ea se refera la propia persoana. Cel care nu contenește de a-si exprima nemulțumirea fata de Dumnezeu, fata de existenta si fata de lumea întreaga, trebuie sa fie constienti de faptul ca aceasta atitudine pernicioasa îi va da în interiorul sau o multime de sfaturi gresite. Si cum el nu-si poate împiedica sentimentul sa se reflecte în comportamentul si în fizionomia sa, puțin câte puțin, fata si privirea sa vor deveni tot mai întunecate, gesturile tot mai bruste, vocea dura, ceea ce-l va face sa devina antipatic celorlalti. Caci, cu toate ca, în general, se considera ca persoanele nemulțumite sunt mai inteligente, ele nu sunt considerate ca prezente agreabile, iar lumea are tendinta de a se îndeparta de ele. Cum sa stai mereu în prezenta acelor persoane care nu deschid gura decât pentru a critica si pentru a infesta atmosfera cu plângerile si reprosurile lor?

Iesiti “cu plin” înaintea celorlalti

Peste tot, în toate tarile, exista obiceiul de a duce un cadou persoanelor carora le faceti vizite. Este o foarte veche traditie, bazata pe legea care cere sa mergi în întâmpinarea celorlalti cu dorinta de a le duce ceva. Daca întotdeauna veti merge la întâlnirile cu prieteni cu mâinile goale, vorbind concret sau simbolic, vor sfârși prin a nu va mai iubi, si vor spune: “Dar ce se întâmpla cu tipul acesta? Când vine este gol si ma goleste si pe mine”. Sau vor deveni din ce în ce mai neîncrezatori, își vor lua masuri de prevedere pâna în ziua când va vor închide definitiv usa inimii si a sufletului lor. Daca nu aveti ce sa le duceti prietenilor, cel puțin o privire calda, un zâmbet, câteva cuvinte însufletite, care sunt adevarate cadouri vii, mai bine sa nu va duceti la ei. Trebuie sa va obisnuiti sa dati permanent, si sa dati oamenilor ceea ce le este cel mai binefacator. Daca stiti sa lucrati cu Forte pozitive ale Naturii, veti fi stimati si iubiti.

Si, întrucât fiecare gest este magic, încercati sa nu salutati niciodata pe cineva având un recipient gol, mai ales dimineata, altfel sa stiti ca, fara sa vreti, îi urati golul, lipsa, saracia, nereusita pentru întreaga zi. Daca trebuie sa transportati un recipient gol, puneti totusi ceva în el; nu trebuie neaparat sa fie un continut pretios, poate fi doar apa, care este lucrul cel mai pretios în ochii Creatorului, sau orice altceva, si salutati oamenii pe care îi întâlniti cu gândul ca le aduceti sanatate, abundenta, fericire.

Nu uitati niciodata ca exista în voi un pamânt minunat de cultivat, ale carui recolte, flori si fructe, le puteti distribui tuturor celor pe care îi întâlniti. Si tocmai datorita acestei dorinte permanente de a darui ceva din sufletul, din Spiritul vostru, Viata nu va înceta sa tâsnasca în voi.

Mâna, instrument de comunicare si de schimburi

Importanta mâinii apare în mod deosebit în viata zilnica, caci ea este mijlocul de comunicare între fiinte. Ce fac oamenii când se întâlnesc sau se despart? Ridica un brat, pentru a se saluta, sau își strâng mâinile. De aceea, trebuie sa fiti deosebit de atenti la ceea ce dati cu mâinile voastre. Daca salutati pe cineva, faceti aceasta tocmai pentru a-i da ceva bun. Cine nu stie sa dea nimic, dovedeste cât este de sarac si de nenorocit.

Bineînțeles ca, pentru multi, a da mâna nu este decât un gest conventional si ei fac acest gest în mod mecanic. În acest caz este mai bine sa se abtina. Dar, pentru cei care au constiinta treaza, a da mâna este un gest plin de semnificatie si foarte eficient prin care se poate încuraja, consola, da viata si multa iubire celor din jur. Salutul trebuie sa fie o adevarata comuniune, calduros si armonios. Când dati mâna cuiva, trebuie sa simtiti un curent care trece. Pentru aceasta, înainte de a-i întinde mâna, respirati profund (Bineînțeles cu discretie), caci o respiratie profunda armonizeaza schimburile, si doriti-i sanatate, pace, Lumina.

Din privirea voastra sa radieze viata divina

Daca majoritatea oamenilor au învățat sa-si stapâneasca gesturile si vorbele (nu se arunca asupra primului venit care îi irita, sau care îi atrag, pentru a-l lovi, sau a-l îmbratasa, nici nu spun oricui, în mod brutal, ceea ce gândesc despre el), ei nu au învățat încă sa-si controleze privirea când exprima invidie, senzualitate, dispret, ostilitate... Cum privirea nu produce, însa, în plan fizic efecte tot atât de vizibile ca un gest sau ca un cuvânt, nimeni nu a fost încă pedepsit pentru o privire; si, totusi, cât sunt de mari perturbarile si pagubele pe care anumite priviri le pot produce în plan subtil! Privirea este o proiectare de Forte, de Energii benefice sau malefice, întunecate sau luminoase: de aceea, trebuie sa învățam sa o stapânim, sa o educam, pentru ca ea sa produca numai efecte benefice. Viata spirituala începe si prin educarea privirii. Încercati sa va apropiati de oameni privindu-i doar cu o iubire dezinteresata si cu Lumina, la fel ca si Soarele care, privindu-ne în fiecare zi, ne trimite raze datatoare de viata. Oriunde veti merge, bagati de seama ca privirea voastra sa fie sincera, limpede, calduroasa, pentru ca fiintele pe care le întâlniti sa primeasca prin voi câteva raze de Viata divina.

Nu povestiti grijile si necazurile voastre

Va închipuiti ca grijile si necazurile voastre îi emotioneaza pe ceilalti, si atunci le povestiti în speranta ca se vor interesa de soarta voastra. Dar ei nu vor dori atunci decât sa scape de voi cât mai repede! Ei da, din nenorocire, sau din fericire, asa este construit omul: daca vreti ca toata lumea sa va ocoleasca, vorbiti zilnic despre necazurile voastre, bolile voastre, grijile voastre si veti vedea daca, în scurt timp veti mai avea auditoriu! Deci, este o atitudine stupida! Mai bine tineti ascunse aceste detalii. În general, ceilalti nu au capacitatea de a gasi solutii la problemele voastre, si atunci la ce bun sa le mai expuneti? Ei tot nu pot nimic. Deci, nu numai ca va pierdeti timpul povestindu-va în zadar toate problemele, dar, în acelas timp, scadeti în ochii celorlalti care nu va vor mai aprecia. Esi vor da seama ca nu sunteti nici inteligenti, nici puternici si se vor îndeparta de voi.

Daca vreti sa nu va pierdeti prietenii, ascundeti necazurile voastre nu le spuneti nimic, nu va plângeti lor, dar, în schimb, legati-va de toate Puterile ceresti, de toate Entitatile luminoase, care sunt peste tot, în jurul vostru, gata sa va ofere ajutorul lor. Din acel moment, veti deveni mai puternici, mai tari, mai luminosi, iar acea forta si putere care va emana din voi va atrage oamenii, ce vor simti ca sunteti diferiti de ceilalti pentru ca suportati dificultatile si rezistati încercarilor fara a va plânge. Atunci, cu admiratie vor veni în jurul vostru pentru a lua exemplu, pentru a lua forta, iar acestia vor fi prieteni câstigati pentru totdeauna.

Deci, oricare ar fi dificultatile voastre, nu îi coplesiti pe ceilalti cu ele. Datorita acestui efort pentru a fi dezinteresati, generosi si curajosi, nu numai ca veti reusi sa va rezolvati mai bine problemele, dar Entitatile ceresti, vazând activitatea gigantica pe care o duceti cu voi însiva va vor da ajutorul lor.

Evitati critica; folositi doar cuvinte pozitive

Multi n-au învățat încă sa-si stapâneasca gândurile si sentimentele; în timpul conversatiilor își dau frâu liber si povestesc te miri ce despre unii , despre altii. Ei bine, sa stiti ca acesta este un lucru foarte grav, caci daca ati calomniat pe cineva, daca i-ati stirbit prestigiul sau onoarea, pot aparea evenimente separatoare pentru el, pentru

evolutia lui si Cerul va va condamna. Bineînțeles, cineva ar putea spune: "Dar eu n-am crezut, cu adevarat, în cuvintele rele pe care le-am spus despre el". Da, este posibil, dar trebuie sa stiti ca Spiritele rauvoitoare preiau aceste cuvinte negative pe care, mai devreme sau mai târziu, le aduc la îndeplinire. Cuvintele noastre sunt suporturi materiale pe care noi le furnizam lor si de care ele se servesc pentru a-si aduce la îndeplinire scopurile negative. Nu avem ce sa le reprosam; noi suntem aceia care nu avem voie sa le creem conditii pentru a putea face rau.

Deci, fiti vigilenti: în clipa în care va dati seama ca ati mers prea departe cu critica sau cu acuzațiile aduse cuiva, cautati imediat alte cuvinte, alte gânduri, alte forte care sa repare stricaciunile. Doar cu aceasta conditie Legea va va gasi corect. În general, este mult mai bine sa nu încheiati niciodata o conversatie cu cuvinte negative. Chiar atunci când sunteti obligat sa faceti o critica corecta cuiva, trebuie sa va straduiti sa o încheiati cu aprecieri pozitive. Exista întotdeauna si ceva pozitiv în orice fiinta, asa ca gasiti-i macar o singura calitate, mentionati-o si opriti-va aici.

Un criteriu foarte bun pentru a te cunoaste si pentru a sti unde te afli, este acela de a-ti analiza propriile cuvinte. Vorbiti fara rost? Ceea ce povestiti este dezlânat, excesiv, interesant? Obisnuiti sa-i bârfiti pe ceilalti?... Dupa ce v-ati analizat, urmariti-va. Înainte de a vorbi, întrebati-va de ce vreți defapt sa deschideti gura: pentru a face un bine, pentru a lumina pe cineva, a-l elibera, a-l vindeca, sau pentru a-l saraci, a va socoti cu el, a-l umili, pentru a va satisface astfel tendintele naturii voastre inferioare? În acest caz este mai bine sa taceti. Si, în general, cu cât vorbiti mai puțin, cu atât este mai bine. Cuvintele sunt acelea care, de cele mai multe ori, mentin fiinta în sferile inferioare ale evolutiei.

Deci, în viitor fiti mai atenti. Indiferent pe cine întâlniti, încercati sa vorbiti numai despre lucruri utile, constructive, astfel încât plecând acasa, fiecare sa gândeasca despre celalalt: "Ah! Fie binecuvântati acesti oameni pentru toate vorbele lor pline de încurajare, care m-au facut sa vad mai clar lucrurile si sa doresc sa ramân întotdeauna pe drumul Luminii!"

Limba nu le-a fost data oamenilor pentru a-i slabi sau a-i anihila pe ceilalti. Rolul ei este de a-l ridica pe cel cazut, de a-l lumina pe cel aflat în întuneric. De a le arata drumul celor rataciti. Limba le-a fost data oamenilor numai pentru a binecuvânta, a multumi, a se uni în înțelepciune, dreptate si iubire. Cei care neglijeaza valoarea acestei bogatii pe care o au, o vor pierde într-o zi, în acesta viata, sau în alta.

Fiti prudenti cu cuvintele pe care le rostiti

Trebuie sa fiti prudenti când vorbiti, sa nu spuneti vorbe mari, sa nu va angajati cu usurinta, caci puteti întâmpina cele mai mari dificultati în a va tine angajamentele.

Cineva jura ca nu va avea niciodata legaturi cu o anumita persoana, ca nu va proceda niciodata ca o alta persoana ale carei acte le condamna... si, iata, ca puțin timp dupa aceea, face tocmai contrariul celor afirmate. De ce? Pentru ca exista Entitati în lumea invizibila care, vazând ca acel om este atât de sigur pe el, au chef sa-l puna la încercare: ele îl tenteaza pentru a vedea cât rezista, iar el, foarte repede, cedeaza. Si astfel, multi oameni fac tocmai pe dos ceea ce au promis solemn ca vor face.

În unele tari exista obiceiul ca, dupa ce au facut anumite afirmatii, oamenii sa bata în lemn, pentru a îndeparta o posibilitate de desfasurare neprielnica a evenimentelor.

Acest obicei poate parea o superstitie, dar este semnificativ: el demonstreaza ca anumite fiinte simt, în mod subconstient, ca exista un risc în a face afirmatii cu prea mare siguranta.

Orice promisiune devine o legatura

Daca faceti cuiva o promisiune, trebuie sa va straduiti sa o respectati. Multi tin discursuri frumoase: promit una si alta, promisiunile nu-i costa nimic. Bineînțeles, este mult mai usor sa spui ceva, decât sa faci acel lucru.

Unii, după ce fac o promisiune, sunt liniștiți: de ce să-și țină promisiunea? Ei bine, aflați că pentru Știința inițiativă, o promisiune este ca și o semnătură, un angajament, un contract. În plan eteric, cuvintele se înregistrează și este exact ca și cum ați fi făcut acea promisiune în scris: nimeni și nimic în lume nu vă poate elibera, cu excepția persoanei careia i-ați făcut promisiunea.

Dacă este o persoană nobilă, înțeleghătoare, vă poate dezlega de ea; dacă nu, trebuie să o îndepliniți. Veți replica: "Dacă mă voi adresa Cerului, voi cere Domnului să mă dezlege de această promisiune". Dar nici chiar Domnul nu o va face, căci El nu va încălca Legile pe care El însuși le-a stabilit.

Voi sunteți cei care, înainte de a promite, trebuie să cântăriți bine dacă veți putea ține acea promisiune. Să nu spuneți niciodată: "Eh, pot să promit, asta nu mă angajează la nimic". Ba da, tocmai! În plan fizic, poate că nu ați făcut această promisiune în scris, nu vor exista probe pentru a vă condamna, dar în Lumea subtilă, cuvintele voastre există. Nu pe hârtie, ci într-un adevărat film vorbitor! Da, căci atât voi, cât și vorbele voastre, au fost înregistrate.

Cuvântul magic

Învățați și obișnuiți-vă să vorbiți cu iubire și cu blândete, nu numai oamenilor, ci și animalelor, plantelor, florilor, pasărilor, copacilor, întregii Naturi, căci acesta este un obicei divin. Cel ce știe să pronunțe cuvinte care inspiră, care dau viață, posedă, prin gura lui, o baghetă magică; el nu rosteste niciodată degeaba acele cuvinte. Căci, întotdeauna în Natura, unul dintre cele patru elemente, pământ, apă, aer și foc este prezent, atent, așteptând să îmbrace tot ceea ce omul a exprimat. Se poate că realizarea să se producă foarte departe de cel care a dat germenii, dar fiți convinși că ea se produce întotdeauna. La fel cum vântul poartă semințele și le seamănă în departare, tot așa cuvintele voastre frumoase își vor lua zborul și vor produce, departe de ochii voștri, rezultate frumoase.

Dacă ați învățat să vă stăpâniți gândurile și sentimentele, să vă puneți într-o stare de Armonie, de Puritate, de Lumină, vorbele voastre vor produce vibrații care vor acționa benefic asupra întregii Naturi.

Legătura vie cu Natura

Dacă mâna este un mijloc de a intra în relație cu oamenii, ea este și un mijloc de a intra în relație cu Natura. De aceea, de cum deschideți dimineata fereastra sau ușa, salutați întreaga Natura, Cerul, Soarele, copacii, lacul, stelele... Mă veți întreba "La ce bun"? Pentru că să vă conectați imediat la Izvorul Vieții. Da, căci Natura vă răspunde. Când treceți pe lângă un lac, un munte, o pădure, vorbiți cu ele... Când ieșiți din casa dimineata, salutați toată Natura, Îngerii celor patru elemente, al pământului, al apei, al aerului și al focului, iar apoi chiar Gnomii, Ondinele, Silfele și Salamandrele. Și copacilor, pietrelor, vântului, spuneți-le, de asemenea: "Te salut, te salut!"

Încercați, faceți așa, și veți simți în voi ceva ce se echilibrează, ce se armonizează: multe nelămuriri și incertitudini vă vor părăsi, numai pentru că ați salutat Natura vie și creaturile care o locuiesc.

În ziua în care veți ști să întretineți legături vii cu toată Natura, veți simți cum Viața adevărată vă patrunde în voi.

Să nu alegem calea cea ușoară, ci ceea ce este în folosul evoluției noastre

În mod conștient sau inconștient, faptele au tendința de a scurta unele stări și de a prelungi altele. Dacă suferim, dacă avem un necaz, dorim ca acesta să treacă mai repede, în timp ce, dacă suntem fericiți, am dori ca aceasta să dureze pe veci. Din păcate, această tendință nu se manifestă întotdeauna când trebuie și nici în bunul

sens al lucrurilor. Când este vorba sa lucram, sa facem eforturi, sa reflectam, sa intram în comuniune cu Cerul, simtim dorinta ca totul sa se termine cât mai repede, în timp ce atunci când este vorba sa stam la masa, sa bem, sa ne distrăm, sa petrecem, ni se pare întotdeauna ca se termina prea repede. Ei bine, nu acesta este comportamentul unui adevarat spiritualist. Când se simte bine, când se afla într-o situatie agreabila, dar care nu îi aduce nici o îmbogăţire spirituala, un spiritualist îi va reduce timpul sau chiar o va întrerupe. Dar când va avea de facut un lucru sau un efort, el va cauta, din contra, sa-l prelungeasca. Caci el a înţeles ce bogătie si ce profunzime exista în fiecare efort, în timp ce bucuriile si placerile, deseori, servesc doar ca un cloroform, pentru a-l mentine în slabiciune si a-l îndepărta de adevar.

Deci, în fata fiecărei posibilitati care vi se ofera obisnuiti-va sa va puneti întrebarea: "Ce aport poate avea aceasta pentru evolutia mea?" Daca nu vedeti un aport substantial, ci, mai mult, timp si energii pierdute, renuntati la ea. Viata ne ofera o sumedenie de tentatii si, daca n-am învăţat încă suficient sa ne controlam, pentru a le rezista, vom ceda si apoi vom regreta, pentru ca ne vom simti slabiti si apoi înrautatiti.

Am putea evita unele greseli daca, înainte de a ne lansa într-o aventura ne-am spune: "Facând aceasta îmi satisfac o dorinta; bine! dar care vor fi repercusiunile actiunii mele asupra mea si asupra celor din jurul meu?" Cel ce nu-si pune asemenea întrebări va fi surprins, pe urma, de ceea ce i se întâmpla. Si n-ar trebui sa fie, caci ceea ce se întâmpla era de prevazut, consecintele fiind întotdeauna previzibile.

Progresam prin rezistentele ce ni se opun

Nu va mai plângeti de dificultatile si obstacolele pe care le întâmpinati, caci tocmai ele va ajuta sa progresati. Datorita carui fapt pot înainta vapoarele în apa si avioanele în aer? Pentru ca atât apa, cât si aerul opun rezistenta. Avansarea nu este posibila decât în conditiile în care mediul opune o anumita rezistenta. Piedicile, dificultatile, joaca acelaşi rol ca si apa sau aerul, ele fac parte din ordinea fireasca a lucrurilor, iar noi trebuie sa stim cum sa le folosim, pentru a avansa.

Când urcati pe munte, n-ati remarcat ca asperitatile sunt cele care va permit sa va agatati si astfel sa urcati? Atunci, de ce doriti ca viata voastra sa fie neteda, fara asperitati! În aceste conditii, niciodata nu veti reusi sa ajungeti în vârful, si, mai ales, la coborâre ce usor veti putea cadea! Din fericire pentru voi, viata este plina de asperitati, si, datorita lor, sunteti încă în viata. Da, de aceea nu trebuie sa cerem o viata neteda, fara suferinta, fara inconveniente, fara suparari, fara dusmani, caci nu vom avea nimic de care sa ne agatam si vom putea cadea. Toti cei care cer sa traiasca o viata usoara si îmbelsugata nu-si dau seama ca, de fapt, îsi doresc propia lor nenorocire.

Sa nu fugim de eforturi si de responsabilitati

Cei care cred ca pot scapa de responsabilitatile si obligatiile pe care le au, pentru a gusta dintr-o viata mai usoara, nu cunosc, de fapt, legile severe dupa care se desfasoara destinul. Unul gaseste ca familia lui este dezagreabila, ca munca lui este o corvoada, anturajul lui plictisitor si de aceea vrea sa le paraseasca. Un altul fuge de toate responsabilitatile din societate. O femeie s-a plictisit de sotul ei si cauta un altul, mai amuzant, mai seducator. Ei bine, acestea nu sunt atitudini recomandabile. Evident ca nu va este interzis cu strictete sa va parasiti serviciul, anturajul sau chiar familia, dar nu înainte de a va fi îndeplinit toate datoriile fata de ei, caci, altfel, veti fi constrânsi de Lege sa-i regasiti pe toti aceia pe care nu ati fost în stare sa-i suportati. Daca doriti sa nu mai revedeti pe cineva niciodata, platiti-i toate datoriile si nu-l veti mai revedea niciodata. Iata una dintre legile pe care oamenii nu le cunosc. Fac totul pentru a parasi pe cineva care îi incomodeaza, pentru a taia legatura cu el, dar de câte ori karma a obligat, deja, pe câte cineva sa-si regaseasca parintii, sotia, copiii sau seful într-o alta întrupare!

Daca destinul ne-a plasat în anumite conditii, exista o motivatie serioasa. În fata dificultatilor externe trebuie sa devenim rezistenti. Cum anume? Tot asa cum procedeaza sportivii care se antreneaza zilnic, sau ca exploratorii, alpinistii, navigatorii care se antreneaza pentru a rezista caldurii, frigului, oboselei, privatiunilor de hrana sau de somn si care sunt capabili sa înfrunte intemperiiile si cele mai mari pericole. Antrenati-va si voi asemenea lor pentru ca sa rezistati, sa fiti tari, nu atât fizic, cât psihic si moral. Bineînțeles ca, daca apare un moment în care simțiti ca nu mai rezistati situatiei, va puteti retrage pentru putin timp, dar numai pentru a reveni si a-i face fata din nou, pâna când veti deveni din nou rezistenti.

Daca stiti sa alegeti calea dificultatilor, Domnul va va trimite Țengeri pentru a va ajuta, dar daca veti alege calea cea usoara, veti fi obligati sa va reântoarceti pentru a va asuma toate responsabilitatile de care ati fugit.

Scuzele nu sunt suficiente, greselile trebuie reparate

Daca ati gresit fata de cineva, scuzele nu sunt suficiente: trebuie sa reparati stricaciunile. Numai cu aceasta conditie sunteti achitat. Nu este suficient sa-i spuneti celui pe care l-ati suparat: “Țemi pare rau, iarta-ma...”, caci Legea divina va va urmari pâna când veti repara raul pe care i l-ati facut. Vetii spune: “Dar daca persoana m-a iertat?” Nu, lucrurile nu se rezolva atât de usor, caci Legea si persoanele nu sunt unul si același lucru. Persoana va poate ierta, dar Legea nu va iarta; ea va urmareste pâna când veti fi reparat tot ceea ce ati stricat. Evident ca cel ce iarta da dovada de noblete, de generozitate, el se dezleaga, se elibereaza de chinurile care îl mentin în regiunile inferioare ale planului astral. Iisus a spus ca trebuie sa iertam gresitilor nostri, pentru ca sa ne eliberam de gândurile negative si de razbunarea care ne macina. Dar iertarea nu rezolva problema: iertarea îl elibereaza pe cel care a suferit, pagubit, dar nu si pe cel care a faptuit greseala. Pentru a va elibera trebuie sa reparati.

Inteligența se dezvoltă în confruntarea cu dificultatile

Pentru cel ce stie sa le foloseasca, dificultatile constituie cele mai bune conditii pentru dezvoltare. Dar, în loc sa studiem aceste dificultati pentru a le înțelege si a le putea învinge, în general, ne lamentam, ne plângem... Asta dovedeste ca n-am înțeles înca de ce este plasat creierul în partea superioara a corpului! Daca am fi înțeles, în loc sa ramânem mereu în partea de jos, în inima, în emotii, în suferinta si vaicareli, am face eforturi de a ne ridica pâna la Ratiune, la Inteligența, la Lumina.

Când va vine sa plângeti, spuneti-va: “Bine, uite, îți dau satisfactie: uite chiar pregatesc o batista; dar mai asteapta putin si lasa-ma sa reflectez”. Si atunci reflectati, cautati si ve-ti gasi cu mult mai repede o solutie decât daca v-ati fi lasat în voia supararii. Altfel, plângeti timp de trei sau patru ore, iar când veti fi epuizat, evident, va veti calma, dar nu veti fi mai avansat, din contra: v-ati cheltuit energiile, dar dificultatile au ramas. Si, a doua zi, povestea se repeta... Atunci, în loc sa va lasati mereu stapânit de sentimente, lasati-le de o parte si încercati sa atingeti un alt nivel din voi, un nivel spiritual, cel care este pura Ratiune, pura Țentelepciune, pura Lumina.

De douazeci, de treizeci de ori pe zi se ivesc ocazii pentru a ne exersa, ocazii foarte benefice. Si, astfel, situatii aparent neplacute, în realitate vor contribui la binele nostru. Viata are din plin tot ceea ce este necesar pentru a instrui oamenii. Țenteleptii reflecteaza la toate; se instruiesc despre tot si utilizeaza cu folos totul. Țen timp ce ceilalti, care nu poseda Lumina, nu stiu sa traga folos din nimic, si, chiar daca li se întâmpla lucruri bune, nu numai ca nu sunt capabili sa le înțeleaga sau sa le utilizeze, dar, mai mult decât atât, fac în asa fel încât ele se întorc împotriva lor. Deci, daca sunteti constienti, vigilenți, toate încercarile vor contribui la evolutia voastra, caci veti sti sa le folositi. Vetii spune: “Oh, la, la, iata o ocazie grozava!” si, cu cât mai dese vor fi ocaziile, cu atât va veti dezvolta luciditatea, perspicacitatea si inteligența.

Fiecare problema are o cheie potrivita

Ieri ati reusit sa rezolvati o problema, dar iata ca astazi s-a ivit alta: Bineînțeles ca nu puteti utiliza aceiasi solutie ca cea de ieri, caci fiecare problema necesita o solutie proprie. Acasa aveti la fiecare usa câte o broasca cu cheie proprie; deci, nu puteti deschide toate usile cu aceeasi cheie: trebuie sa gasiti cheia corespunzatoare. Si în viata psihica exista diferite chei pentru diferite usi. Daca vrem sa folosim mereu aceeasi cheie, vom ramâne în fata unor usi închise. Exista trei chei principale: Iubirea, Înțelepciunea si Adevarul; Iubirea deschide inimile, Înțelepciunea deschide intelectul, iar Adevarul deschide vointa. Când aveti o problema de rezolvat, încercati diferite chei. Daca cu prima cheie nu se deschide, încercati-o pe a doua, si, daca nici a doua nu o va deschide, încercati-o pe a treia.

În fiecare zi avem nevoie de hrana, de bautura, de somn, de adapost, de îmbracaminte, de a lucra, de a ne plimba, de a citi, de a asculta muzica, de a întâlni oameni, de a gândi, de a iubi, de a admira... Inteligenta cosmica este cea care provoaca aceste nevoi, punându-ne în fata toate aceste probleme de rezolvat pentru a ne învăta sa ne dezvoltam în toate domeniile si în toate planurile. De îndata ce apare o noua nevoie, se naste o noua problema, apoi alta si înca alta... iar noi trebuie sa ne exercitam pentru ca sa gasim de fiecare data o solutie potrivita.

În lume nu continem sa apar nevoi noi, creând noi probleme, deci noi activitati. Cauza este viata însasi care curge, circula, deplaseaza obiecte, iar omul este obligat sa-i urmeze cursul. Trebuie sa trecem printr-un loc anume, apoi prin altul, sau trebuie sa corectam traseul energiei asa cum o facem cu unele cursuri de apa. Viata nu ne lasa sa stam pe loc, ea ne obliga sa trecem prin locuri diferite pentru a ne învăta sa vedem, sa înțelegem, sa simțim, sa actionam în toate felurile posibile. Deci, trebuie sa cautam permanent solutii pentru noile probleme pe care ni le pune viata, dar, va repet, aceste probleme sunt, în general, de trei feluri: de vointa, de inima si de intelect, sau altfel spus, privind corpul, sufletul si Spiritul.

Nu insistati pe laturile dezagreabile ale vietii

Sa va înfuriati pentru ca cineva a spus niste cuvinte care va displac, pentru ca ati platit un obiect mai scump decât v-ati asteptat, pentru ca mâncarea este prea sarata, pentru ca cineva v-a ratacit un obiect si sa reactionati în fata unor astfel de nimicuri ca si cum ar fi niste catastrofe: aceasta este cu adevarat o atitudine prosteasca. Trebuie sa învătam sa punem în balanta micile contrarietati ale existentei si toate bunurile pe care Providenta ni le-a daruit din plin. Dar, în loc de aceasta, noi facem contrariul: comparam mereu puținul pe care îl avem cu posesiunile vecinilor: "A, asta are deja o masina si eu n-am decât o bicicleta!... A, asta are un diamant si eu n-am decât niste perle false!" Daca tinem neaparat sa facem niste comparatii, de ce nu relevam toate avantajele pe care le avem în comparatie cu atâtia altii care nu le au, care sunt nefericiti sau bolnavi?

Îmi veti spune ca aveti motive serioase de nemulțumire, întrucât întâmpinati numai nereusite, nu aveti nici un viitor în fata etc. În realitate, zilele nu seamana între ele si daca astazi Soarele a fost acoperit de nori, mâine îl veti vedea rasarind si totul va va surâde. "Da, spun unii, dar eu sunt deja batrân, ce mai pot spera?" Nu stiti ca într-o zi veti reveni din nou pe Pamânt, ca un copil caruia toate sperantele îi sunt permise, si ca veti începe o noua viata, îmbogățita de experientele trecutului?

Exista raspunsuri pentru tot ceea ce tristetea si descurajarea pot obiecta. Dar trebuie sa acceptam, cel puțin, sa privim lucrurile sub un alt unghi, si aceasta este posibil printr-un rationament corect; în fata oricarui eveniment, a oricarei situatii, opriti-va o clipa pentru a cântari cele doua aspecte: cel negativ (pentru ca vreti asta!), dar si cel pozitiv. Nu trebuie, bineînțeles, sa ne amagim ca totul este bun, dar trebuie, în acelas timp, sa ne refuzam de a ne opri întotdeauna numai asupra aspectelor negative ale vietii. Va gânditi: "O, noi stim deja toate astea". Da? Atunci procedati asa daca vi se pare asa de simplu! Observati-va si veti descoperi ca uitati cam prea des sa utilizati un rationament corect.

Suferinta este un avertisment

Natura a instalat în noi Entitati care vegheaza asupra noastra, iar când începem sa demolam ceva în corpul nostru fizic, inima si intelectul încep sa ne întepe, sa ne muste, pentru a ne spune: "Haide, ia-o înapoi pe drumul cel drept!" Da, acesta este suferinta. Suferinta ne este data ca sa ni se arate ca ne-am abatut de la conditiile bune, unde totul este clar si usor.

Suferinta este, deci, o Fiinta trimisa din Lumea invizibila pentru a ne salva si nu trebuie sa luptam contra unui salvator. Cu cât luptam împotriva suferintei, cu atât ea devine mai teribila. Ea spune: "A, nu vrei sa întelegi? Ei bine, ai sa vezi tu ce ai sa vezi", si ea se întereste. Dar, în clipa în care am înteles si am decis sa ne reparam greselile, suferinta primeste ordinul de a ne parasi, caci ea si-a facut treaba, si-a îndeplinit misiunea. Deci, în loc sa ne revoltam si sa luptam împotriva ei, trebuie sa punem putina ordine în mintea noastra si sa ne adresam Domnului: "Iata, Doamne, unde am ajuns din cauza modului meu prostesc de viata. Acum am înteles si vreau sa ma îndrept; Te rog, ai încredere în mine, da-mi conditii bune pentru a avea posibilitatea de a repara totul si a ma consacra slujirii Tale". Iata unicul lucru bun de facut. Dar sa te revolti este stupid. Suferinta nu vine din întâmplare, nici pentru a se razbuna, nici pentru a ne pedepsi: ea este o simpla servitoare trimisa de Domnul pentru a ne preveni.

Din moment ce nu putem evita suferinta, este preferabil sa o suportam si sa progresam, decât sa suferim si sa ramânem aceeasi! Câti nu sunt aceia care sufera si nici macar nu stiu de ce! Si asta este îngrozitor: sa treci prin încercari, prin nenorociri fara sa întelegi niciodata de ce, caci aceasta poate continua la nesfârșit. Deci, de acum înainte, încercati sa înteletiti care este motivul pentru care suferiti, aceasta fiind singura modalitate de a va elibera si de a progresa.

Sa multumim pentru fiecare încercare

Câti nu sunt aceia care, în fata unei încercari, încep prin a se revolta împotriva Cerului: "Cum, tocmai mie sa mi se faca una ca asta?" Ei bine, da, tocmai dumitale si dumneata trebuie sa o accepti, încercând sa tragi învatamintele cele mai utile pentru propriul progres spiritual. Aflati ca în stadiul actual de dezvoltare a Pamântului si al punctului în care a ajuns umanitatea, omul nu poate sa nu sufere. Pamântul este ca o scoala de corectie si, în acelas timp, un centru de ucenicie. Suferinta este deci inevitabila si, daca o acceptati, puneti în miscare Forte ascunse care produc în voi o imensa munca.

Când sunteti într-un moment dificil, spuneti-va ca, din moment ce sunteti un fiu al lui Dumnezeu, posedati în voi mijloacele pentru a trece aceasta proba. Trebuie sa iubiti probele. Dar "a le iubi" nu însemneaza a le cauta proteste (ele vin oricum, fara sa le cautati), ci înseamna, pur si simplu, sa le treceti cu bine, sa fiti recunoscatori, pentru ca toate au un sens.

Daca ne revoltam împotriva Justitiei divine, ne îngreunam povara; pentru a ne-o usura trebuie sa multumim Cerului. Vetii spune: "Cum! Sa multumim Cerului daca suntem bolnavi, nenorociti sau în mizerie?" Da, aceasta este un mare secret. Chiar nefericiti fiind, trebuie sa gasiti un motiv pentru care sa multumiti Cerului. Sunteti sarac, sunteti nenorocit? Multumiti, multumiti, bucurati-va ca-i vedeti pe ceilalti bogati, în abundenta, si veti vedea... Dupa putin timp, anumite usi se vor deschide si binecuvântarile vor începe sa ploua peste voi.

Învatati sa multumiti si pentru încercari, caci acesta este modul cel mai bun de a le transforma. Daca va revoltati, nu dovediti decât ca sunteti orgoliosi si ca nu sunteti în stare sa transformati aceste încercari în aur si în pietre pretioase. Dar daca spuneti: "O, Doamne, îti multumesc; stiu ca exista, cu siguranta, un motiv pentru care mi se întâmpla aceasta, trebuie sa învat ceva. Sunt departe de a fi perfect si, probabil, ca am facut niste prostii". Datorita umilintei voastre vetii simti, dintr-o data, ca ceva se schimba, se îmbunătăteste. Încercati, si veti vedea.

Trebuie sa înteletiti ca dificultatile trebuie folosite si sa va bucurati chiar atunci când, la prima vedere, nu exista nici un motiv de bucurie. Aceasta este o filosofie care va da posibilitatea de a trece peste dificultati, de a le domina, de a plana deasupra vietii, de a fi stapân peste toate situatiile. Si, în afara puterii voastre, a fortei sufletului vostru, Providenta va spune: "Luati-i obstacolul acela, scutiti-l de acea suferinta..." Pâna în ziua când va permite sa fiti eliberati de tot ceea ce va împiedica înca.

Încercările ne obliga sa ne folosim propriile resurse

Multe dintre suferintele si încercările vietii ne sunt trimise de Lumea invizibila pentru a ne obliga sa utilizam Fortele spirituale ce se afla în noi. Când suntem îndestulati, bogati, copleșiti de bunuri, ramânem la suprafata lucrurilor, în timp ce izolarea si tristetea ne împing sa intram în noi însine pentru a cauta noi resurse. Rolul Initiierii este de a învăta omul sa patrunda în sine pentru a gasi adevarata bogatie, adevarata forta, adevaratul sprijin. În trecut, Initierea se facea în temple; acum ea se face peste tot, în viata si în momentele în care ne asteptam cel mai puțin. Va gânditi: “Dar, de ce Lumea invizibila, tocmai ea, nu ne previne dinainte, prin semne, ca vom avea de trecut prin încercari?” Pentru ca, tocmai în situatiile neprevazute, suntem obligati sa patrundem mai adânc în noi însine si sa facem eforturile cele mai mari.

Toti veti avea de trecut prin încercari si bucurati-va, caci acestea sunt bogatii noi. Toti cei care nu au suferit sunt saraci si, vorbind simbolic, nu au culori pentru a-si picta tablourile. Dar cel care a suferit, poate utiliza toate senzatiile pentru a picta tablouri. Marile genii, toti cei care au facut ceva în decursul existentei lor, au suferit mult. Ei posedau o cerneala neagra si din ea au scos cele mai frumoase culori.

Gânditi ca suferintele sunt trecatoare

În fata oricarei greutati ce se iveste în fata voastra, spuneti-va: “O, asta nu va tine mult. Este doar pentru un moment, e trecator”. Va surprinde? Nu credeti ca poate avea vreo eficienta? Ba da, este o formula eficienta, am verificat-o. Numai la gândul ca suferinta este trecatoare si, deja, o suportam mai usor. Si, de fapt, este un adevar. Ea nu dureaza pe veci. Douazeci, treizeci, patruzeci de ani? Ei bine, asta nu este o vesnicie. Trebuie însa sa aveti rabdare, caci, de fapt, voi sunteti aceia care, de-a lungul anilor, v-ati complacut în aceste situatii încurcate. Atunci ati fost rabdatori, perseverenti, ba chiar un model de perseverenta! Ei bine, a venit momentul sa va dovediti perseverenta si în a va restabili. Atât Binele, cât si Raul, au nevoie de timp pentru a se manifesta. Deci, de acum înainte, oricare vor fi încercările la care veti fi supusi, spuneti-va: “Acesta nu este decât un moment mai dificil de trecut; în curând nu va mai ramâne nimic din el, caci eu detin acum mijloacele pentru a-mi reface viitorul si pentru a-l trai dupa regulile Cerului”, si puneti-va imediat pe lucru.

Priviti în sus

Când dati de o greutate, aveti obiceiul sa faceti din ea centrul preocuparilor, sa o vedeti numai pe ea, sa rumegati tot ce nu merge, tot ceea ce constituie un motiv de griji, de îngrijorare, de suparare... A privi asa, permanent în jos, nu este cea mai buna solutie: trebuie sa încercati sa priviti în sus, acolo unde se afla Lumina, (Entelepciunea, Frumusetea, si tot ceea ce va poate încânta în a gasi mijloacele pentru a depasi dificultatile.

Griji, suparari, vor exista întotdeauna, nu veti fi scutiti de ele. Pentru ca sa le puteti depasi, trebuie sa procedati asa cum faceti contra intemperiiilor sau contra insectelor: sa va echipati. Pentru a va apara de ploaie va luati o umbrela; pentru a face fata frigului va îmbracati în haine groase, sau va instalati o încălzire; iar contra tântarilor va acoperiti sau folositi un insecticid. Ei bine, în lupta cu greutatile trebuie sa priviti în sus pentru a va lua, de acolo, Lumina si Forta. Numai cu aceasta conditie veti învinge.

Metoda zâmbetului

Când nu sunteti într-o forma buna, fiindca v-ati iesit din fire, sau pentru ca ati primit vesti proaste, sau pentru ca cineva v-a constrâns, aveti la îndemâna o metoda formidabila: aceea de a utiliza metoda zâmbetului. Chiar si atunci când sunteti singuri încercati sa zâmbiti pentru a va demonstra ca sunteti deasupra greutatilor. Gânditi-va ca sunteti invulnerabili, nemuritori, eterni si zâmbiti-va, asa, trecând prin fata unei oglinzi. La început

poate ca va fi un zâmbet cam forțat; n-are importanta, este deja începutul unei îmbunătățiri. Căci, în dosul acestei metode a zâmbetului, se afla metoda iubirii. Din momentul în care v-ați hotărât să aplicați această metoda, va veți simți mai bine dispuși, și veți găsi mult mai ușor rezolvarea problemelor.

Metoda iubirii

Când va simțiți agitați, înfricoșați, nefericiți, trebuie să încercați să reactionați. În loc să vă împărtășiți altora grijile, sau să vă lăsați macinați de ele, liniștiți-vă și începeți să faceți câteva respirații profunde. Pronunțați, apoi, un cuvânt de iubire, faceți un gest de iubire, trimiteți un gând de iubire... veți constata că ceea ce fermenta în voi și intra în putrefacție a fost dat afară și trimis foarte departe. Facând apel la iubire, ați deschis în voi un Izvor care, lăsându-l să curgă, va purifica totul. Vedeti cât este de ușor: este suficient să vă deschideți inima și să dați drumul iubirii. Încercați și va veți întreba de ce n-ați procedat așa și până acum. Auziți vorbindu-se despre iubire și râdeți: dar lumea se joacă cu iubirea în loc să o folosească drept o cale de salvare.

Să trăiți cu iubire, înseamnă să trăiți la un nivel de conștiință foarte ridicat, reflectat în toate actele vieții, să trăiți în acea stare care armonizează în voi totul, care vă menține într-un perfect echilibru, acea stare care este un izvor de bucurie, de forță și de sănătate.

Lecția scoicii perliere

Cum face scoica să producă o perla? Înainte de toate, există un graunte de nisip care a pătruns în cochilia ei și care constituie pentru scoica un inconvenient, căci o irită. "A, își spune ea, cum să fac să scap de el? Ma zgârie, mă manâncă, ce să fac?" Și iată că începe să reflecteze; se concentrează, meditează, cere sfaturi, până în ziua când înțelege că nu ajunge niciodată să scape de acel graunte de nisip, dar că are posibilitatea de a-l înveli până va deveni neted, lustruit, catifelat. Și când a reușit, este fericită și își spune: "A, am reușit să înving o dificultate!"

De mii de ani scoica perliera îi învătă pe oameni, dar oamenii nu și-au însușit lecția. Și care anume este această lecție? Acea că, dacă reușim să ne înfășurăm dificultățile într-o materie luminoasă, dulce, irizată, vom dispune de bogății nemaîntâlnite. Iată ce trebuie să înțelegeți. Deci, de acum înainte, în loc să vă plângeți și să stați să vă macinați fără să faceți nimic, munciti și secretați acea materie specială în care vă puteți înfășura dificultățile. Când va aflați în fața unui eveniment neplăcut, a unei persoane insuportabile, bucurați-vă și spuneți: "Doamne, ce șansă, încă un graunte de nisip, iată o posibilitate pentru o nouă perla!" Dacă înțelegeți imaginea scoicii perliere veți avea de lucru pentru toată viața.

Învățați să vă împărtășiți fericirea

Există zile în care sunteți bucuroși: vă simțiți bogati, fericiți... Vă gândiți, oare, în acele momente să împărtășiți din fericirea voastră și celor care sunt în sărăcie și în nenorocire? Trebuie să știți să dați o parte din această abundență spunând: "Dragii mei frați și surori din lumea întreagă, ceea ce am eu este atât de minunat încât vreau să-l împart cu voi. Luați și voi din această bucurie, din această Lumină!"

Dacă pastrăți această bucurie doar pentru voi, fără să vreți să o împărtășiți, Ființe rauvoitoare din Lumea invizibilă, care vă pândesc, vor face în așa fel încât să o pierdeți. La un moment dat, se va întâmpla ceva imprevizibil, care va face să pierdeți această fericire. Pentru a vă putea pastra bogățiile interioare, trebuie să le distribuiți. Tot ceea ce veți da astfel, se va aduna în contul vostru din bancile cerești, de unde le veți putea extrage mai târziu, atunci când veți avea nevoie.

Și aceste comori rămân în voi, nimeni nu vă poate să vă deposedeze de ele, căci le-ați pus în rezervoarele de sus.

Exersarea stapânirii de sine în relatiile cu ceilalti

Aveti un patron, un asociat, un prieten si, daca în timpul unei conversatii nu sunteti destul de atent si de stapân pe voi, daca lasati, din nebagare de seama, sa va scape câteva vorbe nepotrivite, atunci raul s-a produs, relatiile s-au rupt: va da afara, sau ia hotarârea sa nu va mai vada. Si de aici complicatii, neazuri...

Va spuneti ca veti încerca sa le dregeti; asta este foarte bine, numai ca nu este întotdeauna posibil si risca sa fie de lunga durata si foarte costisitor. Cel mai rezonabil este sa înțelegem ca, de la bun început, trebuie sa fim foarte atenti pentru a nu complica situatiile, macar atât cât depinde de noi. În afara, Doamne Dumnezeule, va fi întotdeauna dezordine, vor exista întotdeauna certuri, si acolo nu puteti face mare lucru. Nu este chiar atât de usor sa faci sa domneasca pacea în lume. Dar, în tot ceea ce faceti voi, puteti, întotdeauna, sa va straduiti sa actionati, astfel încât sa pastrati ordinea si armonia.

Sa rezolvam problemele prin iubire, nu prin forta

În relatiile lor cu ceilalti, oamenii sunt mereu tentati sa rezolve problemele prin forta si iata ca, din contra, ele se complica, totul se învenineaza, caci, prin aceasta atitudine, ele provoaca natura lor inferioara, adica dorinta de riposta, de a le tine piept si chiar de a-i extermina. Atâta vreme cât oamenii nu vor alege Forta spirituala, Forta luminoasa, Forta lubirii divine, ci vor apela la forta brutala, ei nu vor rezolva nimic. Singura solutie este de a da dovada de bunatate, de iubire si de umilinta.

Bineînțeles ca lucrurile nu se vor rezolva imediat, caci daca va veti dovedi blânzi si umili, ceilalti, foarte rau educati, va vor considera slabi, prosti si vor profita pentru a continua sa va calce în picioare. Dar asteptati... În timp își vor da seama ca atitudinea voastra nu este dictata de slabiciune, ci, din contra, de o mare putere morala, spirituala; atunci, ei vor fi cei care vor deveni mai umili, mai respectuosi si lucrurile se vor aranja. Asa ca, începând chiar de astazi, încercati sa rezolvati problemele cu parintii, cu prietenii, cu dusmanii, arătându-le iubire si bunatate. Actionând astfel, puneti în actiune o Lege care îi va obliga, mai devreme, sau mai târziu, sa raspunda în acelas fel.

Raspunzând cu furie la furie, cu ura la ura, cu violenta la violenta, aplicati o filosofie învechita care nu a prea dat rezultate. Bunatatea este cea care se opune rautatii, iubirea înlatura ura si cu blândete combatem furia.

Trebuie sa va fie clar, odata pentru totdeauna, ca, conform Legii, doar Binele are puterea de a lupta cu raul, caci Binele este puternic, nemuritor, în timp ce raul este slab. El poate fi comparat cu o piatra azvârlita în sus: cu cât trece timpul, cu atât forta ei de a se ridica scade. În timp ce Binele este o piatra aruncata de sus în jos, din vârful unui turn; cu trecerea timpului, miscarea ei se accelereaza. Acesta este secretul Binelui: este slab la început, dar atotputernic la sfârșit. Raul, exact invers, este foarte puternic la început, dar, cu timpul, slabeste. Trebuie sa cunoasteti aceste realitati!

Învatati sa depasiti Legea dreptatii

Cineva v-a produs un rau? Aceasta nu va da dreptul sa va razbunati pe el. Vetii spune: "Dar este pentru a face dreptate!" Nu, acest fel de a înțelege dreptatea sta la baza tuturor nenorocirilor. În numele dreptatii, primul venit crede ca are dreptul de a-i moraliza pe unii, de a-i pedepsi pe altii... Lasati dreptatea în pace! "Si atunci ce sa facem?" Sa recurgeti la un principiu care este dincolo de dreptate, un Principiu de iubire, de Bunatate, de Generozitate. Iata, sunt deja doua mii de ani de când Iisus a adus aceasta noua Învatatura si, totusi, crestinii continua sa aplice Legea lui Moise: "Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte". Ei înca n-au înțeles ca pentru a fi cu adevarat mari, pentru a deveni liberi, nu trebuie sa aplicam într-atât Legea dreptatii, nu trebuie sa mai cautam razbunarea. Razbunarea este o modalitate veche, preistorica, ce nu aduce rezolvarea: din contra, ea complica lucrurile si ne mareste datoriile karmice.

Sa zicem ca ati facut un bine cuiva, l-ati ajutat, l-ati sustinut, apoi, într-o zi, descoperiti ca, defapt, el nu merita ceea ce ati facut pentru el. Ei bine, acceptati aceasta situatie: nu cautati sa va razbunati, sa-l pedepsiti si nici nu începeti sa povestiti aceasta întâmplare la toata lumea! Când oare veti începe, în sfârșit, sa dati dovada de generozitate si de noblete? Trebuie sa închideti puțin ochii, sa uitati si sa iertati: numai asa veti creste si va veti întari. Si sa stiti ca, ceea ce ati pierdut, va va fi redat mai târziu însutit. Altfel, încercând sa va razbunati, stârniti Forte negative care, într-o zi, se vor întoarce la voi si va vor strivi.

En asteptare, daca doriti sa-i dati, într-adevar, o lectie dusmanului vostru, începeti o munca gigantica asupra voastra însiva: rugati-va, meditati, învatati, faceti exercitii pâna în ziua când, în fine, veti detine adevarata înțelepciune si adevaratele puteri. Si daca se va întâmpla sa va reântâlniti, va fi uluit simtind Lumina si Forta voastra. El va înțelege atunci ca, în timp ce voi ati lucrat pentru a deveni mai înțelepti, mai generosi, mai stapâni pe voi însiva, el nu facea decât sa se urâteasca, si îi va fi rusine.

Singurul lucru care conteaza este sa va îmbunatatiti pe voi însiva, sa va ocupati de tot ceea ce este constructiv, pur si divin.

Bineînțeles ca, pentru aceasta, este nevoie sa aveti multa iubire, Lumina, dar eu nu stiu sa existe vreo alta metoda mai eficienta. Si, întrucât exista o Lege conform careia fiecare este obligat sa plateasca raul pe care l-a pricinuit, toti cei care v-au adus daune vor fi, într-o zi, obligati sa vina si sa va caute pentru a-si plati greselile. Se poate întâmpla ca, simtind intuitiv ca sunt dusmani mai vechi, sa doriti sa-i îndepartati. Nu are importanta. Vor ramâne în preajma voastra si va vor ruga sa le acceptati serviciile. Pentru acesta este Legea: Toti cei care v-au pricinuit vreun rau carora nu le-ati raspuns tot cu un rau, vor fi obligati (indiferent ca vor, sau nu vor asta, parerea lor nu conteaza) sa vina într-o zi si sa repare tot raul pe care vi l-au provocat.

Fiti capabili de gesturi dezinteresate

Cât de mult timp pierdeti si cât efort risipiti pentru a face sa fie respectate cele ce credeti ca sunt drepturile sau posesiunile voastre! De ce va agatati mereu de interesele voastre? Doamne, faceti un gest dezinteresat si veti fi liberi! La început, bineînțeles ca nu veti fi prea fericiti facând aceste gesturi, veti suferi, va veti simti constrâns. Dar, daca veti reusi, veti descoperi tarâmuri noi, zone luminoase si nimeni nu va fi mai fericit si mai mândru ca voi. Pentru ca ati reusit, atunci, un lucru foarte greu: sa învingeti natura inferioara care va împingea mereu sa va luptati pentru a va pastra avantajele materiale. Daca va veti baza pe Centelepciunea si pe iubirea Cerului, El nu va va parasii: din moment ce ati facut ceva care sa va lege de El, El va veghea asupra voastra. Nu va pierdeti niciodata încrederea în Lumea invizibila: ea îi sustine pe toti aceia care se conduc dupa Legile ei. Daca, însa, urmati sfaturile naturii voastre inferioare, nu veti ajunge niciodata cu adevarat la scopul propus: odata si odata, Lumea invizibila va va pune obstacole. Dar, daca va bazati pe Cer si îi respectati Legile, nu veti fi niciodata parasiti. Chiar daca lumea întreaga va paraseste, veti fi sustinuti, încurajati, luminati.

Folositi-va de simpatii pentru a prinde curaj, iar de antipatii pentru a va întari

Simpatia si antipatia sunt miscari naturale pe care însusi Centeleptii le cunosc. Totusi, diferenta consta în faptul ca Centeleptul își domina antipatiile si nu se lasa orbeste în voia simpatiilor. El stie ca si unele, si celelalte, provin din experiente avute în vietii anterioare cu fiintele pe care le reântâlnește acum si ca, deci, ele nu-l pot informa cu impartialitate asupra acestor fiinte. Atunci, el încearca sa manifeste bunatate fata de cei care îi sunt antipatici si sa recunoasca greselile si lipsurile celor care îi sunt simpatici.

Nici voi nu trebuie sa va lasati în voia simpatiilor si a antipatiilor fara a le analiza, ci trebuie sa învatati sa le folositi. Când cineva va este simpatic, Gânditi-va la el pentru a va bucura si pentru a prinde curaj. Da, cineva care va este simpatic are o actiune favorabila asupra voastra si puteti trage folos din starea buna în care va aduce. Vetii spune: "Dar cu cineva care îmi este antipatic?" Ei bine, si în acest caz se poate face ceva.

Spuneti-va: "Entre noi doi, acum, trebuie sa depasim asta!" Si, în loc sa o stergeti sau sa-i trimiteti gânduri negative, va veti exersa sa-l suportati.

Facând aceste eforturi, voi sunteți cei care câștiga, pentru ca reusiti astfel sa va învingeti natura inferioara care, mereu prezenta, va îndeamna la lupta, la neînțelegeri si complicatii. În momentul în care veti reusi, veti patrunde într-o Lume de Frumuseti si de Lumina; în curând veti constata ca totul se schimba, caci toti cei pe care înainte îi priveati cu raceala si cu ostilitate, vor simti ca privirea voastra s-a schimbat si vor începe sa va iubeasca.

Da, întotdeauna se ivesc ocazii pentru a va întari. De ce sa nu profitati de ele? Va agatati de sentimentele voastre de simpatie si de antipatie si nu rezolvati nimic. Ei bine, tocmai de aceea trebuie sa faceti ceva, stiind ca acestea sunt impulsuri pe care le puteti utiliza pentru evolutia voastra.

Utilitatea dusmanilor

În loc sa va plângeti, mai bine încercati sa înțelegeti motivele pentru care anumite persoane survin în viata voastra si va produc evenimente neplacute. Poate ca aceste persoane au fost înadis trimise de catre Lumea invizibila pentru a va da lectii, pentru a va face sa înțelegeti anumite adevaruri, pentru a va obliga sa va îmbunatatiti... Atunci de ce sa nu folositi aceste privilejii? În loc sa nascociti idei de razbunare, în loc sa va revoltati, gândind ca Cerul ar fi trebuit pâna acum sa-l extermine pe dusmanul vostru... si chiar sa sfârsiti prin a va razbuna pe altii, care sunt nevinovati, asa cum adesea se întâmpla în viata, profitati si de aceasta ocazie pentru a lucra asupra voastra.

Deci, chiar daca cineva are fata de voi un comportament necorespunzator, în schimb voi trebuie sa învățati sa va comportati bine. Si, primul lucru pe care îl aveti de facut pentru a reusi, este sa cautati sa vedeti ce lectii puteti învăța din aceste întâmplari neplacute. Cel mai rau lucru pentru un om este sa traiasca nutrind sentimente negative la adresa altora. Caci, trebuie sa stiti: curentii vietii noastre psihice, înainte de a ajunge la ceilalti, încep prin a ne traversa pe noi însine. Daca suntem animati de sentimente de bunatate, vom fi primii care vom profita de aceasta bunatate, iar daca suntem rai, vom fi cei dintâi otraviti. Aveti obiceiul sa spuneti: "Sunt furios împotriva aluia, o sa-i arat eu lui!" Bine, s-a facut, dar veti fi primul intoxicat de propria voastra furie.

Transformati raul

Trebuie sa încercati sa transformati tot ceea ce primiti de la ceilalti sub forma de critici sau manifestari de ura. Ele sunt aidoma unor pietre obisnuite, pentru care trebuie sa gasiti o modalitate de a le transforma în pietre pretioase. Aceasta este alchimia adevarata. Din moment ce pamântul este în stare sa o faca, de ce n-am fi si noi? Principalul este sa ne punem aceasta problema.

Fiinta umana detine toate fortele si puterile; chiar si piatra filosofala se afla în el, piatra care transforma toate metalele în aur. Atâta vreme cât nu veti vedea lucrurile astfel, veti fi nenorocit, copleșit si, cel mai mic cuvânt negativ spus la adresa voastra, va va darâma.

Adevaratii dusmani sunt în noi

Câti nu sunt oamenii care întretin în ei sentimentul revoltei? Revolta contra unei situatii pe care o considera insuportabila, sau împotriva unei persoane pe care o socotesc necinstita, sau nedreapta... Dar oare revolta aceasta este, întradevar, atât de necesara? Daca simțiti nevoia de a va revolta, puteti gasi teren pentru a face un lucru bun chiar înăuntrul vostru. Da, toate slabiciunile voastre, toate înclinatiile voastre inferioare, nu credeti ca constituie suficiente motive de indignare si ca ele merita efortul de a le combate? Daca revolta există

în Univers, însemnează ca ea are un rost. Nu poate fi suprimată; deci trebuie să-i înțelegeți rostul și să o puneți și pe ea în slujba Idealului vostru înalt. Atunci, veți ști precis unde, când, cum și împotriva cui, sau a ce, să vă revoltați... Trebuie să ne revoltăm, dar numai împotriva Entităților inferioare care s-au instalat în om sub forma de slabiciuni și care îl macină, îl înșală. Câți dintre voi nu sunteți nefericiți pentru că sunteți conștienți de defectele lor, de slabiciunile lor! Da, dar ei nu s-au revoltat încă suficient împotriva acestor defecte, pentru a lua decizia de a scăpa de ele pentru totdeauna.

Asa încât, încetați de a vă mai revolta zilnic împotriva soției, a sotului, a șefului, a guvernului etc. și revoltați-vă împotriva voastră pentru că adevărații dușmani zac în voi, bine camuflați și mereu preocupați de a vă întinde curse sub forma tentativelor, a poftelor, a dorințelor necontrolate. Iar voi, fără să vă dați seama, îi mângâiați, îi alintăți, îi hrăniți. Ei bine, de azi încolo împotriva acestor dușmani va trebui să vă revoltați.

Treziti Binele în ceilalți

Foarte puțini sunt aceia care conștientizează proporția daunelor provocate de mania pe care o au de a vedea mereu doar partea proastă a lucrurilor. Multe relații, prietenii, se strică din cauza acestei tendințe de a căuta defectele celuilalt, de a nu observa la el decât ceea ce este rău, criticabil și chiar de a găsi o plăcere în a rascoli viața cuiva, pentru a descoperi detalii compromitatoare. Centeleptul se străduiește să vadă ambele părți, în același timp: și Binele, și Răul. El nu este orb, nu se lasă păcălit, dar consideră că partea esențială a ființelor, esența lor, este Binele. Fixându-și atenția asupra Binelui, el atrage Forțele acestuia și le face să sporească, atât în el, cât și în ceilalți. De aceea, toți sunt atrași spre o astfel de ființă: ei simt că în preajma ei se trezesc și cresc germenii propriei lor Naturi divine.

Traiti cu iubire

Iubirea este cea care ne dă cele mai mari posibilități de succes, iubirea este cea care ne face mai capabili, mai lucizi, mai patrunzători, este cea care pregătește condițiile pentru manifestările cele mai armonioase, cele mai constructive. Dar cine se ocupă de iubire? Dragostea sexuală, da, interesează pe toată lumea, dar iubirea fără obiect, spirituală, este întotdeauna lăsată pe ultimul loc.

Unii vor spune: "Dar dumneavoastră nu trați în lumea asta! Nu vedeți cum sunt oamenii: nu pot fi iubiți!" Aflați că, poate, nici unul dintre voi nu a trecut prin cele ce am trecut eu; dacă există cineva care să cunoască condițiile teribile ale existenței, atunci eu sunt acela. Dar tocmai atunci, în chiar acele condiții, când simți că nu-ți vine să iubești pe nimeni pentru că, pe drept cuvânt, de jur împrejur sunt numai motive pentru a-ți închide inima oamenilor, tocmai atunci trebuie să iubești. Altfel, la ce servește această Știință inițiativă, la ce servește această Filosofie divină? Numai pentru că există câteva capete pe care nu le puteți suporta, nu trebuie să ne lipsim de cea mai mare binecuvântare: iubirea.

Deci, iubiți, iubiți lumea întreaga, iubiți toate fapăturile... Această dragoste este cea care vă armonizează totul în voi. Urmați-vă în timpul diferitelor activități; veți observa cât de tensionată și de crispată este ființa voastră: fața, mâinile mai ales, și în tot acest timp energiile voastre se scurg în mod inutil. Aceasta se întâmplă din cauza că nu știți să lucrați cu iubire. Atunci, opriti-vă, destindeți-vă complet, mai ales creierul vostru să fie destins, opriti-l pentru câteva minute din funcționare pentru a nu simți altceva decât iubirea care curge prin voi...

Cel mai mare secret, metoda cea mai eficientă, este de a iubi. Când ieșiți dimineața din casă, gândiți-vă să salutați toate ființele, din lumea întreaga. Spuneți-le: "Vă iubesc, vă iubesc..." Și abia apoi plecați la lucru. Toată ziua va veți simți fericiți, dilatați, iar relațiile voastre, cu ceilalți vor fi mai ușoare, căci v-ați trimis iubirea tuturor

fiintelor din Univers; si, din toate colturile spatiului, aceasta iubire va reveni la voi. Exista atât de multe lucruri de facut pentru a face viata demna de trait.

Deveniti asemenea unui Izvor

Izvorul tâsneste si curge fara oprire, iar daca cineva vrea sa-l murdareasca, aruncând în el gunoaie, el continua sa curga si curentul va duce gunoaiele. Izvorul ramâne mereu curat, viu, pentru ca el nu se opreste nici o clipa din curgere. Gasiti filosofie mai buna decât cea a Izvorului?

Luati Izvorul drept model, deveniti asemenea lui, adica iubiti, iubiti în pofida si împotriva a tot. Aceasta iubire care tâsneste va va apara de impuritati si de suferinte; nici macar nu veti observa ca cineva a încercat sa va murdareasca si sa va dauneze, caci curgerea Izvorului va îndeparta orice ar putea sa va faca rau. Pastrati în voi, zi si noapte, aceasta imagine a Izvorului care curge si care arunca raul si impuritatile, iubiti fara încetare si nu veti mai suferi.

Cerul ne-a daruit bogatii, pentru ca sa învatam sa fim generosi

Daca aveti în preajma persoane greu de suportat, aceasta este pentru ca sa învatati sa iubiti. Œntr-o buna zi, când veti parasii Pamântul si va veti înfatisa în fata Entitatilor ceresti, ele va vor cere socoteala si va vor spune: " De ce nu ati dat dovada de iubire fata de semenii vostri?" " Pai, pentru ca erau urâti, rai, prosti:" " Nu, aceasta nu este un motiv; voi ati primit din Ceruri bogatii foarte mari: ochi, gura, urechi, inteligenta, o inima, iar ele v-au fost date pentru a iubi, nu pentru ca sa calomniati, sa dispretuiti, sa distrugeti si sa calcati în picioare:" " Da, dar erau niste nenorociti!" " Ei bine, tocmai de aceea, aveati un motiv în plus pentru ca sa le daruiti si mai multa generozitate!" Nimic nu va va putea justifica.

Uitati-va dusmanii cu gândul la prieteni

A fost cineva nedrept cu voi, ati fost criticati, calomniati? Bine, am înteles, dar de ce sa ramâneti cu gândul acolo si sa fiti nefericiti zile în sir? Spuneti-va: "Chiar daca unii nu ma iubesc, multi altii ma iubesc; Dumnezeu însusi ma iubeste!" Astfel va veti gândi la prietenii vostrii, la Lumea divina, la Dumnezeu care a creat atâtea lucruri bune si frumoase de care voi beneficiati în fiecare moment al existentei voastre, si veti uita raul ce v-a fost facut. Exersându-va în acest fel, veti ajunge sa deveniti insensibili la partea negativa a lucrurilor.

Adevarata sensibilitate este deschiderea totala catre Ceruri si închiderea fata de tot ce este negativ si întunecat. Altfel, daca sunteti sensibili doar la ceea ce este negativ, aceasta este de fapt susceptibilitate, o manifestare bolnavicioasa a personalitatii. La ce fericire va puteti astepta când nici Cerul, nici Œngerii, nici florile, nici pasarile, nici prietenii nu mai exista pentru voi, ci doar oamenii nedrepti si rai?

Întariti-va împotriva criticilor

Ati fost criticati, calomniati, si iata-va prabusiti. De ce? Pentru ca nu erati pregatiti. Trebuie sa stiti, dinainte, ca întreaga viata va fi asa. De ce sa va imaginati ca voi veti fi scutiti? Deci, acum, ridicati-va putin si spuneti-va: desigur, nu este pentru ultima oara ca primiti critici si ca, daca nu faceti nimic pentru a va întari astazi, ei bine, când aceasta se va repeta, va veti prabusi din nou. Bineînţeles, sunteti mirati: ati dori sa va spun ca, voua, aceasta nu vi se va întâmpla niciodata, ca de acum înainte veti fi protejati, scutiti. Ei nu, eu va spun doar sa va pregatiti pentru alte încercari de acelas fel! Trebuie sa stiti, dinainte, ca tot soiul de evenimente neplacute vi se pot întâmpla. Daca nu vi se întâmpla, cu atât mai bine, multumiti Cerului; si daca vi se întâmpla, multumiti din nou Cerului pentru ca cel putin ati fost pregatiti.

Învatati sa va puneti în situatia celorlalti

Oamenii au, rareori, obiceiul de a se pune în situatia celorlalti, si de aici decurg o multime de judecati gresite, cruzimi si nedreptati. Ei nu vor sa-si paraseasca niciodata propriul punct de vedere: masoara, cântaresc, judeca totul dupa gustul lor, dupa înclinatiile si preferintele lor, fara sa tina seama vreodata de ceilalti. Iar acum, când mijloacele de comunicare le permit sa vina atât de usor în contact, ei trebuie sa învete sa-si depaseasca câmpul lor limitat de cunostinte, caci altfel, tot ceea ce ar putea servi la o apropiere între ei va servi la a se distruge.

Deci, înainte de a acuza pe cineva, încercati pentru câteva minute macar sa va puneti în situatia lor; si, deseori, veti constata ca, daca ati fi în acea situatie, ati proceda, poate, de zece ori mai rau. Prin numai câteva minute de astfel de exercitii veti dobândi calitati de noblete, rabdare, indulgenta si blândete. Faceti, deci, exercitiul urmator: puneti-va pentru câteva minute în "pielea" persoanelor care nu va sunt placute si pe care le suportati greu, si veti vedea ca nu se poate sa nu capatati întelegere fata de ele si sa nu le iubiti.

Câteva sfaturi referitoare la copii

Fiti atenti la modul în care le vorbiti

Adultii nu dau suficienta atentie modului în care se adreseaza copiilor. Unii îi trateaza ca pe niste incapabili, niste raufacatori, niste idioti, si copiii, suggestionati, hipnotizati, devin, dupa un timp, într-adevar prosti si incapabili. Trebuie sa stiti: cuvântul este puternic, actioneaza si ca, ceea ce le spuneti copiilor, poate avea o influenta foarte daunatoare asupra lor, sa-i blocheze sau sa-i sperie. Deseori adultii - parintii, educatorii - sunt aceia care îi distrug pe copii. Pentru a se face ascultati, pentru ai face sa lucreze sau sa stea cuminti, de ce este nevoie sa fie sperciati cu bau-bau, cu lupul, cu politia sau cu altele de acest fel? În decursul întregii lor existente, acesti copii se vor putea simti amenintati, în pericol si vor deveni o buna clientela pentru psihanalisti. Sunt multe lucruri pe care adultii trebuie sa le corecteze, în atitudinea lor fata de copii.

O metoda pentru a le dezvolta calitatile

Pentru a fi niste buni educatori, parintii trebuie sa se gândeasca la toate calitatile si virtutile care zac în sufletul si spiritul copilului lor. În loc sa se multumeasca sa-i administreze copilului o pereche de palme sau doua la fund, pentru a-l învata minte sa nu mai repete anumite prostii, ei ar trebui sa se concentreze asupra scântei divine din copilul lor, sa faca toate eforturile pentru a o dezvolta si astfel, mai târziu, acest copil va face minuni. Si chiar atunci când copilul doarme, ei pot sta pe marginea patului lui, mângându-l cu blândete, fara sa-l trezeasca, si sa-i vorbeasca în soapta despre toate calitatile minunate pe care ei doresc ca copilul sa le manifeste mai târziu în viata. Ei vor introduce, astfel, în subconstientul lui, elemente pretioase care, peste ani, când el le va descoperi, îl vor apara de multe greseli si pericole.

Creati în jurul lor o atmosfera armonioasa

Pentru a educa un copil nu este suficient sa-l trimiteti la scoala, fie ea si cea mai buna. Daca acasa li se ofera copiilor spectacolul certurilor, al minciunilor si al necinstei lor, cum își închipuie acesti parinti ca vor educa copilul? S-a observat ca un sugar se poate îmbolnăvi si poate prezenta tulburari nervoase din cauza certurilor dintre parinti, chiar fara sa fi fost prezent. Caci aceste certuri creaza în jurul copilului o atmosfera de dizarmonie

pe care copilul o resimte, pentru ca el este încă foarte legat de parinti. Sugarul nu este constient, dar corpul sau eteric resimte socurile.

Vedem unii parinti care se poarta fata de copii lor într-un mod atât de ciudat, încât ne întrebam daca într-adevar ei își iubesc copiii. Bineînțeles ca ei vor raspunde afirmativ. Dar nu este asa; daca i-ar iubi cu adevarat, si-ar schimba comportamentul, ar încerca macar sa-si îndrepte anumite slabiciuni care se reflecta cu consecinte negative asupra copiilor. Atâta vreme cât nu fac aceste eforturi, ei nu-si iubesc copii cu adevarat.

Oferiti-le o imagine fara cusur

În orice situatie, adultii trebuie sa se dovedeasca fara cusur în fata copiilor, sa nu aiba slabiciuni sau defecte. Când adultii (parinti, educatorii) lasa sa se întrevada slabiciunile lor, copii sunt tulburati, dezorientati, caci nu mai au nimic solid de care sa se agate. În mod instinctiv, copiii cauta întotdeauna sa se sprijine pe fiinte care întrupeaza dreptatea, nobletea, puterea, ei toti poarta în ei o nevoie instinctiva de dreptate si de adevar, si, atunci când constata ca adultii care se ocupa de ei comit o actiune reprobabila, ceva în ei se deregleaza. Copilului care se simte mic, slab, îi place sa aibe deasupra lui o autoritate infailibila, care îl protejeaza. El este nestiutor în toate, dar stie ca este slab; de aceea are nevoie de protectie si se aciuiește în bratele mamei pentru a-i simti caldura. El nu cauta sprijinul numai în plan fizic, ci si în plan psihic. De aceea, atunci când un copil înțelege ca mama sa, tatal sau, parinti sau profesorii, nu sunt la înaltimea sarcinii pe care o au, el se simte pierdut, sau se revolta... Aceasta este originea multor tragedii în familie, sau în societate.

Conditiiile pentru ca o corectie sa fie benefica

Este de preferat sa nu bateti niciodata copilul. În mod cu totul exceptional, daca într-adevar o merita, o palma sau o bataie la fund nu-i face rau, dar atentie!... Nu palmuiti niciodata un copil când sunteti furiosi, caci veti lasa în memoria lui o impresie de ura, de rautate, de injustitie, în timp ce, de fapt, pentru a-l educa, el trebuie sa simta ca sunteti drept si, tocmai de aceea, îi aplicati corectia. Daca sunteti în situatia de a aplica o corectie unui copil, fiti atenti la privirea voastra. În ea nu trebuie sa se citeasca nici furie, nici ostilitate, nici vreun alt sentiment negativ, caci copilul va uita repede palma sau bataia la fund, dar niciodata ceea ce a citit în privirea voastra. Deseori, adultii bat copiii pentru ca sunt exasperati, sau pentru ca au ajuns la capatul rabdarii: este o reactie foarte proasta. Palmele sau bataia la fund nu trebuie sa se datoreze enervarii parintilor - enervarea nefiind un sentiment pedagogic -, ci dorintei de a-i face pe copii sa înțeleaga, spre binele lor, ca exista anumite reguli ce trebuie respectate.

Puterea cuvântului dezinteresat

Câti oameni nu sunt aceia care, dupa ce au desfiintat pe cineva prin critica si reprosuri, pretind: "Dar eu am spus toate acestea spre binele lui, vroiam sa-l ajut, am fost sincer, atâta tot!" În realitate, ei simteau pur si simplu nevoia sa-si verse iritarea, nemulțumirea, si au gasit drept pretext sinceritatea. De ce, sub imperiul furiei, devenim deodata sinceri? Puteti sa aduceti toate argumentele pe care le doriti: dar atâta vreme cât mobilurile voastre nu vor fi cu adevarat dezinteresate, spirituale, ceea ce veti spune nu va produce niciodata efecte bune. Cuvintele voastre nu vor fi cu adevarat puternice si benefice, decât în ziua în care veti fi pe deplin stapâni pe gândurile si sentimentele voastre; altfel, oricare ar fi bunele voastre intentii de a-i ajuta pe ceilalti, nu numai ca nu le sunteti de ajutor, ci, dimpotriva, le veti dauna îi veti rataci.

Aprofundati un Adevar înainte de a vorbi despre el

În Viața spirituală există o regulă care cere ca, atunci când primim un Adevăr, să începem prin a-l trăi, înainte de a-l predica celor din jurul nostru. Da, aceasta este o regulă foarte importantă care trebuie reținută. Un Adevăr trebuie experimentat și exersat, iar atunci când a devenit "carne și os" în voi, când a fuzionat cu voi, nimic în lume nu mai poate să facă să-l pierdeți. În timp ce, dacă începeți să vorbiți în dreapta și stânga despre un Adevăr pe care tocmai l-ați aflat, el va va părăsi: l-ați expus pe tarabă la piață, nu va mai aparține și sunteți din nou slabi și nefericiți. Trebuie, deci, să începeți prin a-l ține în voi pentru ca să vă aducă forța și să vă ajute să învingeți încercările la care veți fi supuși. Din acel moment, el nu va va mai părăsi.

Atâta timp cât nu ați trait și nu ați experimentat un Adevăr, el nu face parte din voi; de aceea, el vă poate părăsi și vă trebuie să luptați și să suferiți pentru a-l regăsi. Trebuie, deci, să-l păstrați un anumit timp, să traiti cu el pentru a-l face să fie al vostru; de atunci încolo, nu numai că nu va va părăsi, dar când îl veți împărtăși celorlalți, el va avea o asemenea forță, o asemenea putere, datorită sincerității exprimării voastre, încât veți reuși să îi convingeți. Timbrul vocii voastre, emansiunile care vor ieși din voi, vor fi cu adevărat convingătoare, căci ați păstrat vreme îndelungată în voi acel Adevăr, și prin aceasta l-ați întărit.

Începeți prin a deveni voi înșiva mai înțelepți

Oamenii sunt obișnuiți să observe mereu slăbiciunile și imperfecțiunile celorlalți, dar niciodată pe cele proprii. Ei pretind celorlalți inteligență, bunătate, cinste fără a-și pune întrebarea cum sunt ei. Dacă sunt atât de puțini oameni perfecti în lume, aceasta se datorează faptului că toți gândesc la fel: toți asteapta eforturi din partea celorlalți, ei însisi putând foarte bine să rămână așa cum sunt. Ei bine, consecințele acestei atitudini sunt foarte daunătoare, și, mai ales, în cazul celor al căror rol, sau meserie, este de a se ocupa de alții.

Să luăm, bunăoară, cazul părinților: ei se ocupă de copiii lor, și este bine așa, este datoria lor; dar oare au știut, mai întâi, să se ocupe de ei însisi, înainte de a se ocupa de copiii lor? Nu, au trait cum a dat Dumnezeu, dar au lasat dezordinea să se instaleze în ei și acum, deformați sau chiar dărâmați, se cred capabili de a-și educa copiii! Faptul că copiii lor primesc exemplul unui comportament deplorabil, care va influența negativ psihicul și chiar sănătatea lor, asta n-are nici o importanță. Câți oameni nu se căsătoresc decât pentru că singuri se plictisesc, și apoi, când au copii, se trezesc în fața unor probleme de nereșolvat.

Înainte de a vrea să-i educați pe ceilalți, ocupați-vă de propria voastră educație; altfel, este ca și cum ați vrea să stergeți o mică pată de pe fața cuiva, dar având mâinile negre de carbune: îl murdariți și mai tare. Toți cei care se apucă să-i lumineze și să-i facă pe ceilalți mai înțelepți, fără ca ei însisi să fie luminați, nu fac altceva decât să-i dezorienteze.

Lasăți-i, deci, în pace pe ceilalți și preocupați-vă doar de propria voastră îmbunătățire. De ce să vă pierdeți timpul jelindu-vă asupra imperfecțiunilor umanității? Nu vă mai preocupați de ea; ocupați-vă de propria voastră perfecționare: din acel moment nu veți mai fi copleșiți de atâtea griji, nu va veți macina, ci va veți accelera evoluția, pentru că va veți concentra asupra perfecționării voastre.

Credeti-mă, lasăți-i pe ceilalți să facă ce cred, iar voi lucrați asupra voastră. Voi sunteți cei care trebuie să progresați, cei care trebuie să fiți exemple. Nu veți reuși să-i faceți pe oameni mai înțelepți nici cu cele mai frumoase discursuri, dar, dacă veți fi voi înșiva un exemplu, ei vă vor urma chiar fără voia lor. De aceea, în loc să așteptați mereu ca să fie armonie în familia voastră, în anturajul vostru, la slujba voastră, și să plângeți că ea nu există, începeți prin a o crea înăuntrul vostru. Când ceilalți vor simți cât de mult v-ați schimbat, vor fi obligați să se schimbe și ei, căci este contagios, este magic; o ființă care lucrează sincer asupra sa degaja asemenea forță încât determină anturajul sau să procedeze la fel.

Trebuie să cunoașteți natura oamenilor, să știți ceea ce sunt și să nu vă preocupați prea mult de acea latură a lor care vă inspiră sentimente negative. Căci, există o corespondență între ceea ce ne preocupă și stările în care ne aflăm. Dacă vă lasați pradă sentimentelor negative față de ceilalți, nu vă mirați când va veți simți prost

dispusi: nu este nimic de mirare. Pentru a nu fi niciodata zdruncinati, tulburati, descurajati, trebuie sa va bazati numai pe activitatea depusa în interiorul vostru.

Soarele, model de perfectiune

Daca aveti un prieten pentru care nutriti respect si admiratie, frecventându-l, veti receptiona, chiar fara voia voastra, unele dintre calitatile sau defectele lui. Sfârșim, întotdeauna, prin a semana fiintelor sau lucrurilor pe care le iubim sau admiram; aceasta este o lege. În mod similar, daca veti lua obiceiul de a privi în fiecare dimineata Soarele, minunându-va de generozitatea lui, de puterea lui, de toata viata care izvoraste din el, veti simti, cu timpul, unele schimbari ce se vor produce în voi, de parca o parte din lumina, din caldura si din viata lui patrunde în voi. Soarele este imaginea perfectiunii, si, daca îl veti lua ca model, daca, asemenea lui, veti dori sa fiti luminosi, plini de caldura si datatori de viata, într-adevar va veti transforma. Evident ca niciodata nu veti ajunge sa fiti la fel de luminosi, de plini de caldura si de viata ca si Soarele, dar, numai dorinta de a dobândi aceste calitati, va va proiecta în sferele ceresti si veti reusi, într-adevar, sa faceti minuni.

Pentru a avea o influenta benefica asupra oamenilor, trebuie sa intrati în fiecare zi în contact cu Soarele pentru a primi câteva particule noi, pe care le veti transmite celor din jurul vostru. Soarele este singurul care va poate darui ceea ce aveti nevoie pentru a putea ajuta si iubi oamenii. Cât timp nu va veti concentra asupra acestui model de caldura si de lumina, veti fi prada manifestarilor naturii voastre inferioare. Priviti ce se întâmpla în lume: nu vedeti decât oameni care vor sa profite de pe urma celorlalti, sa-i supuna, sa-i zdrobeasca. Nu e nimic de lauda! În timp ce în Soare, aveti imaginea unei fiinte generoase, care radiaza si, prin aceasta, sunteti influentat, chiar daca admitem ca el nu este o faptura inteligenta si rationala în sensul pe care îl înțelegem noi, totusi, contactul cu caldura si cu lumina sa, va vor inspira sentimente de fraternitate fata de ceilalti: generozitate, bunatate, rabdare.

Deci, luati Soarele ca model. În timpul zilei, supravegheati-va si analizati-va punându-va întrebarea: "Oare acum radiez si propag lumina? Oare încalzesc si deschid inimile celorlalte fiinte? Oare le aduc viata?" Da, în fiecare clipa a unei zile puneti-va aceste întrebări, caci aici aveti cheia perfectiunii voastre.

Secretul adevaratei psihologii

Daca oamenii sunt slabi psihologi, aceasta este din cauza ca sunt mereu preocupati de propia lor persoana. Ei sunt ca legati la ochi de catre valul naturii lor inferioare, care îi împiedica sa distinga ceea ce se petrece în capul sau în inima celorlalti. Chiar si atunci când iubesc pe cineva, valul îi împiedica sa vada; astfel, ramân surprinsi când, dintr-o data, constata transformarile produse în sotia lor, sotul lor, copii lor, prietenii lor, transformari pe care nu le-au prevazut si a caror apropiere n-au simtit-o. Numai cel care si-a dominat natura inferioara si a devenit capabil de a uita propriile interese poate, într-adevar, sa-i cunoasca si sa-i înțeleaga pe ceilalti.

Iata o metoda pentru a reusi sa iesiti din limitele constiintei voastre individuale. Folositi-va imaginatia si proiectati-va foarte sus, pentru a intra în legatura cu Fiinta care îmbratiseaza totul, care poarta în Sine toate fapturile si pe care le hraneste. Întrebat-va cum vede El viitorul umanitatii, ce proiecteaza El pentru ea, pentru evolutia ei. Atunci când veti încerca o apropiere de aceasta Fiinta nemasurat de mare si de luminoasa, în subconstientul, constientul si supraconstientul vostru se vor produce niste lucruri care va vor provoca experiente si senzatii de nedescris. Trebuie sa repetati acest exercitiu pâna veti ajunge sa simtiti ca va topiti în acest Ocean de Lumina care este Dumnezeu. Si când aceasta practica a devenit pentru voi un obicei si când veti ajunge sa simtiti momente de împlinire prin comunicarea cu fiintele cele mai elevate, atunci veti putea începe sa coborâti în constiinta oamenilor, pentru a învăta sa-i cunoasteti, pentru a simti nevoile lor, suferintele lor, făcând, astfel, o munca constructiva pentru întreaga umanitate.

Dincolo de aparentele oamenilor, cautati sufletul si Spiritul lor

Ţenvatati sa priviti toti barbatii si toate femeile cu un sentiment sacru si, dincolo de vesmintele lor, de forma trupului sau a fetei lor, veti descoperi sufletul si Spiritul lor care sunt fii si fiice ale lui Dumnezeu. Daca veti sti sa va opriti asupra sufletului si Spiritului lor, toate fapturile pe care le-ati neglijat, le-ati parasit, le-ati dispretuit, va vor parea deosebit de pretioase. Cerul însusi le-a trimis pe Pamânt deghizate, El le considera ca pe niste comori, ca pe receptacule ale Divinitatii. Deci, la toate fiintele pe care le întâlniti, luati mai putin în considerare aparenta fizica, averea, situatia, instruirea, si mai mult sufletul si Spiritul, caci, altfel, nu veti ajunge niciodata sa cunoasteti esentialul. Spuneti-va ca pâna si cei care aici se prezinta sub forma de cersetori sunt, în realitate, în ochii Domnului care i-a creat, printi si printese.

Iubiti fara a-i pune în pericol pe ceilalti

Atunci când iubiti o fiinta, în loc sa va agatati în mod egoist de ea, propuneti-va sa o conectati la Ceruri, sa o conectati la Izvorul nesecat al Vietii pentru ca, neâncetat, sa se poata alimenta si regenera. Nu este nimic mai important decât sa stii cum sa iubesti. Daca doriti fericirea si împlinirea fiintei iubite, încercati sa va gânditi mai putin la voi, caci riscati sa o antrenati în regiunile inferioare ale pofteilor si ale dorintelor voastre. Dragostea nu însemneaza a atrage o fiinta catre sine, ci, din contra, este dorinta de a se depasi pe sine, prin dorinta de a face ceva mare pentru celalalt, si nu exista nimic mai mare decât a-l conecta la Izvor.

Apropiati-va de fiinta iubita, priviti-o, îmbratisati-o, si imaginati-o în Ceruri, alaturi de Mama divina, sau de Hristos, de Tatal ceresc, sau de Sfântul Duh... Si chiar daca nu sunteti atât de intimi pentru a o lua în brate, încercati sa o conectati cu gândul la Izvorul Luminii; doriti-i sa înțeleaga noua Viata, doriti-i sa traiasca în linistea si pacea din care nu a gustat încă vreodata. Faceti în asa fel încât iubirea voastra sa contribuie la deschiderea si împlinirea fiintelor pe care le iubiti.

Iubiti fara a va pune în pericol

Iubirea este o Forta care lucreaza si va transforma, facându-va asemanatori celui pe care îl iubiti. Daca iubiti o fiinta egoista, vulgara, necinstita, rea, una câte una slabiciunile sale patrund în voi si sfârsiti prin a-i semana. Dar daca va concentrati asupra Domnului, daca-i daruiti iubirea voastra cu convingerea ca este imensitatea, un Ocean de Lumina si de Viata, putin câte putin constiinta voastra se largete, se lumineaza si Viata divina începe sa circule prin voi. Ţenvatati, deci, sa iubiti. Bineînţeles ca este permis, chiar necesar, sa iubiti toti oamenii. Dar, pentru a nu coborâ la nivelul slabiciunilor lor, este nevoie sa-l iubiti mai întâi pe Dumnezeu. Cel ce îl iubeste pe Domnul, poate iubi pe oricine, pentru el nu vor mai fi pericole; iubirea divina îl va întari si îl va sustine deasupra pericolelor.

Când un salvator se arunca în apa pentru a scapa un om de la înec, el îi da picioarele pentru a se agata de ele; dar daca celalalt vrea sa-l apuce de mâini, este obligat sa-l loveasca în cap, pentru a-l face sa-si piarda cunostinta; doar asa îl poate salva, altfel se îneaca amândoi. La fel sa faceti si voi, pastrati-va bratele pentru Dumnezeu si lasati-va picioarele oamenilor! Nu le daruiti toata iubirea voastra caci va veti pierde odata cu ei. Câti nu sunt cei care iubesc pe oricine, oricând, oricum si apoi afirma ca iubirea aduce toate nenorocirile. Nu, niciodata! Nestiinta lor în privinta iubirii este pricina nenorocirilor, nu iubirea, caci iubirea este Dumnezeu si Dumnezeu nu aduce niciodata Raul. Dar trebuie mai întâi sa-l iubiti pe Dumnezeu, sa va împregnati cu vibratiile Sale, si abia apoi veti putea sa-i iubiti si sa-i ajutati pe ceilalti fara pericol. Din moment ce sunteti conectati la Izvor, puteti sa va daruiti fortele fara sa slabiti, caci Apa în voi se reânnoieste permanent. Dar, daca taiati aceasta legatura, cum rezervele voastre nu sunt nelimitate, va veti epuiza curând.

Numai îmbogățindu-va în preajma Domnului puteți ajuta celelalte fapuri

Nu parasiti niciodata Cerul, indiferent pentru cine, copil, sotie, sot, caci numai fiind legati de Ceruri puteti sa-i ajutati. Vetii spune: "Dar ce rau este în a-ti consacra timpul muncii, sotiei, copiilor, prietenilor?" O, nici un rau, evident, este foarte bine sa va manifestati ca un om al datoriei, serios si constiincios. Dar nu într-atât încât sa uitati de Ceruri. Sentimentalismul, atasamentul orb nu va vor conduce nicaieri.

Cum reactioneaza, într-un caz de forta majora, un tata care își iubeste cu adevarat familia? El are curajul de a o parasi, pentru o vreme, pentru a pleca în strainatate sa câstige bani. În timp ce altul, care nu are aceeasi dragoste, n-are curajul de a pleca. Deci, vedeti, în aparenta primul si-a parasit familia, dar a facut-o pentru a-i ajuta: el a plecat în strainatate sa câstige bani, iar la reântoarcerea sa toti vor fi fericiti; în timp ce acela care n-a vrut sa-si paraseasca familia, o tine în saracie si pe el de asemenea.

Si acum, sa interpretam. Cel ce-si iubeste cu adevarat sotia sau sotul, copiii, prietenii, stie sa-i paraseasca din când în când pentru a "merge în strainatate", Adica în Lumea divina, unde va aduna comori, iar la revenire va împarti tuturor daruri. În timp ce acela care nu înțelege, va ramâne mereu cu familia sa, dar ce-i va putea darui? Nu prea mare lucru, câteva maruntisuri, câteva coji de pâine mucegaite ramase prin dulapuri. Si cât timp trebuie sa ramânem în strainatate? Asta depinde: poate o jumătate de ora, o ora, poate o zi întreaga... Singura iubire adevarata este cea care aduce fiintelor tezaurul curat al Cerului.

Circulatia iubirii

Nu va mai preocupati sa aflati daca cel pe care îl iubiti este, în acelas timp, si cel care va iubeste. De ce? Pentru ca iubirea circula, ea trece de la unul la altul: o primim si trebuie sa o dam mai departe. Ceea ce îi daruiti fiintei iubite, ea daruieste mai departe, la rândul ei, celei pe care o iubeste, si se formeaza astfel un lant, un curent care porneste de la voi si revine la voi prin mii de alte fiinte.

Pentru a înțelege mai bine aceasta idee, este suficient sa ne imaginam ca toti suntem alpinisti pe o aceiasi coarda. Trebuie ca fiecare sa urce iar coarda sa ramâna mereu întinsa. Daca îi veti spune celui dinaintea voastra: "Te iubesc, întoarce-te si uita-te la mine" împiedicati urcarea întregii coloane. Sa te întorci pentru a merge catre celalalt, însemneaza a da înapoi, însemneaza sa destinzi coarda, sa-i împiedici pe cei care sunt înaintea ta sa-si continue urcusul si pe cei din spate sa-si continue drumul. Fiecare trebuie sa mearga în sens unic, în sensul deplasarii întregului lant. Nu avem voie sa ne oprim pentru a ne privi si a ne vorbi; trebuie sa urcam catre înaltime, continuu, fara pauze, fara slabiciuni.

Iubirea poarta în ea rasplata

Inima noastra trebuie sa fie plina de iubire pentru oameni pentru ca ei sunt, cu totii, fratii nostrii. Trebuie sa ne gândim la ei si sa îi ajutam fara a ne astepta nici la cea mai mica recompensa, caci, în realitate, avem deja rasplata: aceasta deschidere interioara, aceasta caldura care ne copleseste atunci când iubim. Aceasta este o mare rasplata si nu exista în toata viata alta mai mare.

Asteptati mereu sa fiti rasplatiti pentru ceea ce ati facut? Aceasta dovedeste, din partea voastra, o proasta înțelegere a lucrurilor. Cel care a înțeles secretul iubirii nu asteapta nimic; el daruieste gratuit. Si pentru ca el traieste permanent în împlinire si în bucurie, el radiaza, si astfel câstiga încrederea multor prieteni. Unde ati putea gasi o rasplata mai mare ca aceasta?

Cel ce stie sa se deschida catre ceilalti nu este niciodata singur

Câți oameni nu se plâng de singurătate! Cu toate că în jurul lor sunt o multime de persoane, ei se plâng de singurătate. (En realitate, ceea ce îi izolează este atitudinea lor: nu știu să se deschidă, nu știu să iubească, nu știu să spună două cuvinte de încurajare sau de consolare, nu știu să daruiască; asteapta mereu ca ceilalți să fie cei care vin spre ei. Dar ceilalți sunt, de obicei, foarte ocupați, au propriile lor griji și probleme, au preocupările lor... Așa că nu auzim decât plângeri: "Nimeni nu vine să mă vadă, nimeni nu mă iubească, nimeni nu-mi pasă de mine". Și, totuși, de ce mereu ceilalți trebuie să fie cei care iubesc și care se interesează de soarta lor? Dacă suferiți de singurătate, nu rămâneți cu mâinile în sân fără să faceți nimic. (En loc să stați retrasi într-un colț, macinați de gânduri, să așteptați atențiile și dragostea celorlalți, fiți voi cei care faceți primul pas, porniți voi către ceilalți. Nu există nici un motiv pentru a vă simți singuri când există iubire, când există Lumina. Dacă vă simțiți singuri înseamnă că v-ați exilat singuri în afara iubirii și a Luminii.

De câte ori nu am insistat pentru ca să ieșiți puțin din egocentrismul vostru și să faceți ceva și pentru ceilalți. Părinții obișnuiesc să le spună copiilor: "Nu fii prost, nu face tu primul pas, lasă-i pe ceilalți să vină să te caute". Bineînțeles că se poate întâmpla să vină mereu ceilalți să-i caute, dar asta numai în cazul în care ei știu să fie utili. Dacă vă veți face brutari, oamenii vor veni să caute pâine. Pentru a fi cautați de oamenii, trebuie să fiți în stare să le dați ceva. Cel care nu are nimic de dat, nu atrage pe nimeni și rămâne singur. Nu trebuie să le reproșați celorlalți că nu vin spre voi. Schimbați-vă, fiți plăcuți și veți vedea cum vor veni. Luați exemplul trandafirului înflorit: el răspândește un parfum minunat și toată lumea se apropie de el să-l miroasă, chiar albinele și fluturii, și asta pentru că s-a deschis. Atunci voi de ce rămâneți închisi, fără parfum?

Prezența divină este singura care poate umple cu adevărat sufletul omenesc

Fiecare își dorește să întâlnească o ființă alături de care să poată progresa pe calea vieții cu încredere, o ființă cu care să-și poată împărtăși unul celuilalt cele mai intime gânduri și emoții. Dar nu este ușor. (En câte romane, filme, piese de teatru, bărbați și femei își istorisesc spaimile, suferințele, provocate de imposibilitatea găsirii unei astfel de ființe! Aceasta se întâmplă din cauza că sufletul omenesc nu poate fi umplut, o dată pentru totdeauna, decât de către Dumnezeu. Cel ce vrea să învingă singurătatea, cel ce vrea să simtă în fiecare zi că este plin de o prezență făcută numai din bucurie și fericire, trebuie să se unească cu Dumnezeu.

Singurătatea este o stare a conștiinței pe care au cunoscut-o și cei mai Mari Inițiați. Iisus însuși a trecut prin acest tarâm întunecat și pustiu atunci când a strigat: "Tatăl Meu, de ce M-ai parasit?" Toti vor cunoaște, într-o zi, această singurătate. De ce? Pentru că nimeni nu-și poate dezvolta, cu adevărat, credința, speranța și iubirea atunci când este fericit, satisfăcut, înconjurat de prieteni, ci doar atunci când este singur și parasit în interiorul său, căci nu există alt mijloc pentru a putea traversa singurătatea decât acela de a te sprijini pe Ființa care susține toate lucrurile. Trebuie să crezi în acea Ființă nemuritoare, să O iubești, să sperii în Ea.

Traversarea pustiei

Se întâmplă în Viața spirituală să te simți înauntru tau de parcă ai traversa regiuni pustii, lipsite de viață: nu mai ai chef de nimic, totul devine lipsit de farmec, totul pare strain. Aceasta este starea cea mai gravă în care se poate afla un spiritualist. Nu să te îmbolnăvești este cel mai grav, nici să nu ai bani sau să ai o nereușită, ci să nu mai simți iubire, elan, credință. Și cum aceasta se poate întâmpla oricui, trebuie să știți să faceți față acestei situații.

Chiar în plin pustiu trebuie să fiți capabili să spuneți: "Doamne, Dumnezeule, sunt în mâinile Tale, Tu ești cel care mi-ai ales calea și, indiferent dacă pe ea există apă sau nu, eu merg pe ea, căci sunt în slujba Ta. Te iubesc Doamne, ajută-mă!" Asta este, nu trebuie să acceptați să vă pierdeți atât de ușor credința și iubirea, ci să continuați cu și mai mult zel, iar credința voastră să fie de două ori mai puternică. Este singura voastră salvare. Nu vă opriți cu impresia că v-ați rătăcit în pustiu, străduiți-vă să mergeți mai departe, căci veți găsi, cu

siguranta, un fruct sau apa; chiar si în mijlocul unui pustiu exista o oaza. Continuati sa mergeti pâna veti gasi în interiorul vostru o oaza cu Apa, care va va da posibilitatea de a va continua drumul. Aceasta Apa este umilinta, este iubirea.

Puritatea permite legatura cu Lumea divina

Va plângeti ca cerul este surd, crud si ca nu raspunde chemarilor voastre... De fapt, voi va aflati scufundati în Lumea divina si daca, totusi, va simtiti atât de izolati, despartiti de Ea, aceasta este din cauza ca, prin gândurile si sentimentele voastre inferioare, v-ati creat învelisuri opace care, asemenea unui ecran, va împiedica sa mai comunicati cu Ea. Daca veti lua hotarârea sa lucrati asupra voastra însiva, sa va curatati, sa va purificati corpurile subtile pentru a le reda receptivitatea si sensibilitatea, veti descoperi ca nu exista nimic care sa va separe de Cer.

Pentru un spiritualist, este deosebit de important sa stie cum sa elimine impuritatile din organismul sau psihic; tocmai de aceea exercitiile de purificare trebuie sa ocupe un loc important în viata sa, si nu numai cele de purificare fizica: respiratorii, abluțiuni, post etc., ci si cele de purificare prin mijloace spirituale: concentrarea, rugaciunea. Prin aceste exercitii, el introduce în el o substanta care dezagrega toate elementele straine si nocive, da posibilitate Vietii divine sa înceapa sa circule prin el. De aceea, în fiecare zi, o data, de doua ori, gânditi-va la curatie, la purificare. Faceti loc Apei sa circule prin voi, Apei pure din Ceruri. Aceasta Puritate va va aduce nu numai toate binecuvântarile, dar prezenta voastra va fi folositoare si celorlalti: veti face bine tuturor fapturilor pe care le veti întâlni, le veti lumina si le veti pune si pe ele în contact cu Cerul.

Cerul nu raspunde decât la semnale luminoase

Pentru a atrage Spirite divine si a le trezi dorinta de a va veni în ajutor, trebuie ca viata pe care o duceti sa fie în acord cu Legile divine. Altfel, ele își închid ochii, își astupa urechile, nu vad si nu aud nimic, va lasa sa va spargeti singuri capul.

Le puteti atrage atentia asupra voastra numai prin felul vostru de a trai. Ele trebuie sa vada semnalele, Lumina care tâsneste. Numai atunci când, zarind din departare o fiinta din a carei inima, suflet si Spirit tâsnesc zilnic scântei si focuri de artificii, minunat colorate, ele își spun: "Ia te uita, ce sarbatoare este acolo; hai sa mergem si noi!" si se apropie, le cade draga acea fiinta si, adesea, își fac lacasul în ea pentru a-i fi de ajutor si, atunci, totul devine usor acelei fiinte. Iata de ce merita sa va schimbati felul de viata: pentru a atrage ajutorul si chiar prezenta tuturor acestor Spirite luminoase care vor veni sa va ajute în munca voastra spirituala.

Recunostinta, cheia fericirii

Va plângeti: "Ah, cât sunt de nefericit!" "Bine, de acord, dar ati multumit astazi?" "Sa multumesti cui si pentru ce?" "Puteti sa respirati si sa mergeti?" "Da." "Ei bine, multumiti domnului, pentru ca exista oameni care nu pot nici sa mearga, nici sa manânce, nici sa deschida gura!" Sunteti nefericiti pentru ca niciodata nu v-ati gândit sa multumiti. Pentru a va schimba starea, este mai întâi nevoie sa recunoasteti ca nu este nimic mai minunat decât faptul de a fi viu, de a putea merge, a putea privi, a putea vorbi. Stiti voi câte miliarde si miliarde de Entitati, elemente si particule sunt puse în joc pentru a putea mentine în viata un singur om? Nu va dati seama, si sunteti mereu revoltati si nemultumiti. **Deveniti recunoscatori! De cum va sculati mâine dimineata, multumiti Cerului. Câti oameni nu se mai trezesc deloc dimineata sau se trezesc paralizati! Spuneti: "Ţti multumesc, Doamne, pentru ca Tu mi-ai dat si astazi viata si sanatate; Doamne, voi împlini voia Ta!"**

Ţensuririle voastre, talentele voastre, virtutile voastre sunt, de fapt, trimisi ai Cerului care si-au facut lacas în voi pentru a lucra. Trebuie sa deveniti constienti de acest fapt, caci, în ziua în care deveniti mândri de succesele voastre, ca si cum tot meritul v-ar reveni voua, Ţentr-un fel sau altul, acesti prieteni se vor îndeparta si veti pierde acel talent sau acea virtute. Câti oameni nu si-au pierdut talentul din cauza orgoliului! ŢEn timp ce altii, din contra, si-au atras calitatile sau le-au amplificat prin umilinta lor.

Si când va simtiti fericiti, încântati, fara sa aveti vreun motiv deosebit, sa stiti ca atunci ati primit vizita Fapturilor ceresti. Daca nu apreciati ceea ce ele fac pentru voi, veti pierde aceasta stare. Pe urma, degeaba va veti stradui sa le mai regasiti, s-a terminat, aceste fiinte nu va mai viziteaza, nu va mai arunca nici o privire, nu va mai zâmbesc, nu va mai adreseaza nici un cuvânt, nu mai misca nici un deget pentru voi. Singurul lucru, care poate nemultumi Spiritele luminoase, este lipsa de recunostinta. Le place sa fie apreciata dragostea lor, generozitatea lor. Ele cunosc si chiar scuza defectele si slabiciunile voastre, nu se împiedica de ele; din contra, ele spun: "O, saracii, în ce hal sunt, trebuie sa-i ajutam!" Dar, daca vad ca nu le apreciati prezenta, ele va parasesc. Nu pentru ca ar avea nevoie de aceasta recunostinta, dar daca nu le apreciati, nu veti putea niciodata sa profitati, într-adevar, din plin, de tot ceea ce ele ar putea sa va daruiasca. Deci, nu uitati cel mai mare secret, cea mai importanta cheie pentru fericirea si pormovarea voastra, este recunostinta. Atâta vreme cât veti aprecia darurile Sale, Cerul nu va va parasi.

A sti sa scapati de Rau

Sa presupunem ca ati pornit într-o plimbare prin padure si ca v-ati ratacit, ca ati parasit drumul si ca ati luat-o pe un drum care v-a condus într-o regiune mlastinoasa, plina cu muste, viespi, tântari si serpi. Si, iata-va, dintr-odata amenintati, asaltati, piscati... Ei bine, ce va trebui sa faceti în aceasta situatie? Sa o luati la fuga, sa faceti cale întoarsa, în cautarea drumului corect. Cum vreti sa scapati de toate aceste insecte si târâtoare? Singura cale este de a parasi tinutul lor. Tot asa, daca din nebagare de seama v-ati ratacit în regiunile inferioare ale planului astral, populat de Entitati raufacatoare, care încep sa va întepe, sa va muste, grabiti-va sa parasiti acele locuri.

ŢEn planul psihic al gândurilor, al emotiilor, al sentimentelor, nu este recomandat de a zabovi sub influenta curentilor negativi, pentru ca este o zona periculoasa, si este întotdeauna mai bine sa se evite confruntarea. Daca zaboviti în întuneric, nu-l veti învinge: el va fi cel învingator. Daca zaboviti în ura, ura este cea care va va distruge. Daca zaboviti în frica, în senzualitate, în pasiuni, în rautate, ele va vor învinge, nu voi pe ele. De aceea trebuie sa le parasiti cât mai degraba.

ŢEn planul fizic si în planul psihic nu lucreaza aceleasi legi. ŢEn plan fizic, trebuie sa dati dovada de vointa, de tenacitate, sa va sustineti punctul de vedere, deci sa nu cedati teren, ci sa va angajati, sa luptati pentru a va întari; în timp ce, în plan psihic, este mai bine sa nu va opuneti Fortelor ostile. Vetii întreba: "Dar cum sa scapam de ele?" Exista atât de multe cai! Si una dintre cele mai eficiente este rugaciunea.

Rugaciunea, cel mai sigur adapost

Rugaciunea este actul prin care ne ridicam pâna la acea Lume plina de Lumina unde Domnul a asezat tot ceea ce ne este de trebuinta pentru echilibrul nostru, pacea noastra, înflorirea noastra. Se poate întâmpla ca Dumnezeu ŢEnsusi sa nu stie ca noi avem nevoie de ceva, si, de fapt, nici nu este necesar ca El sa stie: din moment ce totul ne-a fost pus la îndemâna, tine numai de noi ca sa ne ridicam si sa luam toate cele de trebuinta, pe care le cer inima si sufletul nostru, si chiar sa ne refugiem acolo.

Sa luam un exemmplu: cel din urma. Sunteti urmariti de vrajmasi si alergati, alergati pentru a scapa de ei. Si iata cum, cu sufletul la gura, plini de colb, nimeriti într-o adunare de oameni care tocmai manâncă, beau si se bucura cu cântece, dansuri, miresme... Nimeni nu va spune: "Hei, tu de colo, ce faci aici? Esti un intrus, iesi

afara!” Din contra, sunteți bine primit, vi se da cu ce sa va spalati, sa va îmbracati si sunteți invitat la ospat. Vrajmasii nostri, în tot acest rastimp, au ramas afara la poarta si nu va pot face nici un rau... Ei bine, aceasta este rugaciunea: Alergati, alergati, ca sa scapati de curentii daunatori, de Entitatile raufacatoare care va persecuta si ajungeti într-un loc unde Domnul se bucura în tovarasia Œngerilor, a Arhangelilor si a tuturor divinitatilor. Domnul nu doreste decât sa va primeasca în mijlocul lor. Puteti ramâne acolo oricâta vreme doriti; în acelas timp, vrajmasii vostri se vor retrage cu buzele umflate; apoi veti putea reveni la voi acasa, coplesiti.

Deci, de aici înainte, când va veti simti tulburati, nefericiti, în loc sa mergeti sa va plângeti în dreapta si stânga, sa luati calmante sau excitante, încercati sa schimbati regiunea în care va aflati, facând apel la acest mijloc minunat si atât de folositor pe care Marii Initiati ne-au învățat: rugaciunea. Œn situatiile cele mai grele gânditi-va ca nimic nu este definitiv si ca trebuie doar sa va miscati din acel loc. Da, sa va miscati din acel loc. Domnul nu va veni sa va caute acolo unde va aflati, el nu va trage de voi ca sa va scoata din Infern si sa va aneze în Ceruri. Voi sunteți cei care trebuie sa va straduiti pentru a va ridica pâna la El.

Retraiti bucuriile spirituale

Când ati reusit sa atingeti o stare buna, este important sa stiti cum sa procedati pentru ca sa o prelungiti. Œn realitate, când ati trait o stare de armonie, de împlinire, este ca si cum ati gravat niste amprente: ele ramân în voi de nesters. “Atunci, ma veti întreba, de ce aceasta stare nu se mentine? De ce, în minutele urmatoare ne simțim îngrijorati, descurajati?” Pentru ca viata este o curgere continua; momentele se succed, creindu-va mereu alte impresii, întâmplari noi, si, cum nu ati fost suficient de vigilenți, n-ati stiut sa ramâneti pe aceleasi amprente, v-ati lasat dus de alte idei, de alte sentimente, de alte activitati si v-ati pierdut pacea si bucuria. Dar, ceea ce trebuie sa stiti, este ca amprentele starilor pe care le-ati trait au ramas undeva în voi, asezate ca discurile sau benzile magnetice, în discoteca voastra. Œn ziua în care va veti aminti ca exista acolo o voce minunata care cânta melodii ceresti, veti putea scoate si pune acel disc în aparatul din interiorul vostru, si iata-va din nou încântati, entuziasmati: Vetii regasi aceeasi stare. Trebuie sa va vina în gând sa o faceti... Trebuie sa derulati, sa reascultati din nou aceste înregistrari divine.

Bineînțeles ca în viata suntem deseori deranjati, trasi, împinsi, dar, credeti-ma, în pofida acestora putem restabili, regasi si întretine aceste stari superioare de constiinta. Aceasta tine de obisnuinta: sa traim vigilenți, cu atentia mereu îndreptata catre Lumea divina, începându-ne ziua, de dimineata, cu gândul de a înfaptui totul în acea zi având gândurile îndreptate catre Cer.

Daca va veti obisnui sa va mentineti aceasta atitudine în tot cursul zilei, veti vedea ca nimic nu va reusi sa va clatine pentru multa vreme. Bineînțeles ca anumite evenimente ne pot întoarce pe dos, nu neg asta: o veste rea, o boala, un accident. Dar, daca ati luat obiceiul de a pastra în voi starile bune, veti trece peste aceste tulburari mult mai repede, caci veti înțelege ca Dumnezeu a dat atotputerea nu materiei, ci Spiritului din voi. Pastrati, deci, cu sfintenie, si cât de mult cu putinta, toate trairile voastre divine, caci fiecare clipa traita este nemuritoare, o puteti regasi, ea s-a întiparit în voi si nimeni nu v-o poate lua.

Ramâneti de neclintit

Trebuie sa va întâlniti cu oamenii, sa traiti cu ei, sa-i iubiti, dar cu grija, ca sa nu le împartasiti slabiciunile. Daruiti-le câteva particule, câteva raze din inima si din sufletul vostru, dar fara ca sa pierdeti nimic din idealul vostru, fara sa faceti concesii sau sa încalcati Principiile spirituale, ramânând mereu cinstiti, drepti, corecti. Dovedind ca sunteți maleabili, trebuie sa ramâneti fermi si de neclintit în convingerile voastre.

Chiar si taiat în bucatele, un adevarat slujitor al Domnului ramâne de neclintit în iubirea sa si credinta sa. Dar, pentru a ajunge pâna aici, el trebuie sa posede cunostintele Stiintei initiatice. Cel care își închipuie ca, fara aceste cunostinte, se poate arunca în vârtoarea vietii si sa iasa de acolo teafar, se însala. O sumedenie de

lucruri va pot ademeni, rataci, va pot dezechilibra! Daca va veti supraaprecia fortele, veti cadea victima ca si ceilalti. Deci, instruiti-va, dezvoltati-va vointa si, mai ales, straduiti-va sa tineti vii în voi toate adevarurile Initiatiilor. Spuneti-va: "Stiu ca eu nu voi putea niciodata sa scap de realitatea zilnica, asa ca trebuie sa fiu treaz; orice s-ar întâmpla, sa nu las sa se stinga flacara din mine, entuziasmul si speranta". Agatati-va de aceste adevaruri: gratie meditatiei si rugaciunii, luati câteva guri de oxigen si apoi mergeti sa înfruntati realitatea! În acel moment, veti deveni, într-adevar, tare si puternic.

Sa stiti sa discerneti daca o persoana exercita o influenta buna asupra voastra

Deseori, va întâlniti cu câte o persoana si nu stiti daca pentru voi este sau nu bine sa o frecventati. E foarte simplu: daca simtiti ca în prezenta ei va simtiti mai lucid, ca ea trezeste în voi generozitatea si bunatatea, daca va stimuleaza în munca, e bine sa continuati sa va întâlniti cu ea; indiferent ce vi se spune despre ea, ea va face bine, si asta conteaza. Si, din contra, daca întâlnindu-va mereu cu o persoana constatati ca totul se complica în voi, ca nu mai stiti unde va aflati, ca nu mai resimtitii pentru ceilalti decât sentimente de animozitate sau de dezgust, ca v-a scazut elanul pentru orice, straduiti-va sa nu o mai întâlniti. Chiar daca este o celebritate sau o persoana cu stare, departati-va de ea, caci are o influenta nefasta asupra voastra.

Deschideti-va catre influentele benefice

Când va minunati în fata unei flori, aveti senzatia ca acea floare este ca o prezenta care, prin culorile ei, forma ei, mireasma ei, va vorbeste si își croieste un drum în voi, în corpurile voastre subtile, pentru a trezi în sufletul vostru forma, parfumul si culoarea care îi corespund. Tot la fel se întâmpla si cu un obiect respingator: îl simtiti ca pe o prezenta ce introduce în voi elemente nocive. Tot ceea ce se afla în jurul vostru, exercita o influenta asupra voastra, chiar daca nu sunteti constienti. Si, tocmai aceasta este important, sa deveniti constienti, sa fiti treji si, în masura în care puteti, sa nu va expuneti decât influentelor binefacatoare. De cum simtiti ca o faptura sau un obiect va influenteaza în bine, trebuie sa va deschideti portile launtrice pentru ca aceste influente sa patrunda cât mai adânc în voi. Daca nu va deschideti catre ele, chiar si cele mai minunate lucruri vor ramâne ineficiente, nu va vor atinge.

Deci, mergeti pe malul unui râu, lângă un izvor care tâsneste si gânditi-va ca aceea este imaginea adevaratului Izvor al Vietii care trebuie sa tâsneasca si sa curga prin voi... Mergeti la Soare, contemplati-l, deschideti-va catre el, pentru ca el sa deschida în voi Soarele spiritual, caldura, Lumina... Mergeti în preajma florilor si ceretile secretul parfumului lor, plecati urechea la ele pentru a învăta cum sa extrageti chintesentele cele mai parfumate ale inimii si ale sufletului vostru... Daca vegheatii sa va deschideti numai influentelor armonioase, frumoase si pure, veti deveni voi însiva o binecuvântare pentru toti cei care se vor afla în preajma voastra.

Influenta creatiilor artistice

Tot ceea ce omul vede sau aude actioneaza asupra sistemului sau nervos, si, daca astazi atâtia oameni sufera din cauza tulburarilor psihice, aceasta este pentru ca, din ce în ce mai mult, ei traiesc în dezordine si în urâtenie. Chiar si ceea ce ar trebui sa-i lege de Lumea Armoniei si a Frumusetii, arta, a încetat sa-si mai îndeplineasca misiunea. Din ce în ce mai mult, poezia este doar o însiruire de cuvinte în care fiecare gaseste sensul pe care îl vrea el; muzica, zgomote ciudate si ritmuri violente, dezordonate; Pictura, linii care pornesc în toate partile si culori parca aruncate la întâmplare. Toate acestea influenteaza puternic în negativ oamenii, aducându-i înapoi, catre haos. Alegeti, deci, cu grija cartile pe care le cititi, muzica pe care o ascultati, imaginile si spectacolele pe care le urmariti. Cercati sa nu va opriti decât asupra adevaratelor capodopere, ale artistilor cu adevarat inspirati de Ceruri, pentru a va lega de existente mai înalte decât voi. Vetii începe,

astfel, sa simtiti ceea ce acesti creatori au trait si, chiar în pofida vointei voastre, veti fi aproape obligati sa parcurgeti, în urma lor, drumul pe care l-au contemplat si le-au explorat. În aceste regiuni veti gusta si voi din adevarata Viata.

Fiti constienti si plini de iubire în folosirea obiectelor

Zilnic folositi o sumedenie de aparate, unelte, obiecte de tot soiul! Si, aproape tot timpul, le mânuiti distrati, neglijenti, cu neândemânare. De ce nu le apucati constient, cu grija si cu iubire? Chiar daca nu acceptati ideea ca felul în care folositi obiectele poate avea asupra lor o influenta nociva sau benefacatoare, trebuie sa admiteti ca ele au, în orice caz, influenta asupra voastra. Faceti experienta si veti vedea ca, daca împingeti si trântiti obiectele, efectul este altul decât atunci când le utilizati cu iubire. Trebuie sa învatati ca, orice ati face, sa o faceti încercând sa introduceti în gesturile voastre ceva mai bun, mai spiritual.

Consacrati locurile si obiectele

Aveti o casa, un apartament sau, cel putin, o camera, folositi zilnic un anumit numar de obiecte... Aceste obiecte, aceste salasuri trebuie sa le consacrați Divinitatii, pentru ca ele sa serveasca numai Binele. Cereti Cerului sa va trimita ajutorul Spiritelor luminoase pentru a va scapa de toate particulele si influentele negative. Apoi, consacrați-le unei Virtuti, unei Entitati ceresti, rugându-le sa binevoiasca sa salasuiasca în acele locuri, sau sa impregneze acele obiecte, pentru ca ele sa actioneze favorabil asupra voastra, asupra familiei voastre, asupra sanatatii sotiei sau sotului vostru, a copiilor vostri a intelectului lor, a Spiritului lor. Obisnuiti-va cu aceste practici, si veti vedea cât de mult va veti simti ajutati, sustinuti, întariti.

Noi lasam urme peste tot pe unde trecem

Tot ceea ce facem în cursul unei zile lasa urme în locurile pe care le-am ocupat, amprente, clisee, o întreaga memorie care ramâne acolo, fixata în planul eteric, pe pereti, pe mobile, pe obiecte. Nici macar nu este necesar sa atingem obiectele pentru a lasa urme pe ele; chiar fara a le atinge, simpla voastra prezenta, emanatiile corpului vostru fizic, corpului vostru astral, corpului vostru mental, se imprima în ele. Si prin locurile prin care treceti, asupra persoanelor pe care le frecventati, lasati, de asemenea, urme bune sau rele, luminoase sau întunecate. De aceea este atât de important, sa lucrati asupra gândurilor si sentimentelor, pentru a le îmbunatati, a le purifica, stiind ca nu numai prin fapte, dar si prin gânduri sau sentimente, puteti face atât Bine cât si Rau. Peste tot, orisice ati face, încercati sa lasati numai urme de Lumina si de iubire. Treceti pe un drum sau pe o strada; binecuvântati acel drum sau acea strada cerând ca toti cei care vor trece pe acolo, dupa voi, sa primeasca Pacea si Lumina, sa fie atrasi pe Calea cea dreapta, sa vibreze la unison cu Lumea divina.

Noi influentam oamenii si întreaga creatie

Oamenii sunt rareori atenti la efectele pozitive sau negative ale starilor în care se gasesc. Chiar si cu fiintele pe care le iubesc, se dovedesc neglijenti si neatenti. Când un barbat are necazuri si este nefericit, tocmai atunci se duce la iubita lui pentru a o lua în brate si a se consola; prin saruturile lui îi da ei necazurile sale, descurajarea sa, dar nu-i pasa, nici macar nu da atentie acestui fapt. Si câti nu sunt parintii care procedeaza la fel cu copii lor! Barbatii, femeile, fac tot timpul schimburi între ei. În ce consta aceste schimburi? Numai Dumnezeu stie ce contin, sau, mai corect spus, numai Diavolii o stiu! Când suntem iritati, nervosi, sau prost dispusi, nu-i atingeti pe ceilalti, mai ales pe copii, si nici nu le înmânati nimic, caci, odata cu

furia și cu proasta voastră dispoziție, îi antrenati în partea negativă. Și chiar atunci când pregătiți de mâncare, fiți atenți să nu vă aflați în orice stare de spirit, știind că gândurile și sentimentele voastre vor impregna hrana pe care familia sau prietenii voștri o vor absorbi. Învățați și obișnuiți-vă să fiți atenți la tot ceea ce faceți, dezvoltându-vă conștiința și sensibilitatea.

Trebuie să nu uitați niciodată că starile voastre launtrice nu vă privesc numai pe voi, ci îi influențează și pe ceilalți. Chiar dacă nu o simțiți foarte limpede, vă aflați în legătură cu toți membrii familiei, ai societății, iar atunci când progresați, toată lumina și bogățiile pe care le primiți se reflectă asupra persoanelor de care sunteți legați. Datorită progresului vostru, progresează și ele. Poate că ele nu-și dau seama, dar Cerul vede că ele progresează datorită vouă. Și, același fenomen se petrece, dacă începeți să vă întunecați, să coborâți: familia voastră și societatea, care sunt legate de voi, sunt supuse din cauza voastră unor influențe nefaste. Așa se face că atragem după noi ființele către Ceruri sau către Infern. Ei bine, da, suntem răspunzători. Deci, doriți să fiți utili, să ajutați întreaga omenire, chiar și animalele, plantele, copacii?... Încercați să faceți viața voastră din ce în ce mai spirituală, căci, pe nesimțite, în mod subtil, antrenati întreaga Creație către înalțimi, atrageți binecuvântări asupra tuturor ființelor.

Aveți libertatea de a accepta sau de a refuza influențele

Trebuie să știți că numai de voi depinde dacă acceptați sau nu o influență. Chiar și Spiritele Raului nu au nici o putere asupra voastră, dacă vă închideți fața de ele. Bineînțeles că dacă nu aveți discernământ, dacă nu știți să vă protejați, dacă nu luați măsuri de prevedere, ele vă pot atrage spre Infern. Ele știu cum să vă ademenească cu felurite momeli și, dacă mușcați și înghițiți cârligul, sunteți în plasa și, cu binisorul, ele vă conduc spre pieire. Dumnezeu le-a dat această putere, dar numai dacă voi sunteți slabi, dacă nu sunteți luminați. Dar dacă refuzați să vă lăsați atrași în direcția în care ele vor să vă conducă, și, în plus, vă așezați sub influența Spiritelor luminoase, veți scăpa de ele, ele nu vor avea nici o putere asupra voastră.

Purificați-vă de tot ceea ce ar putea hrăni pe cei nedoriți

Dacă lăsați să zăcă prin casa resturi de mâncare, foarte curând, tot felul de insecte, muste, viespi, furnici, soareci, vor veni să se hrănească. Murdăria le atrage. Pentru a scăpa de ele trebuie să faceți curățenie. Alta soluție nu există. Să le goniti sau să le omorâți nu este suficient; atâta vreme cât veți lăsa să zăcă prin casa resturi, veți avea și insecte, căci vor veni mereu altele. Pentru a scăpa de ele, pentru totdeauna, trebuie să faceți curățenie și, astfel, ele se vor duce să-și caute hrana în alta parte. Trebuie să știți că, de asemenea, dacă acceptați și păstrați în voi anumite sentimente, dorințe sau gânduri care nu sunt nici luminoase, nici pure, vor veni anumite Entități întunecate, cărora le plac aceste impurități, și veți fi săcăiți, chinuți. Orice ați face, atâta vreme cât păstrați în voi elemente care fermentează, care putrezesc, veți fi prada acestor nedoriți. Pentru a scăpa de ei este necesar să vă supravegheați gândurile și sentimentele, să lucrați asupra lor cu scopul de a le purifica și a le transforma într-o hrană plăcută Spiritelor cerești.

Consacrarea Spiritelor luminoase

Spatiul este locuit de miliarde de Entități raufacatoare, care au jurat pieirea spetei umane. Bineînțeles că este locuit și de nenumărate Entități luminoase, care sunt acolo pentru a o ajuta și a o apăra. Da, dar ajutorul și protecția lor nu pot fi cu adevărat eficiente dacă oamenii înșiși nu fac nimic.

Dacă inima voastră, sufletul și Spiritul vostru rămâne deschis către cele patru vânturi, fără a fi consacrate și împrejmuite de o barieră de Lumină, cei nedoriți au dreptul de a intra, de a face vraiste și de a pleca luându-vă toate comorile. Ei nu sunt vinovați, voi sunteți cei care trebuie să luați măsuri pentru a-i ține la distanță și a

atrage, din contra, Spiritele luminoase, spunând, în fiecare zi: "Doamne, Dumnezeu, Mama divina, Sfânta Treime, Œngeri si Arhangeli, servitori ai Domnului, servitori ai Luminii, prieteni ceresti, toata fiinta mea Va apartine, instalati-Va în mine, folositi-ma, dispuneti de mine pentru Slava lui Dumnezeu, pentru Œmparatiea Cerurilor pe Pamânt". Iata ceea ce trebuie sa repetati zilnic. Daca nu o faceti, sa nu va mire ca altii sunt cei care se instaleaza în voi.

Daca nu va gânditi sa invitati Entitatile ceresti, sa nu va mai mirati ca altii vor fi aceia care se vor instala în voi, altii deloc ceresti. Voi sunterti aceia care hotarâti de cine vreti sa fiti "locuiti". Daca nu invitati Œngerii, ei nu vor încerca sa intre în voi; Diavolii vor fi aceia care vor patrunde în voi fara sa astepte sa fie invitati, caci ei nu au respect pentru nimic. Daca vreti sa vina Œngerii, voi trebuie sa luati hotarârea de a pronunta aceste cuvinte fermecate: "Iata, aici eu sunt proprietarul, eu sunt stapânul, deci, veniti, totul va sta la dispozitie, totul Va apartine". Când aceste Fiinte luminoase simt ca îndeplinesc vointa proprietarului, devin foarte curajoase, se arunca asupra celorlalte si le gonesc. Dar, atâta vreme cât stapânul casei nu a pronuntat aceste cuvinte, ele nu fac nimic, ele îi respecta dorinta. Ei da, acestea sunt Regulile divine.

Puneti-va în slujba Cerului pentru a beneficia de protectia Lui

Daca ati fi, de exemplu, slujbasi la Stat, acesta v-ar apara si, în principiu, nimeni nu v-ar putea ataca fara ca sa fiti aparati de catre aceasta autoritate care vegheaza asupra voastra. La fel, cel care se pune în slujba Cerului si vrea sa lucreze pentru Cauza divina, devine un fel de "slujbas" asupra caruia vegheaza, de aici înainte, Lumea invizibila. Œngerii îl apara si au grija de el, el nu se mai simte singur în pustiul vietii, caci este membru al Marii Familii divine. Daca va puneti în slujba Cerului, pentru a participa la realizarea Œmparatiei lui Dumnezeu Si a Dreptatii Sale pe Pamânt, viata voastra va fi ocrotita de o puternica protectie, Fiinte luminoase vor merge alaturi de voi pentru a va sustine si a va lumina.

Un talisman adevarat

Œn timpul razboiului, pentru a proteja geamurile de vibratiile exploziilor violente, care ar fi putut sa le faca tandari, oamenii lipeau pe ele benzi de hârtie care neutralizau vibratiile. Sa transpunem acest fenomen în viata interioara: se întâmpla sa fim supusi atacurilor gândurilor si sentimentelor negative, care se manifesta ca niste bombardamente riscând sa sparga "geamurile". Ei bine, daca lipiti benzi de hârtie, adica daca pastrati în inima voastra imaginea unui Sfânt, a unui Profet sau a lui Hristos, pe care sa va concentrati, deoarece o venerati, deoarece o iubiti, aceasta imagine se opune tuturor vibratiilor haotice si astfel rezistati.

Œn crestinism au existat, dintotdeauna, mistici care au contemplat si au adorat chipul lui Hristos, considerându-l un talisman destul de puternic pentru a-i lumina si a-i pazi de orice rau. Daca vreti, într-adevar, sa posedati un talisman, alegeti chipul unei fiinte pure, luminoase, drepte, înțelepte, al unui adevarat Fiu al Domnului sau a unei adevarate Fiice a Domnului, si contemplati-l îndelung în fiecare zi încercând sa va identificati cu el.

Aura, cea mai eficienta protectie

Oamenii au stiut sa perfectioneze nenumarate aparate pentru a se apara în planul fizic: priviti seifurile, lacatele, usile blindate, alarmele, ca sa nu mai vorbim de arme: tunuri, tancuri, rachete etc... Dar, în plan spiritual, au ramas saraci, lipsiti, expusi tuturor agresionilor. Si, cu toate acestea, mijloacele si armele de tot soiul nu lipsesc. Tot ceea ce s-a inventat în plan fizic își are corespondentul si în plan spiritual. Vesmintele, de exemplu, care ne apara de frig, de caldura, de lovituri, de intemperii, de insecte, sunt, în planul spiritual, reprezentate de aura, care este una dintre cele mai eficiente protectii.

Adevăratul veșmânt al omului îl constituie aura sa, cu toate culorile ei, care reprezintă calitățile și virtuțile lui. Da, aura este haina spirituală pe care v-o țes virtuțile și, în special, Puritatea și Lumina interioară. În acel moment, nedorită, care nu găsește nimic de care să se agățe, pentru că nu există hrană pentru ei și pentru că nu suportă Lumina, va vor să părăsească. Aura are un rol fermecat, ea acționează asupra Spiritelor din Lumea invizibilă, atrăgând Spiritele luminoase și îndepărtându-le pe cele întunecate. În fiecare zi, gândiți-vă să formați de jur împrejurul vostru un cerc de Lumina care luminează neconștient și ale cărei unde beneficoase se răspândesc asupra voastră și în jurul vostru.

Domnul este punctul nostru de sprijin

Dacă reușiți să-l așezați pe Domnul în vârful existenței voastre, mai presus de toate dorințele, de toate interesele voastre personale, se vor produce în voi transformări mari și veți deveni o lume organizată. A-l plasa pe Dumnezeu în vârful cel mai înalt al ființei tale, înseamnă a-ți găsi un punct de sprijin de neclintit. Când un obiect este suspendat solid, el poate fi balansat în toate direcțiile, tot va reveni în mod automat în poziția de echilibru. Și cu ființa omenească se întâmplă la fel. Atâta vreme cât nu v-ați stabilit solid punctul de sprijin în Dumnezeu, veți fi dezechilibrați de orice mică agitație sau dezordine din viața voastră. Dar, în ziua în care veți reuși să vă puneți toate speranțele, toată credința, toată încrederea, toată dragostea în Creator, veți rămâne, orice s-ar întâmpla, solizi și rezistenți.

Consacrați-vă inimă Domnului

Nu sunteți în siguranță decât atunci când îi dați totul Domnului: Spiritul vostru, sufletul vostru, trupul vostru... Da, chiar casa voastră și banii pe care îi aveți, căci Domnul este singurul în stare să vă sfătuiască cum să-i folosiți în scopuri bune. Dar, înainte de toate, este nevoie să-i dați inima voastră, căci El este cel care v-o cere. De ce? Pentru că în inimă se strecoară Cel Viclean. Inimă corespunde planului astral, care atinge planul fizic: de aceea Forțele întunecate din lumea subpamântească o pot influența mai ușor decât pot influența sufletul și, mai ales, Spiritul. Orice rău ați face, nu puteți antrena și Spiritul. Spiritul este o scânteie care nu poate fi niciodată întunecată sau stinsă, căci se află prea aproape de Dumnezeu.

Domnul vă cere inima voastră, dar voi îi răspundeți: "Și de ce, Doamne? Inimă mea este daruită aceluia sau aceleia..." "Bine, înțeleg, și ne-am înțeles, spune Domnul, dar daruieste-Mi-o cu toate acestea, pentru că toate nenorocirile și suferințele tale provin din faptul că tu îți păstrezi inima pentru tine și ea îți joacă doar feste". Dați, deci, Domnului inimă voastră, și ea va fi în siguranță. El știe cum să umble cu ea, El nu o va lăsa să-i scape, să cadă, în timp ce cu cel sau cu cea pe care îi iubiți nu puteți fi niciodată siguri. Atâta vreme cât nu-i dați Domnului inimă voastră, veți fi permanent expuși la mari tulburări launtrice. Câte ființe deosebite nu au fost târâte de către inimă lor în tot felul de dezordine sau de nebunii! Inimă... nimeni nu este la adăpost de Demonii care caută să pună stăpânire pe inimă omenească. De aceea, trebuie să cautați mereu paza Cerului, daruindu-i inimă voastră Domnului. Și Domnul vă trimite Ţengeri ce se vor așeza în inimă voastră și vor lucra pentru a o păstra la adăpost.

CUPRINS

Viata, bunul cel mai de preț.....	
Să împacăm viața materială cu viața spirituală.....	
Consacrați-vă viața unui tel superior.....	
Viata zilnică: o materie pe care Spiritul trebuie să o transforme.....	
Nutriția privită ca o activitate Yoga.....	

Respiratia.....

Cum sa recuperam energiile.....

Iubirea ne face neobosiți.....

Progresul tehnic ofera omului timp liber pentru o activitate spirituală.....

Aranjati-va locuinta interioară.....

Lumea exterioara este o reflectare a lumii voastre interioare.....

Pregatiti-va viitorul, traind corect prezentul.....

Traiti prezentul în plenitudine.....

Importanta începutului. Fiti constienti de Fortele pe care le declanșati.....

Cautati Lumina înainte de a acționa.....

Supravegheati întotdeauna prima mișcare.....

Constientizati-va obisnuitele mentale.....

Atentie si vigilență.....

Urmati o singura directie spirituală.....

Insistati mai mult asupra practicii, decât asupra teoriei.....

Puneti calitatile morale înaintea talentului.....

Fiti multumiti de soarta voastra si nemultumiti de voi.....

Activitatea spirituala nu ramâne niciodata fara rezultate.....

Regenerarea corpurilor noastre: fizic, astral si mental.....

Cautati-va în fiecare zi Hrana spirituală.....

Revizuiti-va periodic viața.....

Puneti în acord scopul si mijloacele.....

Corectati-va cât mai grabnic greșelile.....

Enchideti usa Entitatilor inferioare.....

Ideile determina acțiunile.....

Eforturile noastre conteaza mai mult decât rezultatele.....

Sa acceptam eșecurile.....

Imaginatia, metoda de lucru asupra ta.....

Muzica, suport al activitatii spirituale.....

Influenta benefica a unei colectivitati spirituale.....

Nu va bazati decât pe activitatea voastră.....

Traiti în poezie.....

Cunoasteti-va bine pentru a actiona corect.....

Porniti cu dreptul.....

Evitati sa va exprimati nemulțumirea.....

Iesiti "cu plin" înainte celoralți.....

Mâna, instrument de comunicare si de schimburi.....

Din privirea voastra sa radieze viata divină.....

Nu povestiti grijile si necazurile voastre.....

Evitati critica, folositi doar cuvinte pozitive.....

Fiti prudenti cu cuvintele pe care le rostiți.....

Orice promisiune devine o legătură.....

Cuvântul magic.....

Legatura vie cu natura.....

Sa nu alegem calea cea usoara, ci ceea ce este în folosul evolutiei noastre.....

Progresam prin rezistentele ce ni se opun.....

Sa nu fugim de eforturi si responsabilități.....

Scuzele nu sunt suficiente, greselile trebuie reparate.....

Inteligența se dezvoltă în confruntare cu dificultățile.....

Fiecare problema are o cheie potrivită.....

Nu insistati pe laturile dezagreabile ale vieții.....

Suferința este un avertisment.....

Sa multumim pentru fiecare încercare.....

Encercările ne obliga sa ne folosim propriile resurse.....

Gânditi ca suferinta sunt trecătoare.....

Priviti în sus.....

Metoda zâmbetului.....

Metoda iubirii.....

Lecția scoicii perliere.....

Envatati sa va împartasiti fericirea.....

Exersarea stăpânirii de sine în relațiile cu ceilalți.....

Sa rezolvam problemele prin iubire, nu prin forță.....

Envatati sa depasiti Legea dreptății.....

Fiti capabili de gesturi dezinteresate.....

Folositi-va de simpatii pentru a prinde curaj, iar de antipatii pentru a va întări.....

Utilitatea dușmanilor.....

Transformati răul.....

Adevarati dusmani sunt în noi.....

Treziti Binele în ceilalți.....

Traiti cu iubire.....

Deveniti asemenea unui Izvor.....

Cerul ne-a daruit bogatii, pentru ca sa învățăm sa fim generoși.....

Uitati-va dusmanii cu gândul la prieteni.....

Centariti-va împotriva criticilor.....

Envatati sa va puneti în situatia celorlalți.....

Câteva sfaturi referitoare la copii.....

Puterea cuvântului dezinteresat.....

Aprofundati un Adevăr înainte de a vorbi despre el.....

Encepeti prin a deveni voi însiva mai înțelepți.....

Soarele, model de perfecțiune.....

Secretul adevăratei psihologii.....

Dincolo de aparentele oamenilor, cautati sufletul si Spiritul lor.....

Iubiti fara a-i pune în pericol pe ceilalți.....

Iubiti fara a va pune în pericol.....

Numai îmbogățindu-va în preajma Domnului puteti ajuta celelalte făpturi.....

Circulația iubirii.....

Iubirea poartă în ea răsplata.....

Cel ce știe sa se deschida catre ceilalti nu este niciodata singur.....

Prezența divină este singura care poate umple cu adevărat sufletul omenesc.....

Traversarea pustiului.....

Puritatea permite legătura cu Lumea divină.....

Cerul nu raspunde decât la semnale luminoase.....

Recunostinta, cheia fericirii.....
A sti sa scapati de Rău.....
Rugaciunea, cel mai sigur adăpost.....
Retraiti bucuriile spirituale.....
Rămaneti de neclintit.....
Sa stiti sa discerneti daca o persoana exercita o influenta buna asupra voastră.....
Deschideti-va catre influentele benefice.....
Influenta creatiilor artistice.....
Fiti constienti si plini de iubire în folosirea obiectelor.....
Consacrati locurile si obiectele.....
Noi lasam urme peste tot pe unde trecem.....
Noi influentam oamenii si întreaga creație.....
Aveti libertatea de a accepta sau de a refuza influențele.....
Purificati-va de tot ceea ce ar putea hrani pe cei nedoriți.....
Consacrarea Spiritelor luminoase.....
Puneti-va în slujba Cerului pentru a beneficia de protectia Lui.....
Un talisman adevărat.....
Aura, cea mai eficienta protecție.....
Domnul este punctul nostru de sprijin.....
Consacrati-va inima Domnului.....